

Faptele Apostolilor.

În sfânta și marea Duminecă a Paștilor.

Prochimen. Viers 8.

Aceasta este ziua, carea a făcut-o
Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim
într'însa.

Stih: Mărturisiți-vă Domnului, că e
bun, că în veac e îndurarea lui.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. I. st. 1.

uvântul cel dintâiu l-am
făcut, o Teofile, de toate,
cari a început Iisus a face
și a învăța, până în ziua,
în care poruncind Apostolilor
prin Spiritul sfânt, pe cari i-a
ales, s'a înălțat; cărora s'a și
pus înainte pe sine viu după
patima sa cu multe semne, în
patru zeci de zile arătându-se
lor, și grăind cele de împărăția
lui Dumnezeu. Și cu ei pe-
trecând le-a poruncit lor: Dela
Ierusalim să nu vă depărtați, ci să
așteptați făgăduința Tatălui, carea
o ați auzit dela mine; că Ioan
a botezat cu apă, iară voi veți
boteza cu Spirit sfânt nu
după multe aceste zile. Iară
cei ce se adunase, l-au întrebat
pe el zicând: Doamne, au în

vremea aceasta vei, să așezi din
nou împărăția lui Israil? Iară el a
zis către ei: Nu este al vostru
a ști anii sau timpurile, cari
Tatăl le-a pus întru a sa putere.
Ci veți lua puterea sfântului
Spirit, carele va veni preste voi,
și-mi veți fi mie mărturii în
Ierusalim, și în toată Iudea, și
în Samaria, și până la marginea
pământului.

Aliluia. Viers 4.

Tu, Doamne, sculându-te vei milui
Sionul; că timpul este a te milostivi spre
el, că a sosit timpul.

Stih: Din cer a privit Domnul,
văzut-a pe toți fiii oamenilor.

Cuminecariul.

Cu trupul lui Christos. — *Cumine-
cariul acesta și Antifonul de mai sus
se zic preste toată săptămâna.*

Luni

în săptămâna luminată.

Prochimen. Viers 8.

În tot pământul a ieșit vestirea lor,
și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun mărirea lui Dum-
nezeu, și facerea mânilor lui o vestește
tăria.

St Apostol Pavel .

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. I. st. 12.

In zilele acelea întorsu-s'au Apostolii în Ierusalim din muntele, ce se numia Eleon, care este aproape de Ierusalim, calea sâmbetei având. Și intrând s'au suit în casa de sus, unde petreceau Petru, și Iacob, și Ioan, și Andreiu, Filip, și Toma, Vartolomeiu, Mateiu, Iacob al lui Alfeiu, Simon Zilotul, și Iuda al lui Iacob. Aceștia toți petreceau cu o inimă în rugăciune și în cerere cu femeile, și cu Maria mama lui Iisus, și cu frații lui. Și în zilele acelea sculându-se Petru în mijlocul învățăcelilor, a zis, — și eră mulțime de nume împreună ca la o sută și douăzeci —: Bărbați frați, se cădea a se plini Scriptura aceasta, carea mai înainte o a zis Spiritul sfânt prin gura lui David de Iuda, cel ce s'a făcut povățuitor celor ce au prins pe Iisus; că numărât eră cu noi, și primise soartea slujbei acesteia. Deci trebie dintru acești bărbați, cari se adunau cu noi în toată vremea, în carea intra și ieșia între noi Domnul Iisus, începând dela botezul lui Ioan, până în ziua, în carea s'a înălțat dela noi, să fie cu noi mărturia învierii lui unul dintru aceștia. Și au pus pe doi, pe Iosif, cel ce se cheamă Varsava, carele s'a numit Iust, și pe Matia. Și rugându-se au zis: Tu, Doamne, cel ce știi inimile tuturor, arată dintru acești doi pe unul, pe carele l-ai ales, ca să primească soartea slujbei acesteia, și a apostoliei, dintru carea a rătăcit Iuda, ca să meargă în locul lui.

Și le-au dat lor sorți, și a căzut soartea pe Matia, și împreună s'a numărât cu cei un spre zece Apostoli.

Aliluia. Viers 1.

Mărturisî-vor cerurile minunile tale, Doamne, și adevărul tău întru adunarea sfinților.

Stih: Dumnezeu, cel ce se preamărește în sfatul sfinților, mare și înfricoșat este preste toți cei dimprejurul lui.

M a r ț i

în săptămâna luminată.

Prochimen. Viers 3.

Mărește sufletul meu pe Domnul, și s'a bucurat spiritul meu de Dumnezeu mântuitorul meu.

Stih: Că a căutat spre umilința servitoarei sale; că iată de acum mă vor ferici toate generațiunile.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. II. st. 14.

In zilele acelea stând Petru cu cei un spre zece, și-a ridicat glasul său, și le-a grăit lor: Bărbați Iudei și toți, cei ce locuiți în Ierusalim, aceasta voauă să vă fie în știre, și luați în urechi cuvintele mele. Că nu pe cum socotiți voi, aceștia sunt beți; că este a treia oară din zi; ci aceasta este, ce s'a zis prin profetul Ioil: Și va fi în zilele cele de apoi, zice Dumnezeu, turnă-voiu din Spiritul meu preste tot trupul, și vor profeti fii vostri și fetele voastre; și tinerii vostri vedenii vor vedea, și bătrânii vostri visuri vor visa. Încă și preste servii miei și preste servitoarele mele în zilele acelea voi turnă din Spiritul

mieu, și vor profeți; și voi da minuni în cer sus, și semne pe pământ jos, sânge și foc și fumegare. Soarele se va întoarce întru întunec, și luna în sânge, mai înainte de ce va veni ziua Domnului cea mare și luminată. Și va fi tot, ori carele va chema numele Domnului, se va mântui.

Aliluia. Viers 6.

Scoală-te, Doamne, întru odihna ta, tu, și sicriul sfînteniei tale.

Stih: Juratu-s'a Domnul lui David adevăr, și nu se va lăpăda de el: Din fructul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău.

Miercuri

în săptămâna luminată.

Prochimen. Viers 6.

Aminti-voi numele tău, în toată generațiunea și generațiunea.

Stih: Ascultă, fecioară, și vezi, și pleacă urechea ta, și uită poporul tău, și casa părintelui tău.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. II. st. 22.

In zilele acelea zis-a Petru către popor: Bărbați Israiliți, ascultați cuvintele acestea: Pe Iisus Nazarineanul, bărbatul cel arătat dela Dumnezeu între voi cu puteri și cu minuni și cu semne, cari le-a făcut prin el Dumnezeu în mijlocul vostru, pe cum și voi știți, pe acesta după sfatul cel hotărît și după mai înainte a lui Dumnezeu știință dat, luându-l prin mâinile celor fărădelege restignindu-l l-ați omorît; pe carele Dumnezeu l-a înviat deslegând du-

rerile morții, după cum nu era cu putință, să fie el ținut de dânsa. Că David zice de dânsul: Mai înainte am văzut pe Domnul înaintea mea pururea; că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clătesc; pentru aceea s'a desfătat inima mea, și s'a bucurat limba mea; și încă și trupul meu se va odihni spre nădejde; că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici vei da pe cuviosul tău, să vadă stricăciune. Cunoscute mi-ai făcut mie căile vieții; umpleă-mă vei de bucurie cu fața ta. Bărbați frați, să fie slobod cu îndrăznire a grăi către voi de patriarhul David, că a și murit și s'a îngropat, și mormântul lui este între noi până în ziua aceasta. Profet drept aceea fiind el, și știind, că cu jurământ s'a jurat Dumnezeu lui, că din rodul coapselor lui după trup va ridica pe Christos, să șază pe scaunul lui, mai înainte văzând a grăit de învierea lui Christos, că nici nu s'a lăsat sufletul lui în iad, nici trupul lui a văzut stricăciune. Pe acest Iisus l-a înviat Dumnezeu, a căruia noi toți suntem mărturii. Drept aceea cu dreapta lui Dumnezeu înălțându-se, și făgăduința sfântului Spirit primind dela Tatăl, a turnat aceasta, carea acum voi vedeți, și auziți. Că nu David s'a suit în cer, ci zice însu-și: Zis-a Domnul Domnului meu: Șezi de-a dreapta mea, până ce voi pune pe vrășmașii tăi așternut picioarelor tale. Deci cu adevărat să știe toată casa lui Israil, că și Domn și Christos a făcut Dumnezeu pe Iisus acesta, pe carele voi l-ați restignit. Iară ei auzind s'au umilit cu inima, și au zis către Petru și către ceilalți Apostoli:

Ce vom face, bărbați frați? Iară Petru a zis cătră ei: Pocăiți-vă, și să se boteze unul fiește care dintre voi în numele lui Iisus Christos.

Aliluia. *Viers 3.*

Mărește sufletul meu pe Domnul, și s'a bucurat spiritul meu de Dumnezeu mântuitorul meu.

Stih: Că a căutat spre umilința servitoarei sale; că iată de acum mă vor ferici toate generațiunile.

Joi

în săptămâna luminată.

Prochimen. Viers 3.

Cântați Dumnezeului nostru, cântați, cântați Împăratului nostru, cântați.

Stih: Toate neamurile bateți în mâni, strigați lui Dumnezeu cu viers de bucurie.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. II. st. 38.

In zilele acelea zis-a Petru cătră popor: Pocăiți-vă, și să se boteze unul fiește care dintre voi în numele lui Iisus Christos spre iertarea păcatelor voastre; și veți primi darul sfântului Spirit. Că voauă este făgăduința și fiilor vostri, și tuturor celor de departe, ori pe cari va chemă Domnul Dumnezeu nostru. Și cu alte cuvinte mai multe mărturisiă și-i îndemnă pe dânșii zicând: Mântuiți-vă de acest neam îndărătnic. Cari au primit deci cu bucurie cuvântul lui, s'au botezat; și se adause în ziua aceea ca la trei mii de suflete. Și petreceau într-o învățătura Apostolilor, și într-o împărtășire, și

întru frângerea pâinii și în rugăciuni. Și se făcea la tot sufletul frică, și multe minuni și semne se făceau prin Apostoli.

Aliluia. *Viers 4.*

Încordează, și binesporește, și împărătește, pentru adevărul, și blândeata, și dreptatea, și te va povățui minunat dreapta ta.

Stih: Iubit-ai dreptatea, și ai urât fărădelegea; pentru aceasta te-a uns pe tine, Dumnezeule, Dumnezeul tău, cu untul de lemn al bucuriei, mai mult decât pe părtașii tăi.

Vineri

în săptămâna luminată.

Prochimen. Viers 4.

Cât s'au mărit lucrurile tale, Doamne! Toate într-o înțelepciune le-ai făcut.

Stih: Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul: Doamne Dumnezeul meu, măritu-te-ai foarte.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. III. st. 1.

In zilele acelea Petru și Ioan se suiau în biserică la oara rugăciunii a noaua. Și un bărbat oare carele schiop fiind din pântecele maicii sale, se purtă; pe carele-l puneau în toate zilele la ușa bisericii, carea se zicea frumoasă, ca să ceară milă dela cei ce intrau în biserică. Carele văzând pe Petru și pe Ioan vrând, să între în biserică, cerea milă. Iară Petru cu Ioan căutând la el, a zis: Uită-te la noi. Iară el se uită la ei așteptând, să primească ceva dela ei. Iară Petru a zis: Argint și aur nu am; iară ce am, aceea îți dau: În numele

lui Iisus Christos Nazarineanul scoală și umblă. Și apucându-l pe el de mâna cea dreaptă l-a ridicat; și îndată s'au întărit picioarele lui și tălpile, și sărind a statut și umblă, și a intrat cu ei în biserică, umblând și saltând și lăudând pe Dumnezeu.

Aliluia. *Viers 1.*

Mărturisî-vor cerurile minunile tale, Doamne, și adevărul tău întru adunarea sfinților.

Stih: Dumnezeu, cel ce se preamărește în sfatul sfinților, mare și înfricoșat este preste toți cei dimprejurul lui.

Sâmbătă

în săptămâna luminată.

Prochimen. Viers 3.

Domnul e lumina mea, și mântuitorul meu: de cine mă voiu teme?

Stih: Domnul e scutitorul vieții mele: de cine mă voiu înfricoșă?

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. III. st. 11.

In zilele acelea ținându-se schiopul cel vindecat de Petru și de Ioan, a alergat la dânșii tot poporul spăimântat în foișorul, ce se chiamă al lui Solomon. Iară Petru văzând a răspuns către popor: Bărbați Israiliți, ce vă mirați de aceasta, sau ce vă uitați la noi, ca și cum cu a noastră putere sau cucernicie l-am fi făcut pe el, să umble? Dumnezeul lui Avraam și al lui Isaac și al lui Iacob, Dumnezeuul părinților nostri, a preamărit pe pruncul său Iisus; pe carele voi l-ați dat, și v'ați lăpădat de el înaintea feței lui

Pilat, judecând el, să se sloboază. Iară voi v'ați lăpădat de cel sfânt și drept, și ați cerut bărbat ucigaș, să vi-se dăruească voauă, iară pe începătorul vieții l-ați omorât; pe carele Dumnezeu l-a înviat din morți, a căruia noi mărturii suntem. Și întru credința numelui lui pe acesta, pe carele îl vedeți și-l cunoașteți, l-a întărit numele lui; și credința cea printr'însul i-a dat lui întreagă sănătatea aceasta înaintea voastră a tuturor.

Aliluia. *Viers 5.*

Domnul a împărățit, întru bunăcuviință s'a îmbrăcat, îmbrăcatu-s'a Domnul întru putere și s'a încins.

Stih: Că a întărit lumea, carea nu se va clăti.

Dumineca

după Paști sau a sfântului Apostol Toma.

Prochimen. Viers 3.

Mare e Domnul nostru, și mare e tăria lui, și priceperii lui nu este număr.

Stih: Lăudați pe Domnul, că e bun psalmul Dumnezeului nostru, să se îndulcească lauda.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. V. st. 12.

In zilele acelea prin mâinile Apostolilor se făceau semne și minuni multe în popor, și erau toți împreună în foișorul lui Solomon; iară din ceialalți nimenia nu cuteză a se lipi de ei, ci-i măriă pe ei poporul; și mai mulți se adăugeau, cei ce credeau în Domnul,

mulțime de bărbați și de muieri; așa cât la ulițe scoteau pe cei bolnavi și-i puneau pe paturi și pe așternuturi, ca venind Petru măcar umbra lui să umbrească pe vre unul dintre ei. Iară se adună și mulțimea din cetățile cele de prin prejur în Ierusalim, aducând pe cei bolnavi și pe cei chinuiți de spirite necurate, cari se vindecau toți. Iară sculându-se arhiereul și toți, cei ce erau cu el, carea este ereza Saduceilor, s'au umplut de pizmă, și au aruncat mâinile asupra Apostolilor, și i-au pus pe ei în pază de obște. Iară îngerul Domnului noaptea a deschis ușile temniței, și scoțându-i pe ei afară a zis: Duceți-vă, și stând graiți în biserică poporului toate cuvintele vieții acesteia.

Aliluia. Viers 8.

Veniți, să ne bucurăm Domnului, să strigăm lui Dumnezeu mântuitorului nostru.

Stih: Că Dumnezeu mare este Domnul, și împărat mare preste tot pământul.

Cuminecariul.

Laudă, Ierusalime, pe Domnul, laudă pe Dumnezeul tău, Sioane.

Luni

în săptămâna a II-a după Paști.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. III. st. 19.

In zilele acelea zis-a Petru către popor: Pocăiți-vă și vă întoarceți, ca să se șteargă păcatele voastre, când vor veni vremile răcorelii dela fața Domnului, și va trimite pe cel mai înainte spus voauă pe Iisus Christos, pe carele trebuie cerul

să-l primească până la vremile așezării din nou a tuturor, cari le-a grăit Dumnezeu prin gura sfinților săi profeți din veac. Că Moisi către părinția zis: Că profet vă va ridica voauă Domnul Dumnezeu vostru dintre frații voștri, ca și pe mine; pe el să-l ascultați întru toate, ori câte va zice către voi. Și va fi, tot sufletul, carele nu va ascultă pe profetul acela, se va pierde din popor. Și toți profeții dela Samuil și după aceea, ori câți au grăit, au și vestit mai înainte zilele acestea. Voi sunteți fii profeților, și ai legăturii, carea o a făcut Dumnezeu cu părinții voștri, zicând către Avraam: Și întru sămânța ta bine se vor cuvânta toate neamurile pământului. Voauă întâiu Dumnezeu ridicând pe pruncul seu Iisus vi-l a trimis pe el binecuvântându-vă pe voi, ca să se întoarcă fiește carele dela răutățile sale.

Martî

în săptămâna a II-a după Paști.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. IV. st. 1.

In zilele acelea grăind Apostolii către popor, venit-au asupra lor preoții și căpetenia bisericii și Saduceii, părându-le rău, pentru că ei învățau poporul, și vestiau întru Iisus învierea morților; și și-au aruncat pe dânșii mâinile, și i-au pus pe ei în pază până a doaua zi; pentru că eră sară. Iară mulți din cei ce auzise cuvântul, au crezut; și s'a făcut numărul bărbaților ca vre-o cinci mii. Și a fost

a doaua zi, de s'au adunat domnii lor și bătrânii și cărturarii în Ierusalim, și Anna arhiereul și Caiafa, și Ioan și Alesandru, și câți erau din neamul arhieresc. Și punându-i pe ei în mijloc, i-au întrebat: Cu ce putere sau întru ce nume ați făcut voi acestea? Atunci Petru plin fiind de Spirit sfânt, a zis către ei: Domnii poporului, și bătrânii lui Israil, dacă noi astăzi ne judecăm pentru facerea de bine spre un om bolnav, cu carea acesta s'a mântuit, în știre să vă fie voaue tuturor și tot poporului lui Israil, că în numele lui Iisus Christos Nazarineanul, pe carele voi l-ați restignit, pe carele Dumnezeu l-a înviat din morți, întru acela acesta stă înaintea voastră sănătos.

Miercuri

în săptămâna a II-a după Paști.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. IV. st. 13.

In zilele acelea văzând Iudeii îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan, și aflând, că oameni necărturari sunt și de rând, se mirau, și-i cunoșteau pe ei, că cu Iisus fusese; iară văzând pe omul cel vindecat cu ei stând, nimica nu aveau a zice împotriva. Poruncindu-le deci, să iese afară din săbor, vorbeau între sine, zicând: Ce vom face oamenilor acestora? De vreme ce văzut semn s'a făcut prin ei, știut tuturor, celor ce locuiesc în Ierusalim, și nu putem tăgădui. Ci ca mai mult să nu se lățească în popor, să-i înfricăm

pe ei, ca mai mult să nu grăască de numele acesta nici unui om. Și chiemându-i pe ei, le-au poruncit lor, ca nici de cum să nu grăască, nici să învețe de numele lui Iisus. Iară Petru și Ioan răspunzând au zis către ei: De este drept înaintea lui Dumnezeu a vă ascultă pe voi mai vartos decât pe Dumnezeu, judecați. Că nu putem noi, cele ce am văzut și am auzit, să nu le grăim. Iară ei înfricându-i pe ei i-au slobozit, nimica aflând, cum să-i pedepsească, pentru popor, că toți preamăria pe Dumnezeu de ceea ce se făcuse. Că eră mai mult decât de patru zeci de ani omul, întru carele se făcuse semnul acesta al sănătoșării.

Joi

în săptămâna a II-a după Paști.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. IV. st. 23.

In zilele acelea dacă s'au slobozit Apostolii, au venit la ai săi, și le-au spus, câte au zis către ei arhierii și bătrânii. Iară ei auzind toți dimpreună au ridicat glas către Dumnezeu, și au zis: Dispunătorule, tu, cel ce ai făcut cerul și pământul și marea și toate, cele ce sunt într'insele, carele prin gura lui David robului tău ai zis: Pentru ce s'au întărat neamurile, și popoarale au cugetat deșerte? Stătu-au de față împărații pământului, și domnii s'au adunat împreună asupra Domnului, și asupra Christosului lui.

Că s'au adunat cu adevărat în cetatea aceasta asupra sfânt Pruncului tău Iisus, pe carele l-ai uns, și Irod și Ponțiu Pilat cu neamurile și cu popoarale lui Israil, să facă, câte mâna ta și sfatul tău mai înainte au rânduit, să fie. Și acum, Doamne, caută spre îngrozirile lor, și dă robilor tăi, cu toată îndrăzneala să grăiască cuvântul tău, când vei tinde mâna ta spre vindecare, și semne și minuni să se facă prin numele sfânt Pruncului tău Iisus. Și rugându-se ei s'a clătit locul, unde erau adunați, și s'au umplut toți de Spiritul sfânt, și grăiau cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală.

Vineri

în săptămâna a II-a după Paști.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. V. st. 1.

In zilele acelea un bărbat oare carele anume Ananie, cu Saphira muiera sa, și-a vândut țarina, și a ascuns din preț, știind și muiera lui, și aducând o parte oare carea o a pus la picioarele Apostolilor. Iară Petru a zis: Ananie, pentru ce a umplut satana inima ta, să minți tu Spiritului sfânt, și să ascunzi din prețul țarinii? Au nu rămânând ție îți rămâneă, și ceea ce ai vândut, întru a ta putere eră? Pentru ce ai pus în inima ta lucrul acesta? Nu ai mințit oamenilor, ci lui Dumnezeu. Iară Ananie auzind cuvintele acestea, căzând a murit; și s'a făcut frică mare preste toți, cei ce

auziau acestea. Iară sculându-se tinerii l-au luat pe el, și scoțându-l l-au îngropat. Și a fost, că după ce au trecut ca la trei oare, și muiera lui neștiind, ce se făcuse, a intrat. Iară Petru i-a zis ei: Spune-mi mie, de ați vândut cu atâta țarina? Iară ea a zis: Cu adevărat, cu atâta. Iară Petru a zis cătră ea: Pentru ce v'ați vorbit între voi a ispiți Spiritul Domnului? Iată picioarele celor ce au îngropat pe bărbatul tău, la ușe, și te vor scoate și pe tine. Iară ea a căzut îndată la picioarele lui, și a murit; iară intrând tinerii o au aflat moartă, și scoțându-o o au îngropat lângă bărbatul ei. Și s'a făcut frică mare preste toată adunarea, și preste toți, cei ce auziau acestea.

Sâmbătă

în săptămâna a II-a după Paști.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. V. st. 21.

In zilele acelea intrat-au Apostolii în biserică, și învățau. Iară venind arhiereul și cei ce erau cu el, au adunat săborul și toată bătrânimea fiilor lui Israil, și au trimis la temniță, să-i aducă pe ei. Iară servii mergând nu i-au găsit pe ei în temniță: și întorcându-se au spus, zicând: Că temnița o am găsit încuiată cu toată întărirea, și pe străjari stând înaintea ușilor; iară deschizând înlăuntru pe nime n'am aflat. Și dacă auziră cuvintele acestea mai marele bisericii și arhieriei, se

îndoiau de ele, ce ar fi aceasta. Iară venind oare cine le-a spus lor zicând: Că iată bărbații, pe cari i-ați pus în temniță, sunt în biserică stând și învățând poporul. Atunci ducându-se mai marele bisericii cu servii i-a adus pe ei, nu cu silă, că se temeau de popor, să nu-i ucidă cu pietri. Și aducându-i pe ei i-au pus în săbor; și i-a întrebat arhiereul, zicând: Au nu cu poruncă v'am poruncit voauă, să nu învățați în numele acesta? Și iată ați umplut Ierusalimul de învățătura voastră, și veți, să aduceți asupra noastră sângele omului acestuia. Iară răspunzând Petru și Apostolii au zis: Cade-se a ascultă de Dumnezeu mai mult decât de oameni. Dumnezeuul părinților nostri a sculat pe Iisus, pe carele voi l-ați omorât spânzurându-l pe lemn; pe acesta Dumnezeu căpetenie și mântuitor l-a înălțat cu dreapta sa, să dea pocăință lui Israil, și iertarea păcatelor. Și noi suntem lui mărturii de cuvintele acestea, și Spiritul sfânt, pe carele l-a dat Dumnezeu, celor ce ascultă de dânsul.

Dumineca

a III-a după Paști sau a Purtătoarelor de mir.

Prochimen. Viers 2.

Tăria mea și lauda mea e Domnul, și s'a făcut mie spre mântuire.

Stih: Certând m'a certat Domnul, și morții nu m'a dat.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. VI. st. 1.

In zilele acelea înmulțindu-se învățăceii, au făcut gâlceavă Elinii împotriva Iudeilor, căci văduvele lor erau nesocotite întru slujba de toate zilele. Chiemând deci cei doi spre zece mulțimea învățăceilor au zis: Nu se cuvine, ca lăsând noi cuvântul lui Dumnezeu să servim meselor. Cercați drept aceea, fraților, dintre voi șapte bărbați mărturisii, plini de Spirit sfânt și de înțelepciune, pe cari să-i punem preste treaba aceasta; iară noi întru rugăciune și întru slujba cuvântului vom petrece. Și a plăcut cuvântul înaintea a toată mulțimea; și au ales pe Stefan bărbat plin de credință și de Spirit sfânt, și pe Filip, și pe Prohor, și pe Nicanor, și pe Timon, și pe Parmena, și pe Nicolae nemernicul Antiohian, pe cari i-au pus înaintea Apostolilor; și rugându-se și-au pus preste ei mâinile. Și cuvântul lui Dumnezeu crește, și se înmulția numărul învățăceilor în Ierusalim foarte, și multă gloată de preoți ascultă de credință.

Aliluia. Viers 2.

Auză-te Domnul în ziua năcazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacob.

Stih: Doamne, mântuește pe împăratul, și ne auzi pe noi, ori în ce zi te vom chema.

L u n i

în săptămâna a III-a după Paști.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. VI. st. 8.

In zilele acelea Stefan plin de credință și de putere făcea minuni, și semne mari în popor. Și s'au sculat unii din sinagoga, ce se zicea a Libertinilor, și a Chiriniilor și a Alesandrianilor, și a celor din Cilicia și Azia, pricindu-se cu Stefan; și nu puteau stă împotriva înțelepciunii și Spiritului, cu care grăia. Atunci au pus pe niște bărbați, cari ziceau: Că noi l-am auzit pe el grăind cuvinte de hulă împotriva lui Moisi și a lui Dumnezeu. Și au întăritat poporul și pe bătrâni și pe cărturari, și năvălind l-au apucat pe el și l-au dus în săbor. Și au pus mărturii mincinoase, cari ziceau: Omul acesta nu înceată a grăi cuvinte de hulă împotriva acestui loc sfânt și a legii; că l-am auzit pe el zicând, că Iisus Nazarineanul acesta va strică locul acesta și va schimba obiceiurile, cari ni-le-a dat noauă Moisi. Și căutând spre el toți, cei ce ședeau în săbor, văzută-au fața lui ca o față de înger. Și a zis arhiereul: Dar acestea așa sunt? Iară el a zis: Bărbați frați și părinți, ascultați. Dumnezeuul măririi s'a arătat părintelui nostru Avraam, când era în Mezopotamia, mai înainte de ce a locuit el în Harran, și a zis cătră dânsul: Ieși din pământul tău și din rudenia ta, și vino în pământul, care-l voi

arăta ție. Atunci ieșind din pământul Haldeilor a locuit în Harran; și de acolo după moartea tatâne-său l-a mutat în pământul acesta, în care locuiți voi acum; și nu i-a dat lui moștenire într'însul nici un pas de picior. Iară Solomon i-a zidit lui casă. Dară cel preaînalt nu locuiește în de cele făcute de mâni, pe cum zice profetul: Cerul este mie scaun, și pământul razim picioarelor mele; ce casă îmi veți zidi mie? zice Domnul; sau care e locul odihnei mele? Au nu mâna mea a făcut acestea toate? Voi tari la cerbice și netăiați împrejur la inimă și la urechi, pururea stați împotriva Spiritului sfânt, pe cum părinții vostri, și voi. Pe carele din profeți nu l-au asuprit părinții vostri? Și au omorât pe cei ce mai înainte vestiau de venirea celui drept, ai căruia acum voi vânzători și ucigători v'ați făcut; cari ați primit legea întru rânduală îngerilor, și nu o ați păzit. Și auzind ei acestea crepau în inimile sale, și scârșneau cu dinții asupra lui. Iară fiind plin de Spirit sfânt, căutând la cer, a văzut mărirea lui Dumnezeu, și pe Iisus stând de-a dreapta lui Dumnezeu, și a zis: Iată ved cerurile deschise, și pe Fiul omului stând de-a dreapta lui Dumnezeu. Iară ei strigând cu glas mare, și-au astupat urechile sale, și au năvălit împreună asupra lui; și scoțându-l afară din cetate îl ucideau cu pietri; și mărturiile au pus hainele sale lângă picioarele unui tinăr, ce se cheamă Saul, și ucideau cu pietri pe Stefan, carele se rugă și zicea: Doamne Iisuse, primește sufletul

mieu. Iară îngenunchiând a strigat cu glas mare: Doamne, nu le socoti lor păcatul acesta. Și aceasta zicând a adurmit.

M a r ț i

în săptămâna a III-a după Paști.

La citirea din Faptele Apostolilor.

C. VIII. st. 5.

In zilele acelea Filip pogorîndu-se în cetatea Samariei le vestiă lor pe Christos. Iară gloatele luau aminte cu o inimă la cele ce se grăiau de Filip, auzind și văzând semnele, cari le făcea. Pentru că din mulți cei ce aveau spirite necurate, strigând cu glas mare ieșiau; iară mulți slăbănogi și schiopi s'au vindecat. Și s'a făcut bucurie mare întru acea cetate. Iară un bărbat oare carele anume Simon eră mai înainte în cetate vrăjind și amăgind neamul Samariei zicând, cum că el este oare cine mare. Pe carele-l ascultau toți dela mic până la mare, zicând: Acesta este puterea lui Dumnezeu cea mare. Și-l ascultau pe el, pentru că de multă vreme i-a fost amăgit pe ei cu vrăjile. Iară dacă au crezut lui Filip, carele binevestiă despre împărăția lui Dumnezeu și de numele lui Iisus Christos, s'au botezat și bărbați și muieri. Atunci și Simon a crezut și botezându-se se lipiă de Filip; și văzând puterile cele mari și semnele, ce făcea, spăimântându-se se miră. Iară auzind Apostolii cei din Ierusalim, cum că a primit Samaria cuvântul lui Dumnezeu, au trimis la ei pe Petru și pe

Ioan; cari pogorîndu-se s'au rugat pentru ei, ca să primească Spirit sfânt. Că încă preste nici unul dintre ei nu se pogorîse, ci erau numai botezați în numele Domnului Iisus. Atuncia puneau mânilor preste ei, și primiau Spirit sfânt.

Miercuri

în săptămâna a III-a după Paști.

La citirea din Faptele Apostolilor.

C. VIII. st. 18.

In zilele acelea văzând Simon, că prin punerea mânilor Apostolilor se dă Spiritul sfânt, le-a adus lor bani, zicând: Dați-mi și mie puterea aceasta, ca ori pe carele voi pune mânilor, să iă Spirit sfânt. Iară Petru a zis cătră el: Argintul tău să fie cu tine spre pierire, căci ai socotit, cum că darul lui Dumnezeu cu bani se dobândește. Nu-ți este ție parte, nici soarte întru cuvântul acesta; pentru că inima ta nu este dreaptă înaintea lui Dumnezeu. Pocăște-te drept aceea de răutatea ta aceasta, și te roagă lui Dumnezeu, că doară ți-s'ar iertă ție cugetul inimii tale; că întru fierea amărăciunii și întru legătura nedreptății te vîd, că ești. Iară răspunzând Simon a zis: Rugați-vă voi pentru mine cătră Domnul, ca nimica dintru acestea, ce ați zis, să nu vină preste mine. Iară ei mărturisind și grăind cuvântul Domnului, s'au întors în Ierusalim, și multor sate de ale Samarienilor bine le-au vestit.

J o i

în săptămâna a III-a după Paști.

La citirea din Faptele Apostolilor.

C. VIII. st. 26.

In zilele acelea îngerul Domnului a grăit către Filip zicând: Scoală și mergi spre miază zi, la calea, carea se pogoară din Ierusalim în Gaza. Aceasta este pustie. Și sculându-se s'a dus; și iată un bărbat Etiopian, famen puternic al Candacei împărătesei Etiopianilor, carele eră preste toate vistieriile ei, carele venise, să se închine în Ierusalim. Și eră întorcându-se și șezând în căruța sa, și cetia pe profetul Isaie. Iară Spiritul a zis lui Filip: Apropie-te, și te lipește de căruța aceasta. Și alergând Filip l-a auzit pe el cetind pe profetul Isaie, și a zis: Oare înțelegi, ce cetești? Iară el a zis: Cum ași putea, de nu mă va povățui cineva? Și a rugat pe Filip, de s'a suit și a șezut cu el. Iară locul Scripturii, carea o cetia, eră acesta: „Ca o oae la junghiere s'a adus, și ca un miel înaintea celui ce-l tunde pe el, fără de glas, așa nu și-a deschis gura sa. Întru umilința lui judecata lui s'a ridicat, și neamul lui cine-l va spune? Că se va lua de pe pământ viața lui.” Iară răspunzând famenul lui Filip a zis: Rogu-te, de cine zice profetul aceasta? De sine au de alt cineva? Iară Filip deschizând gura sa, și începând dela Scriptura aceasta, i-a binevestit lui pe Iisus. Iară cum au mers ei pe cale, au venit la oare care apă; și a zis famenul:

Iată apă; ce mă oprește, ca să nu mă botez? Iară Filip a zis: De crezi din toată inima, slobod este. Iară el răspunzând a zis: Cred, că Fiul lui Dumnezeu este Iisus Christos. Și a poruncit, să stea căruța; și s'au pogorât amândoi în apă, și Filip și famenul; și l-a botezat pe el. Iară dacă au ieșit din apă, Spiritul Domnului a răpit pe Filip; și nu l-a mai văzut pe el famenul; că mergea în calea sa bucurându-se.

V i n e r i

în săptămâna a III-a după Paști.

La citirea din Faptele Apostolilor.

C. VIII. st. 40.

In zilele acelea Filip s'a aflat în Azot; și trecând binevestia tuturor cetăților, până ce a venit în Cesarea. Iară Saul încă suflând cu îngroziri și cu ucideri asupra învățăcelilor Domnului, mergând la arhiereul, a cerut dela el cărți la Damasc la sinagoge, că de ar afla pe unii, cari să fie dintru această cale, și pe bărbați și pe muieri, legați să-i aducă în Ierusalim. Și mergând a fost, când s'a apropiat el de Damasc, și de grabă a strălucit preste el lumină din cer; și căzând la pământ a auzit glas zicând lui: Saule, Saule, ce mă asuprești? Iară el a zis: Cine ești, Doamne? Iară acela: Eu sunt Iisus, pe carele tu îl asuprești; cu greu îți este ție a te

împrotivî boldului. Şi tremurând şi spăriat fiind a zis: Doamne, ce vrei, să fac eu? Şi Domnul către el: Scoală-te şi intră în cetate, şi ți-se va spune ție, ce trebuie să faci. Iară bărbații, cari mergeau pe cale cu el, stau incremeniti, auzind glasul, dară pe nimenia văzând. Iară Saul s'a sculat de pe pământ; şi deschizându-şi ochii săi nu vedeă pe nimenia, şi ducându-l de mâni, l-au băgat în Damasc. Şi eră trei zile nevăzând, şi nici a mâncat, nici a beut. Şi eră un învăţăcel în Damasc anume Ananie, şi a zis către el Domnul în vedenie: Ananie! Iară el a zis: Iată eu, Doamne. Iară Domnul către el: Scoală-te, mergi în uliţa, ce se chiamă direaptă, şi caută în casa lui Iuda pe Saul anume Tarseanul, că iată face rugăciune, şi a văzut în vedenie pe un bărbat anume Ananie intrând şi punându-şi pe el mâna, ca iară să vază. Iară Ananie a răspuns: Doamne, am auzit dela mulţi de bărbatul acesta, câte rele a făcut sfinţilor tăi în Ierusalim; şi aici încă are putere dela arhieriei a legă pe toţi, cari chiamă numele tău. Iară Domnul a zis către el: Mergi, că vas ales îmi este mie acesta, ca să poarte numele meu înaintea neamurilor şi a împăraţilor, şi a fiilor lui Israil. Că eu îi voi arăta lui, câte trebuie să paţă el pentru numele meu. Şi a mers Ananie şi a intrat în casă, şi punându-şi pe el mâinile a zis: Saule frate, Domnul Iisus, cel ce ți-s'a arătat ție pe calea, pe carea viniai, m'a trimis, ca să vezi şi să te umpli de Spirit sfânt. Şi îndată au căzut de pe

ochii lui ca nişte solzi, şi a văzut îndată, şi sculându-se s'a botezat. Şi luând mâncare s'a întărit.

Sâmbătă

în săptămâna a III-a după Paşti.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. IX. st. 19.

In zilele acelea fost-a Saul cu învăţăceii cei din Damasc câteva zile, şi îndată vestiă în adunări pe Iisus, că acesta este Fiul lui Dumnezeu. Şi se mirau toţi, cei ce auziau, şi ziceau: Au nu acesta este, cel ce a asuprit în Ierusalim pe cei ce chiamau numele acesta, şi aici pentru aceea a venit, ca legaţi să-i ducă pe ei la arhieriei? Iară Saul mai mult se întăria, şi ruşina pe Iudeii, cei ce locuiau în Damasc, arătând, că acesta este Christos. Iară după ce s'au plinit zile multe, s'au sfătuit Iudeii, să-l omoară pe el; iară lui Saul i-s'a făcut cunoscută viclenia lor. Iară ei păziau porţile ziua şi noaptea, cum l-ar omorî pe el; iară luându-l pe el învăţăceii noaptea, l-au pogorît pe el preste zid, slobozindu-l într'o coşniţă. Iară venind Saul în Ierusalim, cercă a se lipi de învăţăcei; şi toţi se temeau de el, necrezând, că este învăţăcel; iară Varnava luându-l pe el l-a dus la Apostoli, şi le-a spus lor, cum în cale a văzut pe Domnul, şi că i-a grăit lui, şi cum în Damasc cu îndrăzneală a grăit în numele lui Iisus.

Și eră cu ei întrând și ieșind în Ierusalim, cu îndrăzneală vorbind în numele Domnului, și grăia și se întrebă cu Elinii; iară ei căutau, să-l omoară pe el. Iară înțelegând frații l-au dus pe el în Cesarea, și l-au trimis în Tars. Iară bisericile prin toată Iudea și Galilea și Samaria aveau pace zidindu-se și umblând întru frica Domnului, și se înmulțiau prin mângăierea sfântului Spirit.

Dumineca

a IV-a după Paști sau a Paralticului.

Prochimen. Viers 3.

Cântați Dumnezeu nostru, cântați, cântați Împăratului nostru, cântați.

Stih: Toate neamurile bateți în mâni, strigați lui Dumnezeu cu viers de bucurie.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. IX. st. 32.

In zilele acelea a fost, că Petru trecând pe la toți, a venit și la sfinții, cari locuiau în Lidda. Și a aflat acolo pe un om oare carele anume Enea, de opt ani zăcând în pat, carele eră slăbănog, și i-a zis Petru lui: Enea, vindecă-te Iisus Christos; scoală-te și-ți așterne ție. Și îndată s'a sculat; și l-au văzut pe el toți, cei ce locuiau în Lidda și în Sarena, cari s'au întors la Domnul. Iară în Ioppi eră o învățăceă anume Tavita, carea tălmăcindu-se se zice Căprioară; aceasta eră plină de fapte bune și de milostenii, ce făcea; iară a fost în zilele

acelea, că bolnăvindu-se ea a murit; și spălându-o o au pus în foișor. Și aproape fiind Lidda de Ioppi, învățăceii auzind, că Petru este acolo, au trimis doi bărbați la dânsul rugându-l, să nu pregete a trece până la ei. Sculându-se deci Petru a mers împreună cu ei; și dacă a sosit, l-au suit pe el în foișor, și au stătut înaintea lui toate văduvele plângând și arătând hainele și îmbrăcămintele, cari le făcea Căprioara fiind cu ele. Și scoțând afară Petru pe toți și îngenunchiând s'a rugat, și întorcându-se către trup, a zis: Tavita, scoală! Iară ea a deschis ochii săi; și văzând pe Petru, a șezut. Și dându-i ei mâna, o a ridicat pe ea; și chiemând pe sfinți și pe văduve o a dat pe ea vie. Și s'a auzit aceasta prin toată Ioppi; și mulți au crezut în Domnul.

Aliluia. Viers 3.

Întru tine, Doamne, am sperat, să nu mă rușinezi în veac; întru dreptatea ta scapă-mă și mă scoate.

Stih: Fii mie Dumnezeu scutitor, și casă de scăpare, ca să mă mântuești.

Luni

în săptămâna a IV-a după Paști.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. X. st. 1.

In zilele acelea eră un bărbat oare carele în Cesarea anume Cornelie, sutaș în ceata, ce se chieamă italică, cucernic și temător de Dumnezeu cu toată casa sa, și făcând milostenii

multe poporului, și rugându-se lui Dumnezeu tot de una. Acesta a văzut în vedenie aievea ca la a noaua oară din zi pe îngerul lui Dumnezeu intrând la dânsul, și zicându-i: Cornelie! Iară el căutând la dânsul și înfricoșându-se a zis: Ce e, Doamne? Și i-a zis lui: Rugăciunile tale și milosteniile tale s'au suit întru pomenire înaintea lui Dumnezeu. Și acum trimite în Ioppi bărbați, și chiamă pe oare care Simon, carele se numește Petru; acesta e în sălaș la oare care Simon curelarul, a căruia casă este lângă mare, acesta îți va spune ție, ce trebuie să faci tu. Și dacă s'a dus îngerul, cel ce grăia lui Cornelie, chiemând doi din servii săi și pe un ostaș cucernic din cei ce erau sub ascultarea lui, și spunându-le toate i-a trimis pe ei în Ioppi. Iară a doua zi mergând ei pe cale și apropiându-se de cetate, s'a suit Petru pe casa cea de sus, să se roage în oara a șasa. Și a fost flămând și a vrut să guste; și gătind ei, căzut-a preste el uimire, și a văzut cerul deschis, și pogorîndu-se un vas oare care ca o măsăriță mare, de patru capete legată slobozită pe pământ, întru carea erau toate cele cu patru picioare ale pământului, și cele ce se târesc, și paserile cerului. Și s'a făcut glas cătră el: Sculându-te, Petre, junghie și mânâncă. Iară Petru a zis: Nici de cum, Doamne; că nici odată n'am mâncat nimica, ce e de rând și necurat. Și glasul iarăși a doaua oară cătră el: Cele ce Dumnezeu a curățit, tu nu le zice necurate. Iară aceasta s'a făcut de trei ori. Și iarăși s'a ridicat vasul în cer.

M a r ț i

în săptămâna a IV-a după Paști.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. X. st. 21.

In zilele acelea pogorîndu-se Petru la bărbații cei trimiși la dânsul dela Cornelie, a zis: Iată eu sunt, pe carele-l căutați; ce pricină este, pentru carea ați venit? Iară ei au zis: Cornelie sutașul, bărbat drept și temător de Dumnezeu, și mărturisit de toată mulțimea neamului Iudeilor, răspuns a primit dela înger sfânt, să te chime în casa sa, și să auză cuvinte dela tine. Deci chiemându-i pe ei înlăuntru, i-a primit în sălaș. Iară a doaua zi sculându-se a ieșit cu ei, și unii din frații cei din Ioppi au mers cu el. Iară în ceealaltă zi a intrat în Cesarea; iară Cornelie eră așteptându-i pe ei, chiemându-și rudeniile sale și pe prietini cei iubiți. Iară când a fost, că a intrat Petru, întimpinându-l Cornelie, căzând la picioarele lui s'a închinat lui; iară Petru l-a ridicat pe el zicând: Scoală! Și eu însu-mi om sunt. Și vorbind cu el a intrat, și a aflat pe mulți, cari se adunase. Și a zis cătră ei: Voi știți, că nu se cade bărbatului iudeu, să se lipească sau să se apropie de cel de alt neam; și mie Dumnezeu mi-a arătat, ca pe nici un om să nu zic de rând ori necurat; pentru aceea fără de îndoire am și venit fiind chiebat. Întrebu-vă dară, pentru ce lucru m'ați chiebat? Și Cornelie a zis:

Din ziua a patra până în această oară eram ajungând, și la a noaua oară rugându-mă în casa mea; și iată un bărbat a statut înaintea mea în haină luminată, și a zis: Cornelie, auzitu-s'a rugăciunea ta, și milosteniile tale s'au pomenit înaintea lui Dumnezeu; trimite dară în Ioppi, și chiamă pe Simon, cel ce se numește Petru; acesta este în sălaș în casa lui Simon curelarul lângă mare, care venind îți va spune ție. Deci îndată am trimis la tine; și tu bine ai făcut, că ai venit; acum dară noi toți înaintea lui Dumnezeu suntem de față, să ascultăm toate, câte-ți sunt poruncite ție dela Dumnezeu.

Miercuri

în săptămâna a IV-a după Paști
la înjumătățirea sărbătoarei.

Prochimen. Viers 1.

Adu-ți aminte de adunarea ta, care ai câștigat-o din început; mântuit-ai toiagul moștenirii tale.

Stih. Iară Dumnezeu împăratul nostru mai înainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. XIV. st. 6.

In zilele acelea fugit-au Apostolii la cetățile Licaoniei, în Listra și în Dervi, și în ținutul de prin prejur, și acolo erau binevestind. Și un bărbat oare carele în Listra neputin-

cios de picioare ședeà, schiop din pânțele mamei sale fiind, carele nici odată nu umblase. Acesta ascultă pe Pavel, când grăia; carele căutând la el, și văzând, că are credință spre a se mântui, zis-a cu glas mare: Scoală pe picioarele tale drept. Și a sărit și umblă. Și gloatele văzând, ceea ce făcuse Pavel, ridicat-au glasul său licaonește zicând: Dumnezeii asemănându-se oamenilor s'au pogorît la noi. Și chiamau pe Varnava Joe, iară pe Pavel Ermi, pentru că el eră povățuitorul cuvântului. Și preotul lui Joe, celui ce eră înaintea cetății lor, tauri și cununi înaintea porților aducând împreună cu gloatele vreă, să le jertfească. Iară auzind Apostolii Varnava și Pavel, rumpându-și hainele sale au sărit în gloată strigând, și zicând: Bărbați, ce faceți acestea? Că și noi oameni suntem asemenea voauă pătimitori, cari bine vă vestim voauă, că să vă întoarceți dela aceste deșerte la Dumnezeul cel viu, carele a făcut cerul și pământul și marea și toate, câte sunt într'insele, cel ce în neamurle trecute lăsașe toate popoarale, să umble în căile sale; înse nu s'a lăsat pe sine nemărturisit, că binefacând din cer ne-a dat noauă ploi și timpuri roditoare, umplând de hrană și de veselie inimile noastre. Și acestea zicând abiă au potolit gloatele, de nu le-au jertfit lor.

J o i

în săptămâna a IV-a după Paști.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. X. st. 34.

In zilele acelea deschizându-și Petru gura a zis: Cu adevărat cunosc, că Dumnezeu nu caută la față, ci în tot neamul cel ce se teme de el și face dreptate, primit este înaintea lui. Cuvântul, carele l-a trimis fiilor lui Israil, binevestind pace prin Iisus Christos, — acesta este Domnul tuturor, — voi știți cuvântul, ce s'a făcut prin toată Iudea, începând dela Galilea, după botezul, carele l-a vestit Ioan; pe Iisus cel din Nazaret, cum l-a uns Dumnezeu cu Spirit sfânt și cu putere, carele a trecut binefăcând și vindecând pe toți cei impresurați de diavolul, că Dumnezeu era cu dânsul; și noi suntem mărturii tuturor, cari le-a făcut și în ținutul Iudeilor și în Ierusalim; pe carele l-au și omorât spânzurându-l pe lemn. Pe acesta Dumnezeu l-a înviat a treia zi, și l-a dat, să fie arătat, nu tot poporului, ci mărturiilor celor mai înainte rânduite dela Dumnezeu, noauă, cari am mâncat și am beut împreună cu el, după ce a înviat din morți; și ne-a poruncit noauă, să vestim poporului, și să mărturisim, că acesta este cel rânduit dela Dumnezeu judecător al viilor și al morților. De acesta toți profeții mărturisesc, că va primi iertarea păcatelor prin numele lui tot, cel ce crede întru dânsul.

V i n e r i

în săptămâna a IV-a după Paști.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. X. st. 44.

In zilele acelea încă grăind Petru cuvintele acestea, a căzut Spiritul sfânt preste toți, cei ce au auziau cuvântul. Și s'au spăimântat credincioșii cei dintru tăierea împrejur, cari venise cu Petru, că și preste păgâni s'a vărsat darul Spiritului sfânt; că-i au auziau pe ei grăind în limbi, și mărink pe Dumnezeu. Atunci a răspuns Petru: Au doară poate cineva, să oprească apa, ca să nu se boteze aceștia, cari au primit Spiritul sfânt ca și noi? Și a poruncit, ca ei să se boteze în numele Domnului; atunci l-au rugat pe el, ca să rămână la dânsii vreo câteva zile. Și au auzit Apostolii și frații, cari erau în Iudea, că și păgânii au primit cuvântul lui Dumnezeu. Iară când s'a suit Petru în Ierusalim, se priciau cu el cei din tăierea împrejur, zicând: Pentru ce ai intrat la oameni netăiați împrejur, și ai mâncat cu ei? Iară răspunzând Petru le spunea lor pe rând zicând: Eu eram în cetatea Ioppi rugându-mă, și am văzut întru uimirea minții vedenie, pogorîndu-se un vas ca o măsurită mare de pânză de patru cornuri slobozindu-se din cer, și a venit până la mine; în carele uitându-mă luai samă, și am văzut cele cu patru picioare ale pământului și fierăle, și cele ce se târesc, și paserile cerului. Și am auzit glas zicând mie:

Sculându-te, Petre, junghie, și mânâncă. Iară eu am zis: Nici cum, Doamne; că tot, ce e de rând ori necurat, nici odată n'a intrat în gura mea. Dară mi-a răspuns mie glasul a doaua oară din cer: Cele ce Dumnezeu le-a curățit, tu nu le zice necurate. Și aceasta s'a făcut de trei ori, și iarăși s'au ridicat toate la cer.

Sâmbătă

în săptămâna a IV-a după Paști.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. XII. st. 1.

In vremea aceea pus-a Irod împăratul mâinile, să facă rău unora din biserică. Și a ucis pe Iacob fratele lui Ioan cu sabia. Și văzând, că plăcea Iudeilor, a adaus a prinde și pe Petru; și erau zilele azimelor. Pe carele și prinzându-l l-a băgat în temniță, dându-l la patru cete de câte patru ostași, să-l păzească, vrând după Paști să-l scoată poporului. Deci Petru se păzia în temniță, iară rugăciune se făcea neîncetat dela biserică către Dumnezeu pentru el. Iară când vreă, să-l scoată pe el Irod, în noaptea aceea eră Petru durmind între doi ostași, legat cu doauă lanțuri, și pazitorii înaintea ușii păziau temnița. Și iată îngerul Domnului a venit, și luminează a strălucit în casă; și lovind în coaste pe Petru, l-a deșteptat pe el zicând: Scoală curând. Și au căzut lanțurile de pe mâinile

lui. Și a zis îngerul către el: Încinge-te, și încalță încălțămintele tale. Și a făcut așa; și i-a zis lui: Îmbracă haina ta, și vino după mine. Și ieșind mergea după el; și nu știă, că este adevărat, ceea ce se făcea prin înger, ci i-se părea, că vedenie vede. Iară trecând straja cea dintâiu și cea de a doaua, au venit la poarta cea de fier, ce duce în cetate, carea singură li-s'a deschis lor; și ieșind au trecut o uliță, și îndatăși s'a dus îngerul dela el. Și Petru venindu-și în sine a zis: Acum știu cu adevărat, că a trimis Domnul pe îngerul său, și m'a scos din mâna lui Irod, și din toată așteptarea poporului Iudeilor.

Dumineca

a V-a după Paști sau a Samaritenei.

Prochimen. Viers 4.

Cât s'au mărit lucrurile tale, Doamne! Toate într-o înțelepciune le-ai făcut.

Stih: Binecuvintează, sufletul meu, pe Domnul: Doamne Dumnezeul meu, măritu-te-ai foarte.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. XI. st. 19.

In zilele acelea Apostolii, cei ce se risipise dela turburarea, ce s'a făcut pentru Stefan, au trecut până la Fenicia și la Cipru și la Antiohia, nimănui grăind cuvântul fără numai Iudeilor. Dară erau unii din ei

bărbați Cipriani și Chirinei, cari intrând în Antiohia grăiau și către Elini, binevestind pe Domnul Iisus. Și era mâna Domnului cu ei; și mult număr crezând s'a întors la Domnul. Și s'a auzit despre ei cuvântul în urechile adunării celei din Ierusalim; și au trimis pe Varnava până la Antiohia. Carele ajungând și văzând darul lui Dumnezeu, s'a bucurat, și îndemnă pe toți, ca pe cum au pus în inimile sale, să petreacă în Domnul. Că era bărbat bun și plin de Spirit sfânt și de credință. Și s'a adaus mulțime multă Domnului. Iară Varnava s'a dus în Tars; să caute pe Saul, și aflându-l l-a dus în Antiohia. Și acolo un an întreg s'au adunat în biserică, și au învățat popor mult, și au numit întâiu în Antiohia pe învățăcei creștini. Iară întru aceste zile s'au pogorît din Ierusalim profeți în Antiohia. Și sculându-se unul dintr'înșii anume Agav însemnă prin Spiritul, că foamete mare va să fie în toată lumea; carea a și fost sub Claudiu. Iară învățăceii după cum cine aveă, au hotărît, ca fiește carele din ei să trimită spre ajutor fraților, celor ce locuiau în Iudea. Ceea ce au și făcut, trimițând la bătrâni prin mâna Varnavei și a lui Saul.

Aliluia. *Viers 4.*

Incordează, și binesporește, și împărățește, pentru adevărul, și blândeța, și dreptatea, și te va povățui minunat dreapta ta.

Stih: Iubit-ai dreptatea, și ai urit fărădelegea; pentru aceasta te-a uns pe tine, Dumnezeule, Dumnezeul tău, cu untul de lemn al bucuriei, mai mult decât pe părtașii tăi.

Luni

în săptămâna a V-a după Paști.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. XII. st. 12.

In zilele acelea luând aminte Petru a venit la casa Mariei mamei lui Ioan, ce se numia Marcu, unde erau mulți adunați și făcând rugă. Și bătând el în ușa porții, a venit o fată, să asculte, anume Rodi; și cunoscând glasul lui Petru, de bucurie n'a deschis ușa, ci alergând înăuntru a spus, că Petru stă înaintea ușii. Iară ei au zis către ea: Ai nebunit. Iară ea întăria, că este așa. Iară ei ziceau: Îngerul lui este. Iară Petru nu încetă a bate; și deschizându-i l-au văzut pe el și s'au spăimântat. Iară făcându-le lor cu mâna, să tacă, le-a spus, cum l-a scos Domnul din temniță; și a zis: Spuneți lui Iacob și fraților acestea. Și ieșind s'a dus într'alt loc.

Marti

în săptămâna a V-a după Paști.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. XII. st. 25.

In zilele acelea Varnava și Saul s'au întors din Ierusalim în Antiohia, după ce au plinit slujba, luând împreună cu sine și pe Ioan, cel ce se numia Marcu.

Și erau în biserica din Antiohia profeți și învățători, Varnava și Simon, carele se cheamă Niger, și Luciu Chirineul, și Manain, carele eră crescut împreună cu Irod tetrarhul, și Saul. Și slujind ei Domnului și ajunând, a zis Spiritul sfânt: Osebiți-mi mie pe Varnava și pe Saul la lucrul, la carele i-am chemat pe ei. Atunci ajunând și rugându-se, și punându-și pe ei mâinile, i-au slobozit. Ei deci trimiși de Spiritul sfânt s'au pogorît în Seleucia, și de acolo au corăbiat la Cipru. Și venind în Salamina, vestiau cuvântul lui Dumnezeu în sinagogeale Iudeilor; și aveau și pe Ioan slujitor. Iară străbătând insula întreagă până la Paf, au aflat pe oare carele bărbat vrăjitor profet mincinos iudeu, numele căruia eră Varisus, carele eră împreună cu diregătorul Sergiu Pavel, bărbat înțelept. Acesta cheamând pe Varnava și pe Saul poftiă, să auză cuvântul lui Dumnezeu. Iară le stă lor împotrivă Elima vrăjitorul, — că așa se tâlcuește numele lui, — căutând, să întoarcă pe diregătorul dela credință. Iară Saul, carele și Pavel, plin de Spiritul sfânt, căutând la el, a zis: O plinule de toată viclenia, și de toată răutatea, fiule al diavolului, vrășmașule a toată dreptatea, nu vei încetă a răsvrăți căile Domnului cele drepte? Și acum iată mâna Domnului preste tine, și vei fi orb nevăzând soarele până la o vreme. Și îndată a căzut preste el ceață și întunerec, și umblând împrejur căută povățuitor.

Atunci văzând diregătorul, ceea ce se făcuse, a crezut, mirându-se de învățătura Domnului.

Miercuri

în săptămâna a V-a după Paști.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. XIII. st. 13.

In zilele acelea purcezând dela Paf cei ce erau cu Pavel au venit în Perga Pamfiliei. Iară Ioan despărțindu-se de ei s'a întors în Ierusalim. Iară ei trecând din Perga, au venit în Antiohia Pizidiei, și mergând în sinagogă în ziua sâmbetei au șezut. Iară după cetirea legii și a profeților au trimis mai marii sinagogei la ei zicându-le: Bărbați frați, de este întru voi cuvânt de mângăiere cătră popor, grăiți. Iară Pavel sculându-se, și făcându-le cu mâna, să tacă, a zis: Bărbați Israiliți, și cari vă temeți de Dumnezeu, ascultați. Dumnezeuul poporului acestuia al lui Israil a ales pe părinții nostri; și poporul l-a înălțat, când eră locuitor în pământul Egiptului, și cu braț înalt i-a scos pe ei dintr'însul. Și ca la vreme de patru zeci de ani a răbdat năravurile lor în pustie; și pierzând neamuri șapte în pământul lui Hanaan le-a împărțit lor cu soarte pământul acelora, și după acestea ca la patru sute și cinci zeci de ani, le-a dat judecători până la Samuil profetul. Și după aceea au cerut împărat, și le-a dat lor Dumnezeu

pe Saul ficiorul lui Chis, bărbat din sămânția lui Veniamin, patru zeci de ani; și schimbându-l pe el le-a ridicat lor pe David, să le fie împărat, de carele a zis mărturisind: Aflat-am pe David al lui Iesse, bărbat după inima mea, carele va face toate voile mele. Din sămânța acestuia Dumnezeu după făgăduință a ridicat lui Israil mântuitor pe Iisus, mai înainte vestind Ioan înaintea feței venirii lui botezul pocăinței tot poporului lui Israil.

J o i

în săptămâna a V-a după Paști.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. XIV. st. 19.

In zilele acelea a intrat Pavel cu Varnava în Dervi. Și binevestind cetății aceleia, și învățând pe mulți, s'au întors în Listra și în Iconiu și în Antiohia, ca să întărească sufletele învățăcelilor, îndemnându-i, să rămână în credință, și cum că prin multe scârbe trebuie să intrăm întru împărăția lui Dumnezeu. Și hirotonindu-le lor preoți pe la singuraticile biserici, rugându-se cu ajunuri i-au lăsat pe ei Domnului, întru carele au crezut. Și trecând prin Pizidia au venit în Pamfilia; și grăind în Perga cuvântul, s'au pogorât în Atalia; și de acolo au corăbiat în Antiohia, de unde erau dați darului lui Dumnezeu spre lucrul, carele l-au plinit. Și

venind și adunând biserica au spus, câte a făcut Dumnezeu cu ei, și cum că a deschis păgânilor ușa credinței. Și au rămas acolo vreme nu puțină cu învățăcelii. Și oare cari pogorându-se din Iudea învățau pe frați: Că de nu vă veți tăia împrejur după obiceiul lui Moisi, nu vă puteți mântui. Drept aceea făcându-se price și întrebare nu puțină lui Pavel și lui Varnava împotriva aceloră, au hotărât, să se suie Pavel și Varnava și alții oare cari dintre ei la Apostoli și la presviteri în Ierusalim pentru întrebarea aceasta. Deci ei trimiși fiind de biserică, treceau prin Fenicia și Samaria, spunând întoarcerea păgânilor, și făceau bucurie mare tuturor fraților. Iară dacă au venit în Ierusalim, au fost primiți de adunare și de Apostoli și de bătrâni, și au spus, câte a făcut Dumnezeu cu ei.

V i n e r i

în săptămâna a V-a după Paști.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. XV. st. 5.

In zilele acelea sculatu-s'au oare cari din ereza Fariseilor, cari crezuse, zicând, că trebuie a-i tăia împrejur pe ei, și a porunci, să păzească legea lui Moisi. Și s'au adunat Apostolii și presviterii, să vază de cuvântul acesta. Iară făcându-se multă cercetare, sculându-se Petru a zis către ei:

Bărbați frați, voi știți, că din zilele cele mai dinainte Dumnezeu întru noi a ales, ca prin gura mea să auză păgânii cuvântul Evangheliei, și să crează. Și cunoscătorul de inimi Dumnezeu le-a mărturisit lor, dându-le lor pe Spiritul sfânt ca și noauă; și nimica n'a osebit între noi și între ei, prin credință curățind inimile lor. Acum dară ce ispitiți pe Dumnezeu, a pune pe cerbicea învățăcelilor jugul, carele nici părinții nostri, nici noi n'am putut, să-l purtăm? Ci prin darul Domnului nostru Iisus Christos credem, că ne mântuim, ca și aceia. Și a tăcut toată mulțimea, și ascultau pe Varnava și pe Pavel, cari spuneau, câte semne și minuni a făcut Dumnezeu prin ei întru păgâni.

Sâmbătă

în săptămâna a V-a după Paști.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. XV. st. 35.

In zilele acelea Pavel și Varnava se zăboviau în Antiohia, învățând și binevestind și cu alții mulți cuvântul Domnului. Iară după câteva zile a zis Pavel către Varnava: Întorcându-ne deci să cercetăm pe frații nostri prin toate cetățile, în cari am vestit cuvântul Domnului, cum petrec. Și Varnava voiă, să iă cu sine și pe Ioan, ce se cheamă Marcu; iară Pavel zicea, cum că pe cel ce

s'a despărțit de ei dela Pamfilia, și nu a mers cu ei la lucru, să nu-l iă cu dânșii. Și s'a făcut împărechiare, cât s'au despărțit ei unul de altul, și Varnava luând pe Marcu a mers cu corabia în Cipru; iară Pavel alegând pe Sila s'a dus, dat darului lui Dumnezeu de cătră frați. Și umblă prin Siria și Cilicia, întărind bisericele.

Dumineca

a VI-a după Paști sau a Orbului.

Prochimen. Viers 5.

Tu, Doamne, ne vei păzi pe noi, și ne vei feri de neamul acesta, și în veac.

Stih: Mântuește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios, că s'au împruținat adevărurile de cătră fiii oamenilor.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. XVI. st. 16.

In zilele acelea a fost, că pe când mergeam noi Apostolii la rugăciune, o servitoare, carea aveă spirit pitonic, ne-a întimpinat pe noi, carea vrăjind dà stăpânilor săi dobândă multă. Aceasta urmând lui Pavel și noauă strigă zicând: Acești oameni servii Dumnezeului celui de sus sunt, cari ne vestesc noauă calea mântuirii. Iară aceasta o făcea în multe zile. Iară supărându-se Pavel, și întorcându-se a zis spiritului: Îți poruncesc ție în numele lui Iisus Christos, să ieși din ea. Și a ieșit într'aceea-și oară.

Și văzând stăpânii ei, că s'a dus nădejdea câștigului lor, prinzând pe Pavel și pe Sila i-au tras în târg la cei mai mari; și ducându-i pe ei la mai marii cetății au zis: Acești oameni turbură cetatea noastră, Iudei fiind, și vestesc obiceiuri, cari nu ne este noauă slobod a le primi nici a le face, Romani fiind noi. Și s'a sculat gloata asupra lor; și mai marii cetății rumpându-le hainele lor au poruncit, să-i bată cu toiege; și dându-le lor multe lovituri, i-au băgat în temniță, poruncind temnițerului, prea bine să-i păzească pe ei. Carele primind poruncă ca aceasta, i-a băgat pe ei în temnița cea mai din lăuntru, și picioarele lor le-a băgat în gros. Iară în miezul nopții Pavel și Sila rugându-se lăudau pe Dumnezeu; și-i ascultau pe ei cei legați. Și de grabă s'a făcut cutremur mare de pământ așa, cât s'au clătit temeliile temniței; și îndată s'au deschis toate ușile, și legăturile tuturor s'au deslegat. Iară dacă s'a deșteptat temnițerul, și a văzut deschise ușile temniței, scoțând sabia vrea, să se omoară, socotind, că au fugit legații. Iară Pavel a strigat cu glas mare zicând: Nimica rău să nu-ți faci ție; că toți suntem aici. Iară cerând luminare a sărit înlăuntru, și tremurând a căzut înaintea lui Pavel și a lui Sila. Și scoțându-i pe ei afară, a zis: Domnilor, ce mi-se cade, să fac, ca să mă mântuesc? Iară ei au zis: Crede în Domnul Iisus, și te vei mântui tu și casa ta. Și i-au grăit lui cuvântul Domnului, și tuturor celor ce erau în casa lui. Și

luându-i pe ei întru acea oară a nopții le-a spălat ranele, și s'a botezat el și ai lui toți îndată. Și ducându-i pe ei în casa sa le-a pus lor masă, și s'a bucurat cu toată casa crezând lui Dumnezeu.

Aliluia. *Viers 5.*

Îndurările tale, Doamne, în veac voi lăuda; în neam și în neam voi vesti adevărul tău în gura mea.

Stih: Că ai zis: În veac mila se va zidi, în ceruri se va găti adevărul tău.

Luni

în săptămâna a VI-a după Paști.

La citirea din Faptele Apostolilor.

C. XVII. st. 1.

In zilele acelea trecând Apostolii prin Amfipol și prin Apollonia, au venit în Tessalonic, unde era o sinagogă a Iudeilor. Iară după obicei Pavel a intrat la ei, și în trei sâmbete se întrebă cu ei din Scripturi, dovedindu-le și arătându-le, că s'a căzut lui Christos, să pătimească și să învieze din morți, și cum că acesta este Christos Iisus, pe carele eu vi-l vestesc voauă. Și unii dintr'înșii au crezut, și s'au însoțit cu Pavel și cu Sila, și mulțime multă din Elinii cei cucernici, și din muierile cele de frunte nu puține. Iară umplându-se de pizmă Iudeii cei necredincioși, și luând dintre cei din târguri pe niște bărbați răi, și făcând gloată au întărâtat cetatea;

și împresurând casa lui Iason căutau, să-i scoată pe ei la popor; iară neaflându-i pe ei, au tras pe Iason și pe unii din frați la mai marii cetății, strigând, că cei ce turbură lumea, aceia și aici au venit, pe cari i-a primit Iason; și aceștia toți împotriva rânduielilor Cesarului lucră zicând, că este alt împărat, Iisus. Și au turburat poporul și pe mai marii cetății, cari auziau acestea; și primind chizeșie dela Iason și dela ceialalți, i-au slobozit pe ei.

Marți

în săptămâna a VI-a după Paști.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. XVII. st. 19.

In zilele acelea Atinianii prinzând pe Pavel l-au dus la Ariopag zicând: Oare putea-vom ști, ce este această învățătură nouă, carea o spui tu? Că oare cari lucruri străine bagi în urechile noastre; vom drept aceea, să știm, ce vor, să fie acestea. Iară Atinianii toți și oaspeții venetici la nimica alta nu se zăboviau, fără numai să zică sau să auză ceva nou. Iară Pavel stând în mijlocul Ariopagului a zis: Bărbați Atiniani, într-o toate vă ved eu pe voi, ca și cum ați fi mai cucernici. Că trecând și văzând idolii vostri, aflat-am și un altar, într-o carele eră scris: Necunoscutului Dumnezeu. Ceea ce dară neștiindu-o o cinstiți,

aceasta eu v'o vestesc voauă. Dumnezeu, cel ce a făcut lumea și toate, cele ce sunt într'însa, fiind Domnul cerului și al pământului, nu locuște în biserici făcute de mâni, nici de mâni omenești i-se servește, nelipsindu-i ceva, de vreme ce el dă tuturor viață și suflare și toate; și a făcut dintr'un sânge tot neamul oamenilor, să locuească preste toată fața pământului, așezând vremile înainte rânduite și hotăr locuinței lor, să caute pe Domnul, ca doară l-ar simți pe el și l-ar afla, măcar că nu este departe dela unul fiește carele dintre noi. Că într-o el viăm și ne mișcăm și suntem.

Miercuri

în săptămâna a VI-a după Paști.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. XVIII. st. 22.

In zilele acelea pogorîndu-se Pavel în Cesarea, suindu-se și salutând biserica s'a pogorît în Antiohia. Și rămânând acolo câțeva vreme s'a dus, trecând de-a rândul prin ținutul Galatiei și prin Frigia, întărind pe toți învățăceii. Iară un Iudeu anume Apollos, Alexandrian de neam, bărbat bine grăitor, a venit în Efes, puternic fiind în Scripturi. Acesta învățase calea Domnului, și fierbând cu spiritul, grăia și învăța cu de-adinsul, cele ce sunt despre Domnul, știind

numai botezul lui Ioan; și acesta a început a grăi cu îndrăzneală în sinagogă. Iară auzindu-l pe el Achila și Priscila, l-au luat, și i-au arătat mai limpede calea lui Dumnezeu. Iară vrând el, să meargă în Ahaia, îndemnându-l frații au scris învățăceilor, să-l primească pe el; carele venind mult a ajutat, celor ce crezuse prin dar. Că tare muștră pe Iudei înaintea poporului, arătându-le din Scripturi, că Christos este Iisus.

Joia

Înălțării.

Prochimen. Viers 7.

Înălță-te la ceruri, Dumnezeule, și preste tot pământul mărirea ta.

Stih: Gata e inima mea, Dumnezeule, gata e inima mea; cântă-voiu și voiu lăuda întru gloria mea.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. I. st. 1.

uvântul cel dintâiu l-am făcut, o Teofile, de toate cari a început Iisus a face și a învăța, până în ziua, în care poruncind Apostolilor prin Spiritul sfânt, pe cari i-a ales, s'a înălțat; căroră s'a și pus înainte pe sine viu după patima sa cu multe semne, în patru zeci de zile arătându-se lor, și grăind cele de împărăția lui Dumnezeu. Și cu ei petrecând le-a poruncit lor: Dela Ierusalim să nu vă depărtați, ci

să așteptați făgăduința Tatălui, carea o ați auzit dela mine; că Ioan a botezat cu apă, iară voi vă veți boteza cu Spirit sfânt nu după multe aceste zile. Iară cei ce se adunase, l-au întrebat pe el zicând: Doamne, au în vremea aceasta vei, să așezi din nou împărăția lui Israil? Iară el a zis către ei: Nu este al vostru a ști anii sau timpurile, cari Tatăl le-a pus întru a sa putere. Ci veți lua puterea sfântului Spirit, carele va veni preste voi, și-mi veți fi mie mărturii în Ierusalim, și în toată Iudea, și în Samaria, și până la marginea pământului. Și acestea zicând, vărând ei s'a înălțat, și nuor l-a luat pe el dela ochii lor. Și căutând ei la cer, când mergea el, iată doi bărbați au stătut lângă ei în vesminte albe. Cari au și zis: Bărbați Galileani, ce stați uitându-vă spre cer? Acest Iisus, carele s'a înălțat dela voi la cer, așa va veni, pe cum l-ați văzut pe el mergând în cer. Atunci s'au întors în Ierusalim din muntele, ce se numea al Eleonului, care este aproape de Ierusalim, calea sâmbetei având.

Aliluia. Viers 2.

Toate neamurile bateți în mâni, strigați lui Dumnezeu cu viers de bucurie.

Stih: Suitu-s'a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

Cuminecariul:

Suitu-s'a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

Vineri

în săptămâna a VI-a după Paști.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. XIX. st. 1.

In zilele acelea fost-a, când eră Apolos în Corint, Pavel trecând prin părțile mai de sus, a venit în Efes; și a aflat pe oare cari învățacei, și a zis către ei: Luat-ați Spirit sfânt, după ce ați crezut? Iară ei au zis către el: încă nici de este Spirit sfânt, n'am auzit. Și a zis: Dară în ce v'ați botezat? Iară ei au zis: În botezul lui Ioan. Iară Pavel a zis: Ioan a botezat cu botezul pocăinței, poporului zicând, să crează în cel ce vine după el, adecă în Iisus. Iară ei auzind s'au botezat în numele Domnului Iisus. Și punând Pavel mâinile preste ei, a venit Spiritul sfânt preste ei, și grăiau în limbi și profețiau. Iară erau de toți bărbați ca la vre o doi spre zece. Iară întrând în sinagogă, grăia cu îndrăzneală, în trei luni întrebându-se și adevărind cele de împărăția lui Dumnezeu.

Sâmbătă

în săptămâna a VI-a după Paști.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. XX. st. 7.

In zilele acelea adunându-se învățaceii, să frângă pânea, Pavel vorbiă cu ei vrând, să pourceadă a doaua zi, și lungi vorba până la miezul nopții. Și erau multe candile

în casa de sus, unde erau adunați. Iară șezând un tinerel anume Eutih în fereastră, împresurat fiind de somn greu, în vreme ce vorbiă Pavel, plecându-se de somn a căzut jos din casa din sus cea din rândul al treilea, și l-au luat mort. Iară Pavel pogorându-se s'a plecat preste el, și îmbrățișându-l a zis: Nu vă turburareți, că sufletul lui în el este. Iară suindu-se și frângând pâne și gustând, și mult vorbind, până la ziuă, așa a pourceș. Iară pe prunc îl aduse viu, și s'au mângăiat nu puțin.

Duminica

a VII-a după Paști sau a Sfinților Părinți.

Să luăm aminte Pace. Tălmășire.
Prochimen. Viers 8.

1 Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeu părinților nostri, și lădat, și preamărit e numele tău în veci.

2 Stih: Că drept ești întru toate, câte ai făcut noauă; și toate lucrurile tale sunt adevărate, și drepte căile tale.

Tălmășire.
La cetirea din Faptele Apostolilor.

Să luăm aminte
C. XX. st. 16.

In zilele acelea socotise Pavel, să treacă Efesul, ca să nu se facă zăbavă în Azia; că grăbiă, de ar putea, în ziua de Rusalii să fie în Ierusalim. Iară din Milet trimitând în Efes, a chemat pe presviterii bisericii. Iară dacă au venit la el, le-a zis lor: Luați aminte de voi, și de toată turma, întru

care a Spiritul sfânt v'a pus pe voi episcopi, ca să pașteți biserica lui Dumnezeu, carea o a câștigat cu sângele său. Eu știu, că după ducerea mea vor intra lupi grei între voi, cari nu vor cruța turma; și dintre voi înși-vă se vor scula bărbați, cari vor grăi îndărătnicii, ca să tragă pe învățăcei după sine. Pentru aceea priveghiați, aducându-vă aminte, că în trei ani noaptea și ziua n'am încetat cu lacrimi a învăța pe unul fiește carele dintre voi. Și acum vă las pe voi, fraților, Domnului și cuvântului darului lui, carele poate, să zidească și să dea moștenirea întru toți cei sfințiți. Argintul sau aurul sau haina nici a unuia n'am poftit; înși-vă știți, că trebuințelor mele și celor ce sunt cu mine, au servit mâinile acestea. Toate vi-le-am arătat voauă, că așa ostenindu-vă se cade, să ajutați pe cei neputincioși, și să vă aduceți aminte de cuvintele Domnului Iisus, că el a zis: Mai fericit este a da decât a primi. Și acestea zicând, îngenunchiând cu ei cu toți s'a rugat.

Aliluia. Viers 1.

Dumnezeul dumnezeilor Domnul a grăit, și a chemat pământul, dela răsăriturile soarelui până la apusuri.

Stih: Adunați lui pe cuviosii lui, cei ce așază așezământul de lege al lui pe jertfe.

Luni

în săptămâna a VII-a după Paști.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. XXI. st. 8.

In zilele acelea ieșind Apostolii din Tir, am venit în Cesarea; și intrând în casa lui Filip Evangelistul, carele era din cei șapte, am rămas la el. Iară acesta avea patru fete fecioare, cari profetiau. Și rămânând noi acolo zile multe, s'a pogorît din Iudea un profet anume Agav. Și venind la noi și luând brâul lui Pavel, legându-și picioarele și mâinile, a zis: Acestea zice Spiritul sfânt: Pe bărbatul, al cui este brâul acesta, așa îl vor lega în Ierusalim Iudeii, și-l vor da în mâinile păgânilor. Iară dacă am auzit acestea, îl rugam noi și cei din locul acela, ca să nu se suie în Ierusalim. Și a răspuns Pavel: Ce faceți, de plângeți și-mi năcăjiți inima mea? Că eu nu numai a fi legat, ci și a muri în Ierusalim gata sunt pentru numele Domnului Iisus. Și neputându-l noi pleca pe el, am încetat zicând: Fie voea Domnului.

Martî

în săptămâna a VII-a după Paşti.

La citirea din Faptele Apostolilor.

C. XXI. st. 26.

In zilele acelea luând Pavel pe bărbații aceia, a doua zi curățindu-se cu ei a intrat în biserică, vestind plinirea zilelor curățeniei, până ce s'a adus pentru unul fiește carele din ei jertfă. Iară când eră, să se plinească cele șapte zile, Iudeii cei din Azia văzându-l pe el în biserică, au întăritat toată gloata, și și-au pus mâinile pe el, strigând: Bărbați Israiliți, ajutați! Acesta este omul, cel ce învață pe toți pretutindena împotriva poporului și a legii și a locului acestuia; și încă și Elini a băgat în biserică, și a spurcat acest sfânt loc. Că văzuse pe Trofim Efesianul în cetate împreună cu el, pe carele gândiau, că l-a băgat Pavel în biserică. Și s'a pornit cetatea toată, și s'a făcut adunătură a poporului; și prinzând pe Pavel îl trăgeau afară din biserică; și îndată s'au închis ușile. Și cercând, să-l ucidă pe el, a venit vestea la căpitanul oștii, cum că se turbură tot Ierusalimul; carele îndată luând ostași și sutași, a alergat în jos la ei; iară ei văzând pe căpitanul și pe ostași, au încetat a bate pe Pavel.

Miercuri

în săptămâna a VII-a după Paşti.

La citirea din Faptele Apostolilor.

C. XXIII. st. 1.

In zilele acelea căutând Pavel spre adunare a zis: Bărbați frați, eu cu toată cunoștința bună am petrecut înaintea lui Dumnezeu până întru această zi. Iară arhiereul Ananie a poruncit celor ce stau lângă el, să-l bată preste gură. Atunci Pavel a zis către el: Bate-te va Dumnezeu, părete albit; și tu șezi judecându-mă pe mine după lege, și împotriva legii poruncești, să mă bată? Iară cei ce stau aci, zise: Pe arhiereul lui Dumnezeu îl blastemi? Și a zis Pavel: N'am știut, fraților, că este arhiereu; că scris este: Pe mai marele poporului tău să nu-l grăești de rău. Iară știind Pavel, că o parte eră din Saducei, și alta din Farisei, a strigat în adunare: Bărbați frați, eu Fariseu sunt, fecior de Fariseu; pentru nădejdea și învierea morților mă judec. Iară grăind el aceasta, s'a făcut împărechiarie între Farisei și între Saducei, și s'a despărțit mulțimea. Că Saduceii zic, că nu este înviere, nici înger nici spirit; iară Fariseii le mărturisesc amândoaună. Și s'a făcut strigare mare; și sculându-se cărturarii din partea Fariseilor se priciau zicând: Nici un rău nu aflăm în omul acesta; dară de i-a grăit lui un spirit ori înger, să nu ne împotrivim lui Dumnezeu. Și făcându-se multă gălceavă, temân-

du-se căpitanul, să nu rumpă ei pe Pavel, a poruncit ostașilor, ca pogorîndu-se să-l ia pe el din mijlocul lor, și să-l ducă în tabără. Iară în noaptea, ce venise, stându-i Domnul înainte, a zis: Îndrăznește, Pavele, că pe cum ai mărturisit, cele ce sunt de mine, în Ierusalim, așa se cade, și în Roma să mărturisești.

J o i

în săptămâna a VII-a după Paști.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. XXV. st. 13.

In zilele acelea Agripa împăratul și Vernice s'au pogorît în Cesarea, ca să se închine lui Fest. Iară după ce au petrecut mai multe zile acolo, Fest a spus împăratului cele despre Pavel, zicând: Un bărbat oare carele este lăsat de Felix legat, de carele, fiind eu în Ierusalim, venit-au înaintea mea arhieriei și bătrânii Iudeilor, cerând asupra lui judecată; cătră cari am răspuns, că nu este la Romani obicei, să dea pe cineva la pierzare, mai înainte până ce nu are de față cel pârît pe pârîși, și nu primește prilej de răspuns la aceea, cu ce se pârêște. Deci adunându-se ei aici, nici o zăbavă făcând, a doaua zi șezând la judecată am poruncit, să aducă pe bărbatul; despre care, dacă au stat împrejur pârîșii, nici o pricină nu aduceau din relele, cari le prepuneam eu; ci numai niște întrebări de credința lor

aveau asupra lui, și de un Iisus mort, de carele zicea Pavel, că este viu.

Vineri

în săptămâna a VII-a după Paști.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. XXVII. st. 1.

In zilele acelea, după ce s'a făcut judecată, ca să corăbiăm în Italia, dat-au și pe Pavel și pe alți oare cari legați unui sutaș anume Iuliu al cetei Sevastene. Întrând deci într'o corabie dela Adramit, carea aveà, să meargă pe lângă locurile cele din prejurul Aziei, am purces fiind cu noi Aristarh Macedonianul din Tesalonic. Și a doaua zi am venit în Sidon; și primind Iuliu pe Pavel cu blândeăț, l-a lăsat, să meargă la prietini, cari să-i poarte de grije. Și de acolo purcezând am corăbiat pe sub Cipru, pentru că vânturile erau împotrivă. Și trecând prin marea Ciliciei și a Pamfiliei, am venit în Mira Licie. Și acolo aflând sutașul o corabie dela Alesandria, carea mergea în Italia, ne-a mutat într'însa. Iară dacă am vâslat multe zile încet și abia am sosit lângă Gnid, oprindu-ne pe noi vântul, am trecut pe sub Crit alătură cu Salmona; și abia trecându-o, am venit la un loc, ce se chiamă Liman bun, lângă care erà aproape cetatea Lasea. Iară trecând multă vreme, și corăbieria fiind cu primejdie, pentru că și ajunul trecuse, îi sfătuiă Pavel pe ei, zicându-le lor:

Bărbaților, ved, că cu năcaz și cu multă pagubă nu numai a povoarei și a corăbiei, ci și a sufletelor noastre va să fie corăbierea. Iară sutașul mai mult credeă chivernisitorului și cărmaciului, decât celor ce ziceă Pavel. Și limanul nefiind bun de iernat, mai mulți făcură sfat, să se ducă de acolo, ca doară vor putea, să ajungă, să ierneze în Finix, limanul Critului, carele caută spre Liva și spre Hor. Iară suflând Austrul, socotind ei, că-și vor ajunge voea, lăsându-se din Asson au corăbiat mai aproape pe lângă Crit. Iară nu după multă vreme s'a întărit de cătră el un vânt viforător, ce se chiamă Evroclidon. Iară răpindu-se corabia, și neputând merge împotriva vântului, ne purtam slobozindu-ne după valuri. Și trecând o insulă oare care, ce se chiamă Clavda, abiă am putut prinde luntrea; carea dacă o au ridicat, au folosit ajutoare, încingând corabia pe de de subț; și temându-se, să nu cază în Sirt, slobozind anghira așa se purtau. Iară fiind noi foarte împresurați de viscol, a doua zi au făcut lăpădare din corabie; și a treia zi cu mâinile noastre am lăpădat uneltele corăbiei; iară nici soarele nici stelele arătându-se în mai multe zile, și nu puțin viscol fiindu-ne asupra, în sfârșit se luase toată nădejdea mântuirii noastre. Și multă flămânzire fiind, atuncia Pavel stând în mijlocul lor a zis: Căzutu-s'a, o bărbaților, ca ascultându-mă pe mine să nu fim purces dela Crit, și să nu câștigăm năcazul acesta și paguba. Și acum v'eu îndemn pe voi, să fiți cu nădejde bună; că nu va pieri nici un suflet

dintre voi, fără numai corabia. Că întru această noapte ingerul lui Dumnezeu, al căruia sunt eu, și căruia servesc, mi-a stătut înainte, zicând: Nu te teme, Pavele; înaintea Cesarului ți-se cade, să stai; și iată ți-a dăruit ție Dumnezeu pe toți, cei ce corăbiează împreună cu tine. Drept aceea fiți cu bună nădejde, bărbaților; că cred lui Dumnezeu, că așa va fi, pe cum mi-s'a zis mie. Și de o insulă oare care avem, să ne lovim. Iară dacă a sosit a patra spre zecea noapte, purtându-ne noi cu corabia în Marea Adriei, pe la miază noapte le părea corăbiarilor, că se apropie de ei oare care margine; și slobozind măsura au găsit douăzeci de stângini; iară trecând puțin de acolo, și iarăși măsurând, au aflat cinci spre zece stângini; și temându-se, ca nu cum va să cază în locuri prundoase, aruncând patru anghire despre cărma corăbiei, poftiau, să se facă ziuă; iară corăbiarii căutând, să fugă din corabie, și slobozind luntrea în mare, cu prilejul, ca și cum ar vrea, să slobozească anghirele de spre pisc, zis-a Pavel sutașului și ostașilor: De nu vor rămâneă aceștia în corabie, voi nu v'eu putea mântui. Atuncia ostașii au tăiat funile luntrei, și o au lăsat, să cază. Iară când eră, să se facă ziuă, Pavel rugă pe toți, să mânânce bucate, zicând: A patra spre zecea zi așteptând astăzi, ați petrecut nemâncând și nimica gustând. Pentru aceea v'eu și rog pe voi, să mâncați; că aceasta este spre mântuirea voastră; că nici unuia din voi

un păr din cap nu-i va cădea. Și zicând acestea și luând pâne, și dând mulțămită lui Dumnezeu înaintea tuturor, și frângând a început, să mânânce. Și cu bună nădejde făcându-se toți, au luat și ei, de au mâncat; și eram în corabie de toți ca la două sute și șapte zeci și șese suflete. Și săturându-se de bucate, au ușurat corabia, aruncând grâul în mare. Și dacă s'a făcut ziuă, pământul nu-l cunoșteau; dară vedeau de departe un sin, ce avea termuri, la cari cugetau, de va fi cu putință, să scoată corabia. Și trăgând afară anghirele, s'au slobozit pe mare, de odată slăbind funile cârmelor; și ridicând ventrila cea mică după vântișorul, ce suflă, trăgeam spre termuri. Iară căzând într'un loc dintre două mări, s'a înfipt corabia; și piscul dinainte s'a împlântat, și stă neclătit, iară partea din apoi se rumpea de sila valurilor. Iară ostașii au făcut sfat, să omoară pe cei legați, ca să nu înoate cineva, și să scape. Iară sutașul vrând, să scape pe Pavel, a oprit sfatul lor, și a poruncit, ca cei ce vor putea, să înoate, sărind mai întâiu, să iasă la uscat, și ceilalți unii pe scânduri, alții pe alt ceva din corabie. Și s'a făcut așa, de au scăpat toți la uscat. Și dacă am scăpat, atunci au aflat, că insula se chiamă Melita.

Sâmbătă

în săptămâna a VII-a după Paști.

Prochimen. Viers 6.

Sufletele lor într-o bună-ți vor petrece, și sămânța lor va moșteni pământul.

Stih: Cătră tine, Doamne, voiu strigă, Dumnezeul meu, să nu taci de cătră mine.

La citirea din Faptele Apostolilor.

C. XXVIII. st. 1.

In zilele acelea, dacă au scăpat cei cu Pavel de pe corabie, atunci au aflat, că insula se chiamă Melita. Iară varvarii ne-au făcut nu puțină omenie. Că făcând foc, ne-au primit pe noi pe toți, pentru ploaea, carea venise, și pentru frig. Iară strângând Pavel oare care mulțime de găteje, punându-le în foc, ieșind o viperă de căldură, s'a apucat de mâna lui. Iară dacă au văzut varvarii spânzurând vipera de mâna lui, ziceau unul cătră altul: Cu adevărat omul acesta este uci-gaș, pe carele, dacă a scăpat din mare, judecata nu l-a lăsat, să trăească. Dară el scuturând vipera în foc, nici un rău n'a pățit. Iară ei așteptau, ca el să se umfle ori să cază de pripă mort; și așteptând ei mult și văzând, că nu se făcuse nici un rău întru el, schimbându-se îi ziceau, că dumnezeu este. Iară împrejurul locului aceuia erau moșii de ale mai marelui insulei anume Poplie, carele primindu-ne pe noi, ne-a ospetat trei zile cu omenie. Și s'a întâmplat, de zăcea tatăl lui Poplie fiind cuprins de friguri și de urdinare cu sânge;

la carele întrând Pavel și rugându-se, punându-și mâinile pe el l-a vindecat. Iară făcându-se aceasta, ceilalți, cari aveau boale în insula aceea, viniau și se vindecau; cari și cu multă cinste ne-au cinstit pe noi, și când am purces, ne-au pus, cele ce erau de lipsă. Iară după trei luni am purces cu o corabie alesandriană, ce iernase la insulă, carea era cu semnul Dioscorilor; și sosind în Siracuse, ne-am zăbovit acolo trei zile; de acolo încunjurând am venit în Rigiul, și preste o zi, suflând Austrul, a doua zi am venit în Potiol. Unde găsind pe frați, ne-au rugat, de ne-am zăbovit la ei șapte zile; și așa am venit în Roma. Și de acolo auzind frații de noi, au ieșit întru întimpinarea noastră până la târgul lui Appie, și până la Trei-cârcime; pe cari văzându-i Pavel, mulțămind lui Dumnezeu, a dobândit îndrăzneală. Iară dacă am venit în Roma, sutașul a dat pe cei legați mai marelui oștii, iară lui Pavel i-au îngăduit, să petreacă de osebi cu ostașul, ce-l păzia pe el. Și după trei zile a chemat Pavel pe mai marii Iudeilor; și adunându-se ei, a zis către dâșii: Bărbați frați, eu nimica împotriva poporului făcând, ori obiceiurilor părintești, legat fiind în Ierusalim, m'am dat în mâinile Romanilor. Cari judecându-mă vreau, să mă slobozească, pentru că nici o pricină de moarte nu era în mine. Iară împotrivindu-se Iudeii, mi-a căutat, să apelez la Cesarul, nu că ași aveam, să păresc întru ceva neamul meu. Deci pentru această pricină v'am chemat pe voi, să vă ved și să vorbesc

cu voi; că pentru nădejdea lui Israil sunt legat cu aceste obezi. Iară ei au zis către el: Noi nici cărți despre tine nu am primit din Iudea, nici venind cineva din frați ne-a spus ori a grăit despre tine ceva rău. Ci ne rugăm, să auzim dela tine, cele ce gândești. Că despre ereza aceasta avem cunoștință, că pretutindena i-se zice împotrivă. Și punându-i lui zi, au venit la dânsul la sălaș mai mulți; cărora mărturisind le spuneau împărăția lui Dumnezeu, dovedindu-le lor de Iisus din legea lui Moisi și din profeți de dimineata până sara. Și unii credeau, ceea ce ziceau, iară alții nu credeau. Neunindu-se deci unii cu alții, s'au dus, zicând Pavel un cuvânt: Că bine a grăit Spiritul sfânt prin profetul Isaie către părinții voștri, zicând: Mergi la poporul acesta și zi: Cu auzul veți auzi, și nu veți înțelege; și căutând veți privi, și nu veți vedea. Că s'a îngroșat inima poporului acestuia, și cu urechile greu au auzit, și ochii săi și-i au închis, ca nu cumva să vază cu ochii, și cu urechile să auză, și cu inima să înțeleagă și să se întoarcă și să-i vindec pe ei. În știre drept aceea să vă fie voaue, că păgânilor li-s'a trimis mântuirea lui Dumnezeu, și ei vor auzi. Și acestea zicând el, au ieșit Iudeii, multă price având între sine. Și a petrecut Pavel doi ani deplini în sălașul său, și primiă pe toți, cari viniau la el, vestind împărăția lui Dumnezeu, și învățând, cele ce sunt despre Domnul Iisus Christos, cu toată îndrăzneala fără opreală.

Aliluia. *Viers 8.*

Fericiți sunt, pe cari i-ai ales, și i-ai primit; locui-vor în curțile tale, Doamne.

Stih: Auzi-ne pe noi, Dumnezeu mântuitorul nostru, sperarea tuturor marginilor pământului, și a celor de pe mare departe.

Dumineca

sfintelor Rusalii.

Prochimen. Viers 4.

În tot pământul a ieșit vestirea lor, și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu, și facerea mânilor lui o vestește tăria.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. II. st. 1.

Dacă s'au plinit cinci zeci de zile, erau toți Apostolii împreună la un loc. Și s'a făcut repede sunet din cer ca de suflare silnică, ce vine iute, și a umplut toată casa, unde ședeau, și s'au arătat lor limbi împărțite ca de foc, și s'au așezat pe unul fiește carele din ei. Și s'au umplut toți de Spirit sfânt, și au început a

vorbi într'alte limbi, pe cum le dà lor Spiritul a grăi. Și erau în Ierusalim locuind Iudei bărbați cucernici din tot neamul, ce este sub cer. Iară dacă s'a făcut glasul acesta, s'a adunat mulțimea și s'a turburat; căci îi auzia unul fiește carele pe ei grăind în limba sa. Și se spăimântau, și se mirau zicând unul cătră altul: Au nu iată toți aceștia, cari grăesc, Galileani sunt? Și cum noi fiește carele auzim limba noastră, în carea ne-am născut, Partii și Midii, și Elamiții, și cei ce locuiesc în Mezopotamia, și în Iudea și în Capadocia, în Pont și în Azia, și în Frigia, și în Pamfilia, în Egipt, și în părțile Liviei celei dimprejurul Chirinii, și nemernicii Romani, și Iudeii, și veneticii, Critenii, Arabii, îi auzim pe ei în limbile noastre grăind măririle lui Dumnezeu?

Aliluia. *Viers 1.*

Cu cuvântul Domnului cerurile s'au întărit, și cu spiritul gurii lui toată puterea lor.

Stih: Din cer a privit Domnul, văzut-a pe toți fiii oamenilor.

Cuminecariul.

Spiritul tău cel bun mă va conduce la pământ drept.

Epistolele

sfântului Apostol Pavel.

Periodul I.

L u n i a

sfântului Spirit.

Prochimen. Viers 8.

Mântuește, Doamne, poporul tău, și binecuvântă moștenirea ta.

Stih: Cătră tine, Doamne, voi strigă, Dumnezeu mieu, să nu taci de cătră mine.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel cătră Efeseni.

C. V. st. 9.

Fraților! Ca fiii luminii umblați, — că rodul Spiritului este întru toată bunătatea și dreptatea și adevărul, — adevărind, ce este bineplăcut Domnului. Și să nu vă amestecați cu faptele cele fără de roadă ale întunerecului, ci mai vârtos să le defăimați. Că cele ce se fac întru ascuns de cătră dânșii, rușine este a le și grăi. Iară toate cele ce se vădesc, de lumină se arată; că tot, ce se arată, lumină este. Pentru aceea zice: „Deșteaptă-te, cel ce dormi, și te scoală din morți, și te va lumina Christos.” Vedeți drept aceea, cum cu pază să umblați,

nu ca niște neînțelepți, ci ca niște înțelepți răscumpărând vremea, că zilele rele sunt. Drept aceea nu fiți nepricepuți, ci cunoscând, carea este voea lui Dumnezeu. Și nu vă îmbetați de vin, întru care este curvia, ci vă umpleți de Spirit, vorbind între voi în psalmi și în laude și în cântări spirituale, lăudând și psalmuind întru inima voastră Domnului.

Aliluia. Viers 2.

Indură-te spre mine, Dumnezeule, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegea mea.

Stih: Nu mă lăpădă pe mine dela fața ta, și spiritul tău cel sfânt nu-l luă dela mine.

M a r ț i

în săptămâna I-ă după Rusalii.

Prochimen. Viers 3.

Mare e Domnul nostru, și mare e tăria lui, și priceperii lui nu este număr.

Stih: Cu cuvântul Domnului cerurile s'au întărit, și cu spiritul gurii lui toată puterea lor.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. I. st. 1.

Pavel, servul lui Iisus Christos, chiebatul Apostol, osebit spre bunăvestirea lui Dumnezeu, carea o făgăduise mai înainte prin profeții săi întru sfintele Scripturi, de Fiul său, cel ce s'a născut din sămânța lui David după trup, de cel ce s'a rânduit Fiu al lui Dumnezeu întru putere după spiritul sfințeniei dintru învierea morților, de Iisus Christos Domnul nostru, prin carele am primit darul și apostolia spre ascultarea credinței întru toate neamurile pentru numele lui, întru cari sunteți și voi chiebați ai lui Iisus Christos; tuturor celor din Roma iubitorilor lui Dumnezeu celor chiebați sfinți. Dar voauă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Christos. Nu voiu, să nu știți voi, fraților, că de multe ori am gândit, să vii la voi, — și am fost oprit până acum, — ca să am ceva rod și întru voi, ca și întru celealalte neamuri. Că Elinilor și varvarilor, înțelepților și neînțelepților dator sunt, așa voința cea după mine este, să vă binevestesc și voauă celor din Roma. Că nu mă rușinez de Evangelia lui Christos; că puterea lui Dumnezeu este ea spre mântuire tot celui ce crede, Iudeului mai întâiu și Elinului. Că dreptatea lui Dumnezeu întru dânsa se descopere din credință în credință, pe cum este scris: „Iară dreptul din credință va fi viu.“

Aliluia. *Viers 8.*

Îndurările tale, Doamne, în veac le voiu lăuda; în neam și în neam voiu vesti adevărul tău în gura mea.

Stih: Că ai zis: În veac mila se va zidi, în ceruri se va găti adevărul tău.

Miercuri

în săptămâna I-ă după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. I. st. 18.

Fraților! Descopere-se mânia lui Dumnezeu din cer preste toată păgânătatea și nedreptatea oamenilor, cari împiedcă adevărul întru nedreptate. Pentru că ce este cunoscut a lui Dumnezeu, arătat este întru dânsii; că Dumnezeu le-a arătat lor; că cele nevăzute ale lui dela zidirea lumii din fapte fiind cunoscute se ved, și vecinică puterea lui și dumnezeirea, ca ei să nu aibă, ce să răspundă. De vreme ce cunoscând pe Dumnezeu, nu ca pe Dumnezeu l-au preamărit, nici i-au mulțumit, ci s'au făcut nebuni întru cugetele sale, și s'a întunecat neînțelegătoare inima lor. Zicându-se pe sine a fi înțelepți, au nebunit, și au schimbat mărirea lui Dumnezeu celui nestricăcios întru asămănarea chipului omului celui stricăcios și al paserilor și al celor cu patru picioare și al celor ce se târesc.

Pentru aceea i-a și dat Dumnezeu pe ei întru pofttele inimilor lor, în necurăție, ca să se pângărească trupurile lor întru ei înșiși; cari au schimbat adevărul lui Dumnezeu întru minciună, și au onorat făptura și i-s'au închinat trecând pe Făcătorul, cel ce este binecuvântat în veci. Amin. Pentru aceea i-a dat pe ei Dumnezeu întru patimă de ocară; că și muierile lor și-au schimbat treaba cea firească întru ceea ce este împotiva firii, asemenea și bărbații lăsând folosirea firească a părții muie-rești s'au aprins întru pofta sa unul spre altul, bărbați cu bărbați săvârșind rușinea, și răsplata, ce li-se cădea, a rătăcirii sale întru sine primindu-și.

J o i

în săptămâna I-ă după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel
cătră Romani.

C. I. st. 28.

Fraților! Pe cum nu au socotit, să aibă cei fărădelege pe Dumnezeu în cunoștință, i-a dat pe ei Dumnezeu întru minte nepricepută, ca să facă, cele ce nu se cade, plini să fie de toată nedreptatea, de curvie, de viclenie, de lacomie, de răutate, plini de pizmă, de ucidere, de sfadă, de înșelăciune, de năravuri rele, șoptitori să fie, grăitori de rău, uritori de Dum-

nezeu, ocăritori, măreți, trufași, aflători de rele, de părinți neascultători, fără de minte, călcători de pace, fără de dragoste, neîmpăcăcioși, nemilostivi; cari știind dreptatea lui Dumnezeu, cum că cei ce fac unele ca acestea, vrednici sunt de moarte, nu numai acestea le fac, ci și părtinesc celor ce le fac. Pentru aceea nu ai, ce să răspunzi, o omule, tot, cel ce judeci. Că întru ce judeci pe altul, pe tine însu-ți te osândești; că acele-și faci, cel ce judeci. Iară știm, că judecata a lui Dumnezeu este după adevăr asupra celor ce fac unele ca acestea. Și oare socotești aceasta, o omule, carele judeci pe cei ce fac unele ca acestea, și tu însu-ți faci acelea-și, că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu? Sau au nu bagi samă la bogățiile bunătății lui, și la îngăduința și la îndelungă răbdarea lui, necunoscând, că bunătatea lui Dumnezeu te aduce la pocăință? Ci după împietrirea și nepocăită inima ta îți agonisești mânie în ziua mâniei și a descoperirii dreptei judecăți a lui Dumnezeu, carele va răsplăti fiește cui după faptele lui; adevă că celor ce prin răbdarea faptei bune caută mărirea și onoarea și nestricăciunea, viață vecinică; iară celor din împotivire și cari nu ascultă de adevăr, și ascultă de nedreptate, mânie și urgie. Năcaz și îmbulzeală preste tot sufletul omului făcător de rău, al Iudeului mai întâiu și al Elinului.

Vineri

în săptămâna I-ă după Rusalii.

La citirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. II. st. 14.

Fraților! Când păgânii, cei ce nu au lege, din fire fac ale legii, aceia lege neavând ei singuri își sunt lege, cari arată fapta legii scrisă întru inimile sale, împreună mărturisind conștiința lor, și cugetele lor între sine-și pârîndu-se și apărându-se, în ziua, când va judecă Dumnezeu cele ascunse ale oamenilor după bunăvestirea mea prin Iisus Christos. Iată tu te chiemi Iudeu, și te odihnești în lege, și te lauzi în Dumnezeu, și cunoști voea, și întărești cele ce sunt mai bune, fiind învățat din lege, și te încrezi a fi povața orbilor, lumina celor dintru întunec, îndreptătorul celor neștiutori, învățătorul pruncilor, având chipul științei și al adevărului în lege. Drept aceea tu, cel ce înveți pe altul, pe tine însu-ți pentru ce nu te înveți? Cel ce vestești, să nu fure, pentru ce furi? Cel ce zici, să nu curvească, curvești? Cel ce urești idolii, tu furi cele sfinte? Cel ce te lauzi în lege, prin călcarea de lege pe Dumnezeu îl neonorezi? Că numele lui Dumnezeu prin voi se hulește între neamuri, pe cum este scris. Că tăierea împrejur folosește, dacă păzești legea; iară dacă ești călcător de lege, tăierea ta împrejur se face netăiere împrejur. Drept aceea de va păzi cel netăiat împrejur îndreptările legii, au nu se va socoti netăierea

lui împrejur întru tăiere împrejur? Și netăierea împrejur cea din fire, carea plinește legea, te va judecă pe tine, carele prin literă și prin tăierea împrejur ești călcător de lege. Că nu cel din afară arătat este Iudeu, nici cea din afară arătată în trup este tăiere împrejur; ci cel dintru ascuns, acela este Iudeu, și tăierea împrejur a inimii întru Spiritul, iară nu prin literă; a căruia laudă nu este dela oameni, ci dela Dumnezeu.

Sâmbătă

în săptămâna I-ă după Rusalii.

La citirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. I. st. 7.

Fraților! Dar voauă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Christos. Întâiu drept aceea mulțamesc Dumnezeului meu prin Iisus Christos pentru voi toți, căci credința voastră se vestește în toată lumea. Că mărturie-mi este Dumnezeu, căruia servesc cu spiritul meu întru bunăvestirea Fiului lui, că neîncetat fac pomenire de voi, tot de una în rugăciunile mele rugându-mă, ca doară cândva bine să mi-se întâmple prin voea lui Dumnezeu, ca să viu la voi. Că doresc, să vă ved pe voi, ca să vă împărtășesc voauă vre un dar spiritual spre întărirea voastră, adecă ca să mă mângăiu împreună întru voi prin credința cea dimpreună, a voastră și a mea.

Dumineca I.

după Rusalii sau a tuturor Sfinților.

Evangelia I. a Învierii. Prochimen. Viers 4.

Minunat este Dumnezeu Întru sfinții săi, Dumnezeul lui Israil.

Stih: Întru adunări binecuvântați pe Dumnezeu, pe Domnul voi cei din izvoarele lui Israil.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Evrei.

C. XI. st. 33.

Fraților! Sfinții toți prin credință au biruit împărății, lucrat-au dreptate, dobândit-au făgăduințe, astupat-au gurile leilor, stins-au puterea focului, scăpat-au de ascuțitul sabiei, întăritu-s'au din slăbiciune, făcutu-s'au tari în războiu, întors-au taberele străinilor în fugă; luat-au muierile dintru înviere pe morții săi; iară unii s'au muncit neprimind slobozirea, ca să dobândească mai bună înviere; iară alții prin batjocure și prin bătăi au luat ispită, încă și de legături și de temniță; uciși au fost cu pietri, ferestruitu-s'au, ispitiți au fost, cu ucidere de sabie au murit; umblat-au în cojoace, în piei de capre, lipsiți fiind, năcăjiți, de rău supărați, de cari nu eră lumea vrednică; în pustii rătăcind și în munți și în peșteri și în crepăturile pământului. Și aceștia toți mărturisiți fiind prin credință, nu au luat făgăduința, Dumnezeu ceva mai bun pentru noi mai înainte văzând, ca să nu iă ei fără de noi săvârșirea. Pentru aceea și noi având atâta nuor de mărturii

pus împrejurul nostru, lăpădând toată sarcina, și păcatul, cel ce lesne impresură, prin răbdare să alergăm la oștirea, carea este înaintea noastră, căutând la începătorul și plinitorul credinței Iisus.

Aliluia. Viers 4.

Strigat-au dreptii, și Domnul i-a ascultat pe ei, și din toate năcazurile lor i-a mântuit.

Stih: Multe sunt năcazurile dreptilor; și din toate acelea va mântui pe ei Domnul.

Luni

în săptămâna a II-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Romani.

C. II. st. 28.

Fraților! Nu cel din afară arătat este Iudeu, nici cea din afară arătată în trup este tăiere împrejur; ci cel dintru ascuns, acela este Iudeu și tăierea împrejur a inimii întru Spiritul, iară nu prin literă, a căruia laudă nu este dela oameni, ci dela Dumnezeu. Ce e dar mai mult Iudeului? Sau care este folosul tăierii împrejur? Mult în tot chipul. Întâiu, căci lor li-s'au încredințat cuvintele lui Dumnezeu. Că ce este? Dacă nu au crezut unii, au doară necredința lor va face netrebnică credința lui Dumnezeu? Să nu fie; ci să fie Dumnezeu adevărat, iară tot omul mincinos, pe cum este scris: „Ca să te

îndreptezi întru cuvintele tale, și să învingi, când vei fi judecat." Iară dacă nedreptatea noastră adeverează dreptatea lui Dumnezeu, ce vom zice? Au doară nedrept este Dumnezeu, carele aduce mânia? Ca un om grăesc. Să nu fie. Că altminterea în ce chip va judecă Dumnezeu lumea? Că de vreme ce adevărul lui Dumnezeu întru a mea minciună a prisosit spre mărirea lui, drept ce mă judec chiar eu ca un păcătos? Și nu, — pe cum suntem huliți, și pe cum zic unii, că grăim noi, — să facem rele, ca să vie cele bune? A căroră osândă dreaptă, este. Ce este dară? Au doară îi întrecem pe ei? Nici de cum; pentru că mai înainte am vinuit și pe Iudei și pe Elini, că toți sub păcat sunt. Pe cum este scris: „Că nu este drept nici unul, nu este, cine să înțeleagă, nu este, cine să caute pe Dumnezeu; toți s'au abătut, împreună netrebniți s'au făcut; nu este, cel ce face bunătate, nu este până la unul. Mormânt deschis gâtlejul lor; cu limbile sale au viclenit, venin de aspidă sub buzele lor, a căroră gură de blăstem și de amărăciune este plină. Grabnice sunt picioarele lor spre a vărsa sânge; sfărmare și nevoe întru căile lor, și calea păcii nu o au cunoscut. Nu este frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lor.“

M a r ț i

în săptămâna a II-a după Rusalii.

La citirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. IV. st. 4.

Fraților! Celui ce lucră, plata nu i-se socotește după dar, ci după datorie; iară celui ce nu lucră, ci crede întru cel ce îndreptează pe cel păcătos, i-se socotește credința lui spre dreptate. Pe cum și David zice fericirea omului, căruia Dumnezeu îi socotește dreptatea fără de fapte: „Fericitiți, căroră s'au iertat fărădelegile, și căroră s'au acoperit păcatele. Fericit bărbatul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul.“ Fericirea dar aceasta întru tăierea împrejur este numai, au și întru netăierea împrejur? Că zicem, că s'a socotit lui Avraam credința spre dreptate. Dar cum s'a socotit lui? Întru tăiere împrejur fiind, au întru netăiere împrejur? Nu întru tăiere împrejur, ci întru netăiere împrejur. Și a primit semnul tăierii împrejur, sigilul dreptății credinței, carea a fost întru netăierea împrejur, ca să fie el tată al tuturor celor ce cred prin netăiere împrejur, ca să li-se socotească și lor dreptatea, și să fie tată al tăierii împrejur, nu numai celor ce sunt din tăiere împrejur, ci și celor ce umblă în urmele credinței părintelui nostru Avraam, carea a fost întru netăierea împrejur.

Miercuri

în săptămâna a II-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. IV. st. 13.

Fraților! Nu prin lege este lui Avraam făgăduința, sau sămânței lui, ca să fie el moștenitor al lumii, ci prin dreptatea credinței. Că de sunt cei din lege moșteni, înzădarnică s'a făcut credința, și s'a stricat făgăduința. Că legea mânia lucrează; că unde nu este lege, acolo nici călcare de lege nu este. Pentru aceasta din credință, ca după dar, să fie stătătoare făgăduința la toată sămânța, nu numai celei ce este din lege, ci și celei ce este din credința lui Avraam, carele ne este tată noauă tuturor, pe cum este scris: „Că tată a multor neamuri te-am pus,” — înaintea lui Dumnezeu, căruia i-a crezut, carele înviează morții și chiamă, cele ce nu sunt, ca și cum ar fi; carele împotiva nădejdi a crezut întru nădejde, că va fi tată a multor neamuri, după cum i-s'a zis: „Așa va fi sămânța ta.” Și neslăbind în credință, nu s'a uitat la trupul său cel aproape mort, fiind mai de o sută de ani, și la omorâciunea pântecelui Sarrei, și întru făgăduința lui Dumnezeu nu s'a îndoit cu necredința, ci s'a întărit cu credința, dând mărire lui Dumnezeu, și deplin știind, că ce i-a făgăduit, puternic este și a face. Pentru aceea i-s'a și socotit lui spre dreptate. Iară nu este scris pentru el

numai, că s'a socotit lui, ci și pentru noi, cărora va să ni-se socotească, celor ce credem întru cel ce a sculat pe Iisus Domnul nostru din morți, carele s'a dat pentru păcatele noastre și s'a sculat pentru îndreptarea noastră.

Joi

în săptămâna a II-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. V. st. 10.

Fraților! De vreme ce fiind noi vrășmași, ne-am împăcat cu Dumnezeu prin moartea Fiului lui, cu mult mai vârtos fiind împăcați ne vom mântui întru viața lui. Și nu numai, ci ne și lăudăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Christos, prin carele acum împăcare am primit. Pentru aceea pe cum prin un om a intrat păcatul în lume, și prin păcat moartea, și așa întru toți oamenii moartea a intrat, întru carele toți au păcătuit. Că până la lege păcat era în lume; iară păcatul nu se socotește nefiind lege; ci a împărătit moartea dela Adam până la Moisi, și preste cei ce nu păcătuiseră după asămănarea călcării de lege a lui Adam, carele este chipul celui venitor. Ci nu pe cum greșala, așa și darul; căci de au murit prin greșala unuia mulți, cu cât mai mult îndurarea și darul lui Dumnezeu prin darul unui om

Iisus Christos a prisosit întru mulți. Și nu pe cum prin unul, carele a păcătuit, este darul; că judecata este dintru unul spre osândire, iară darul din multe păcate spre îndreptare.

Vineri

în săptămâna a II-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. V. st. 17.

Fraților! De oare ce pentru păcatul unuia moartea a împărățit prin unul, cu mult mai vârtos cei ce iau prisosința bunătății și a darului dreptății, vor împărăți întru viață prin unul Iisus Christos. Pentru aceea dară pe cum prin păcatul unuia întru toți oamenii spre osândire, așa și prin fapta dreaptă a unuia întru toți oamenii spre îndreptarea vieții. Că pe cum pentru neascultarea celui unui om au fost păcătoși cei mulți, așa și pentru ascultarea celui unuia vor fi drepti cei mulți. Înse legea a intrat, ca să se înmulțească păcatul; iară unde s'a înmulțit păcatul, acolo a prisosit darul, ca pe cum a împărățit păcatul spre moarte, așa și darul să împărătească prin dreptate spre viața de veci prin Iisus Christos Domnul nostru. Ce vom zice dară? Rămâne-a-vom în păcat, ca să se înmulțească darul? Să nu fie.

Căci cari am murit păcatului, în ce chip vom trăi încă întru dânsul?

Sâmbătă

în săptămâna a II-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. III. st. 19.

Fraților! Știm, că câte zice legea, celor ce sunt în lege, le zice; ca toată gura să se astupe, și să se supună lui Dumnezeu toată lumea. Pentru că din faptele legii nu se va îndreptă nici un trup înaintea lui; că prin lege este cunoștința păcatului. Iară acum afară de lege s'a arătat dreptatea lui Dumnezeu, fiind mărturisită de lege și de profeți, iară dreptatea lui Dumnezeu prin credința lui Iisus Christos întru toți și preste toți, cei ce cred. Că nu este osebire; că toți au păcătuit și s'au lipsit de mărirea lui Dumnezeu, cari se îndreptează în har cu darul lui prin răscumpărarea, carea este în Iisus Christos, pe carele l-a rânduit Dumnezeu curățire prin credința cea întru sângele lui, spre arătarea dreptății sale, prin iertarea păcatelor celor mai înainte făcute, întru multă răbdarea lui Dumnezeu, spre arătarea dreptății lui în vremea de acum, ca să fie el drept și îndreptând pe cel ce este din credința lui Iisus.

Dumineca

a II-a după Rusalii.

Prochimen. Viers 1.

Fie, Doamne, mila ta spre noi, în ce chip am sperat întru tine.

Stih: Bucurați-vă, dreptilor, întru Domnul, celor drepti se cuvine laudă.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Romani.

C. II. st. 10.

Fraților! Mărire și onoare și pace tot celui ce face binele, Iudeului mai întâiu, și Elinului. Că nu este căutare la față la Dumnezeu. Căci câți fără de lege au greșit, fără de lege vor și pieri, și câți în lege au greșit, prin lege se vor judeca; că nu auzitorii legii sunt drepti la Dumnezeu, ci făcătorii legii se vor îndrepta. Căci când păgânii cei ce nu au lege, din fire fac ale legii, aceia lege neavând ei singuri își sunt lege, cari arată fapta legii scrisă întru inimile sale, împreună mărturisind conștiința lor, și cugetele lor între sine-și pârîndu-se și apărându-se, în ziua, când va judeca Dumnezeu cele ascunse ale oamenilor după bunăvestirea mea prin Iisus Christos.

Aliluia. Viers 1.

Dumnezeule, cel ce-mi dai izbândire mie, și ai supus popoară sub mine.

Stih: Cel ce mărești mântuirile împăratului, și faci milă unsului tău.

Luni

în săptămâna a III-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Romani.

C. VII. st. 1.

Fraților! Celor ce știu legea, grăesc, că legea stăpânește pe om, în câtă vreme trăește. Că muierea cu bărbat legată este prin lege bărbatului, până când trăește el; iară de a murit bărbatul, ea s'a deslegat de legea bărbatului. Drept aceea trăindu-i bărbatul ei, preacurvă se va chiemă, de este cu alt bărbat; iară de va muri bărbatul, slobodă este de lege, ca să nu fie preacurvă fiind cu alt bărbat. Drept aceea, frații miei, voi încă v'ați omorât legii prin trupul lui Christos, ca să fiți ai altuia, ai celui ce s'a sculat din morți, ca să aducem roadă lui Dumnezeu. Căci când eram în trup, patimile păcatelor cele prin lege lucrau întru mădulările noastre, ca să rodească morții; iară acum ne-am slobozit de lege, murind aceleia, întru carea eram ținuți, ca să servim întru înnoirea Spiritului, iară nu întru învechitura literei. Ce vom zice dară? Au doară legea păcat este? Să nu fie; ci păcatul nu l-am cunoscut, fără numai prin lege; că pofta nu o ași fi știut, de nu ar fi zis legea: Să nu poștești. Ci prilej primind păcatul prin poruncă, a lucrat întru mine toată pofta; că fără de lege păcatul este mort. Iară eu trăiam fără de lege oare când; dară dacă a venit porunca, păcatul a înviat, iară eu

am murit, și mi-s'a aflat mie, că porunca, carea este spre viață, aceasta este spre moarte. Că păcatul prilej primind prin poruncă, m'a amăgit și printrînsa m'a omorît. Drept aceea legea sfântă este, și porunca sfântă și dreaptă și bună. Au doară ce eră bun, mi-s'a făcut deci moarte? Să nu fie; ci păcatul, ca să se arete păcat, prin ceea ce este bun, mi-a lucrat mie moarte, ca să fie preste măsură păcătos păcatul prin poruncă.

M a r ț i

în săptămâna a III-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. VII. st. 14.

Fraților! Știm, că legea spirituală este; iară eu sunt trupesc, vândut sub păcat. Că ceea ce fac, nu știu; că nu ceea ce voesc, aceasta fac, ci ceea ce uresc, aceea lucrez. Iară dacă ceea ce nu voesc, aceea fac, consimțesc cu legea, că este bună. Iară acum nu eu fac aceea, ci păcatul, care locuște întru mine. Că știu, că nu locuște întru mine, adecă în trupul meu, ce este bun; că a voi se află la mine, iară a face binele nu aflu. Că nu fac binele, care-l voesc, ci răul, care nu-l voesc, acela-l fac. Iară dacă ceea ce eu nu o voesc, aceea fac, iată nu fac eu aceasta, ci păcatul, care locuște întru mine. Aflu drept aceea

legea, mie, celui ce voesc, să fac binele, că ce e rău, la mine se află. Că împreună mă bucur cu legea lui Dumnezeu după omul cel din lăuntru; dară ved altă lege întru mădulările mele ostindu-se împotriva legii minții mele și dându-mă pe mine rob legii păcatului, carea este întru mădulările mele. Ticălos om sunt eu; cine mă va scăpa din trupul morții acesteia? Mulțămesc lui Dumnezeu prin Iisus Christos Domnul nostru. Deci dară eu însu-mi cu mintea servesc legii lui Dumnezeu, iară cu trupul legii păcatului. Nici o osândă deci acum nu este, celor ce sunt în Christos Iisus, cari nu umblă după trup, ci după spirit. Că legea Spiritului vieții întru Christos Iisus m'a scăpat de legea păcatului și a morții.

M i e r c u r i

în săptămâna a III-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. VIII. st. 2.

Fraților! Legea Spiritului vieții întru Christos Iisus m'a scăpat de legea păcatului și a morții. Pentru că ce eră cu neputință legii, de oare ce eră slabă prin trup, a săvârșit Dumnezeu trimițând pe Fiul său întru asemănarea trupului păcatului, și de păcat a osândit păcatul în trup, ca îndreptarea legii să se plinească întru noi, cari nu umblăm după trup, ci după spirit.

Că cei ce sunt după trup, cele ale trupului gândesc, iară cei ce sunt după spirit, cele ale spiritului. Că înțelepciunea trupului moarte este, iară înțelepciunea Spiritului viață și pace. Că înțelepciunea trupului vrășmășie este lui Dumnezeu; că legii lui Dumnezeu nu i-se supune, că nici nu poate; iară cei ce sunt în trup, nu pot, să placă lui Dumnezeu. Iară voi nu sunteți în trup, ci în spirit, de cumva locuește întru voi Spiritul lui Dumnezeu. Iară de nu are cineva Spiritul lui Christos, acela nu este al lui. Iară de este Christos întru voi, trupul dară este mort pentru păcat, iară spiritul este viață pentru dreptate. Iară de locuește întru voi Spiritul celui ce a sculat pe Iisus din morți, cel ce a sculat pe Christos din morți, și trupurile voastre cele muritoare le va învia pentru Spiritul său, carele locuește întru voi. Drept aceea, fraților, datori suntem nu trupului, să viețuim după trup. Că de veți viețui după trup, veți muri; iară de veți omori cu spiritul faptele trupului, veți fi vii.

J o i

în săptămâna a III-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. VIII. st. 22.

Fraților! Știm, că toată făptura împreună suspină și împreună are durere de naștere până acum. Dară nu numai aceea, ci și noi înși-ne, cari

avem pârga Spiritului, și noi înși-ne suspinăm întru noi, așteptând primirea de fii, răscumpărarea trupului nostru. Că prin nădejde ne-am mântuit. Inse nădejdea, carea se vede, nu este nădejde; că ceea ce vede cineva, pentru ce o și sperează? Iară dacă sperăm, ceea ce nu vedem, prin răbdare așteptăm. Iară asemenea și Spiritul împreună ne ajutorează întru slăbiciunile noastre; că de ce să ne rugăm, pe cum se cade, nu știm, ci însu-și Spiritul cere pentru noi cu suspinuri negrăite. Iară cel ce cercă inimile, știe, ce dorește Spiritul, că după Dumnezeu cere pentru sfinți.

V i n e r i

în săptămâna a III-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. IX. st. 6.

Fraților! Nu că ar fi încetat cuvântul lui Dumnezeu. Că nu toți, cari sunt din Israil, aceia sunt Israil, nici pentru că sunt sămânța lui Avraam, toți îi sunt fii, ci: „Întru Isaac ți-se va numi ție sămânță!” Adecă nu cari sunt fiii trupului, aceștia sunt fiii lui Dumnezeu, ci fiii făgăduinței se socotesc întru sămânță. Că de făgăduință este cuvântul acesta: „Întru această vreme voi veni, și va fi Sarrei fecior.” Dară nu numai aceasta, ci și Revecca, când a avut făt dintr'unul Isaac părintele nostru. Că pe când încă

nici nu erau ei născuți, nici nu au făcut ceva bine ori rău, — ca după alegere să rămână hotărîrea lui Dumnezeu, nu din fapte, ci dela cel ce chiamă, — s'a zis ei: „Că cel mai mare va servi celui mai mic!“ Pe cum este scris: „Pe Iacob l-am iubit, iară pe Isav l-am urît.“ Ce vom zice dară? Au doară este nedreptate la Dumnezeu? Să nu fie. Că lui Moisi zice: „Milui-voiu, pe carele-l miluesc, și milă voiu face, căruia îi fac milă.“ Drept aceea nu este nici a celui ce voește, nici a celui ce aleargă, ci a lui Dumnezeu, celui ce miluește. Că zice Scriptura lui Faraon: „Că pentru aceasta numai te-am ridicat pe tine, ca să arăt întru tine puterea mea, și ca să se vestească numele meu în tot pământul.“ Așa dară pe carele va, îl miluește, și pe carele va, îl împietrește. Zice-mi vei drept aceea: Ce mai și ceartă? Că voiî lui cine poate, să-i stea împotrivă?

Sâmbătă

în săptămâna a III-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. III. st. 28.

Fraților! Socotim, că cu credința se îndreaptă omul fără de faptele legii. Au doară Dumnezeu este al Iudeilor numai? Au nu și al păgânilor? Adevărat și al păgânilor, căci unul

este Dumnezeu, carele va îndreptă tăierea împrejur din credință și netăierea împrejur prin credință. Deci au doară stricăm legea prin credință? Să nu fie; ci întărim legea. Deci ce vom zice, că a aflat Avraam părintele nostru după trup? Că de s'a îndreptat Avraam din fapte, are laudă, ci nu la Dumnezeu. Că ce zice Scriptura? „Crezut-a Avraam lui Dumnezeu, și s'a socotit lui spre dreptate.“

Dumineca

a III-a după Rusalii.

Prochimen. Viers 2.

Tăria mea și lauda mea e Domnul, și s'a făcut mie spre mântuire.

Stih. Certând m'a certat Domnul, și morții nu m'a dat.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. V. st. 1.

Fraților! Îndreptați fiind din credință, pace avem către Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Christos, — prin carele și apropierea o avem prin credință la acest dar, în care stăm, — și ne lăudăm întru nădejdea mării lui Dumnezeu, și nu numai, ci ne lăudăm și întru năcazuri, știind, că năcazul răbdare lucrează, iară răbdarea probă, iară proba nădejde, iară nădejdea nu se rușinează, că dragostea lui Dumnezeu s'a vărsat întru inimile noastre prin Spiritul sfânt, carele ni-s'a dat noauă.

Pentru că Christos, fiind noi încă neputincioși, în vremea sa pentru cei fărădelege a murit. Că abia va muri cineva pentru cel drept; că pentru cel bun poate, să îndrăznească cineva a muri. Dară Dumnezeu își arată dragostea sa spre noi, că încă fiind noi păcătoși, Christos pentru noi a murit. Cu atât mai mult dară acum îndreptați fiind întru sângele lui ne vom mântui printr'însul de mânia. Că de vreme ce fiind noi vrășmași, ne-am împăcat cu Dumnezeu prin moartea Fiului lui, cu mult mai vărtos fiind împăcați ne vom mântui întru viața lui.

Aliluia. *Viers 2.*

Auză-te Domnul în ziua năcazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacob.

Stih: Mântuește, Doamne, poporul tău, și binecuvântă moștenirea ta.

L u n i

în săptămâna a IV-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Romani.

C. IX. st. 18.

Fraților! Pe carele va Dumnezeu, îl miluește, și pe carele va, îl împietrește. Zice-mi vei drept aceea: Ce mai și ceartă? Că voii lui cine poate, să-i stea împotrivă? Ba mai vărtos, o omule, tu cine ești, de răspunzi împotriva lui Dumnezeu? Au doară va zice plăsmuirea celuia ce o a plăsmuit pe ea: Pentru ce m'ai făcut

așa? Au nu are putere olarul preste lut, ca dintru aceeași frământătură să facă un vas spre onoare, iară altul spre neonoare? Iară dacă vrând Dumnezeu, să-și arete mânia, și să-și descopere puterea sa, a suferit întru multă răbdare vasele mâniei gătite spre pierire? Și ca să arete bogăția măririi sale spre vasele milei, cari mai înainte le-a gătit spre mărire? Pe cari ne-a și chemat, nu numai din Iudei, ci și din păgâni, pe cum și la Ozie zice: „Chiemă-voiu pe cel ce nu e poporul meu, poporul meu, și pe cea neiubită iubită. Și va fi în locul, unde s'a zis lor: Nu poporul meu sunteți voi! acolo se vor chema fii ai lui Dumnezeu celui viu.“ Iară Isaie strigă despre Israil: „De va fi numărul fiilor lui Israil ca năsipul mării, rămășița se va mântui; că cuvânt este, ce săvârșește și scurtează întru dreptate, pentru că cuvânt scur-tat va face Domnul pe pământ.“ Și pe cum mai înainte a zis Isaie: „De nu ne-ar fi lăsat noauă Domnul Savaot sămânță, ca Sodoma ne-am fi făcut și cu Gomora ne-am fi asemănat.“ Ce vom zice dară? Că neamurile, cari nu umblau după dreptate, au apucat dreptatea, dară dreptatea, carea este din credință, iară Israil urmând legea dreptății, la legea dreptății nu a ajuns. Pentru ce? Pentru că nu din credință, ci ca din faptele legii; că s'au potignit de piatra potignirii, pe cum este scris: „Iată eu pun în Sion piatră de potignire, și piatră de împiedecare, și tot, carele va crede întru ea, nu se va rușina.“

M a r ț i

în săptămâna a IV-a după Rusalii.

La citirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. X. st. 11.

Fraților! Zice Scriptura: „Că tot, cel ce crede întru Dumnezeu, nu se va rușina.” Că nu este osebite între Iudeu și Elin; pentru că acela-și este Domnul tuturor, carele îmbogățește pe toți, cei ce-l chiamă pe el. Că tot, ori carele va chema numele Domnului, se va mântui. Cum dară vor chema, întru carele nu au crezut? Și cum vor crede întru acela, de carele nu au auzit? Și cum vor auzi fără de vestitor? Și cum vor vesti, de nu se vor trimite? Pe cum este scris: „Cât sunt de frumoase picioarele celor ce binevestesc pace, ale celor ce binevestesc cele bune!” Ci nu toți au ascultat bunăvestirea. Că Isaie zice: „Doamne, cine a crezut auzului nostru?” Drept aceea credința este din auz, iară auzul prin cuvântul lui Dumnezeu. Ci zic: Au doară nu au auzit? Că în tot pământul a ieșit vestirea lor, și la marginile lumii cuvintele lor. Ci zic: Au nu a cunoscut Israil? Cel dintâiu zice Moisi: „Eu vă voiu întărâta pe voi întru cel ce nu e neam, întru neam neînțelegător vă voiu mânia pe voi.” Iară Isaie îndrăznește și zice: „Aflatu-m'am celor ce nu mă caută pe mine, arătat-m'am celor ce nu întreabă de mine.” Iară către Israil zice: „Toată ziua am în-

tins mâinile mele către poporul cel necredincios și împotrivă grăitor.” Zic drept aceea: Au doară a lăpădat Dumnezeu pe poporul său? Să nu fie; că și eu Israilit sunt, din sămânța lui Avraam, din neamul lui Veniamin. Nu a lăpădat Dumnezeu pe poporul său, pe carele mai înainte l-a cunoscut.

Miercuri

în săptămâna a IV-a după Rusalii.

La citirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. XI. st. 2.

Fraților! Nu știți, la Ilie ce zice Scriptura, cum se roagă lui Dumnezeu împotiva lui Israil? „Doamne, pe profetii tăi i-au omorât, și altarele tale le-au surupat, și eu am rămas singur, și caută sufletul meu.” Dară ce-i zice lui dumnezeescul răspuns? „Lăsatu-mi-am mie șapte mii de bărbați, cari nu și-au plecat genunchile înaintea lui Vaal.” Așa dară și în vremea de acum s'a făcut rămășiță după alegerea darului. Iară de este după dar, iată că nu este după fapte, că altmintrea darul nu este dar; iară de este din fapte, mai mult nu este dar, că altmintrea fapta nu este mai mult faptă. Ce e dară? Ce caută Israil, aceea nu a dobândit, iară alegerea a dobândit, iară ceilalți s'au împietrit, pe cum este scris:

„Datu-le-a lor Dumnezeu spirit de împietrire, ochi, ca să nu vază, și urechi, ca să nu auză, până în ziua de astăzi.“ Și David zice: „Facă-se masa lor cursă și laț și sminteală și spre răsplătire lor; întunece-se ochii lor, ca să nu vază, și spinarea lor de tot o gârbovește.“ Zic drept aceea: Au doară au greșit, ca să cază? Să nu fie; ci prin căderea lor mântuire s'a făcut neamurilor, ca să le urmeze pe ele. Iară de vreme ce căderea lor este bogăție lumii, și împuținarea lor bogăție neamurilor, cu cât mai mult plinirea lor?

J o i

în săptămâna a IV-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. XI. st. 13.

Fraților! Voauă neamurilor vă zic: Întru cât sunt eu Apostol al neamurilor, slujba mea o voiu preamări, ca doară ași face trupul meu, să urmeze, și să mântuească pe unii dintru dânșii. Că de este lăpădarea lor împăcarea lumii, carea va fi primirea, dacă nu viață din morți? Că de este pârga sfântă, este și frământătura, și de este rădăcina sfântă, sunt și ramurile. Iară de s'au frânt unele din ramuri, iară tu maslin sălbatic fiind te-ai altuit întru ele și împreună părtaș al rădăcinii și al grăsimii maslinului te-ai făcut, nu te lăudă împotriva

ramurilor. Iară de te lauzi, nu porți tu rădăcina, ci rădăcina pe tine. Zice-vei dară: Frântu-s'au ramurile, ca să mă altuesc eu. Bine! pentru necredință s'au frânt, iară tu prin credință stai. Nu te înalță cu mintea, ci te teme; ca dacă nu a cruțat Dumnezeu ramurile cele firești, nu cumva nici pe tine să nu te cruce. Vezi dară bunătatea și asprimea lui Dumnezeu, spre cei ce au căzut, asprime, iară spre tine bunătate, de vei rămâne în bunătate; iară de nu, și tu vei fi tăiat. Ci și aceia, de nu vor rămâne întru necredință, se vor altui; că puternic este Dumnezeu iară să-i altuească pe ei. Că de vreme ce tu ești tăiat din maslinul cel din fire sălbatic, și preste fire te-ai altuit în maslin bun, cu cât mai vârtos aceia, cari după fire se vor altui în maslinul său?

V i n e r i

în săptămâna a IV-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. XI. st. 25.

Fraților! Nu voesc, să nu știți voi taina aceasta, ca să nu fiți întru voi înși-vă înțelepți, că orbirea s'a făcut lui Israil în parte, până ce va intra plinirea neamurilor, și așa tot Israilul se va mântui, pe cum este scris: „Veni-va din Sion

mântuitorul și va depărtă fără-delegile dela Iacob; și aceasta este lor legătura dela mine, când voi lua păcatele lor." După Evangelie adevărat vrășmași sunt pentru voi, iară după alegere iubiți pentru părinți. Că fără de părere de rău sunt dărrurile și chemarea lui Dumnezeu. Că pe cum și voi oare când nu ați crezut lui Dumnezeu, iară acum sunteți miluiți pentru necredința aceluia, așa și aceștia acum nu au crezut milii voastre, ca și ei să se miluească. Că a încuiat Dumnezeu pe toți într-o necredință, ca pe toți să-i miluească. O adâncul bogăției și al înțelepciunii și al științei lui Dumnezeu! Cât sunt de necuprinse judecățile lui, și neurmăte căile lui! Că cine a cunoscut gândul Domnului, sau cine s'a făcut lui sfetnic? Sau cine i-a dat lui mai înainte, și se va răsplăti lui? Că dintr'însul și printr'însul și spre dânsul sunt toate, aceluia mărirea în veci. Amin.

Sâmbătă

în săptămâna a IV-a după Rusalii.

La citirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. VI. st. 11.

Fraților! Așa și voi socotiți-vă pe voi a fi morți păcatului, iară vii lui Dumnezeu într-o Christos Iisus Domnul nostru. Să nu împărățească dară păcatul în trupul vostru cel muritor, ca să ascultați de el în

poftele acestuia; nici să vă faceți mădulările voastre arme de nedreptate păcatului, ci vă puneți pe voi înaintea lui Dumnezeu ca din morți vii, și mădulările voastre arme de dreptate lui Dumnezeu. Că păcatul pe voi nu vă va stăpâni; că nu sunteți sub lege, ci sub dar. Ce e dară? Păcătui-vom, căci nu suntem sub lege, ci sub dar? Să nu fie. Au nu știți, că celui ce vă dați pe voi servi spre ascultare, robi sunteți aceluia, pe carele-l ascultați, ori păcatului spre moarte, ori ascultării spre dreptate? Iară mulțămită lui Dumnezeu, că ați fost servi ai păcatului, dară ați ascultat din inimă după forma învățaturii, la carea v'ați dat.

Duminică

a IV-a după Rusalii.

Prochimen. Viers 3.

Cântați Dumnezeului nostru, cântați, cântați Împăratului nostru, cântați.

Stih: Toate neamurile bateți în mâni, strigați lui Dumnezeu cu viers de bucurie.

La citirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. VI. st. 18.

Fraților! Dacă v'ați slobozit de păcat, v'ați făcut servi dreptății. Omenesc lucru zic pentru slăbiciunea trupului vostru; că pe cum v'ați făcut mădulările voastre servitoare necurăției și fărădelegii spre fărădelege, așa acum faceți-vă mădulările voastre servitoare dreptății spre sfințire.

Căci când erați servi ai păcatului, erați slobozi de dreptate. Ce rod dară ați avut atunci, de cari acum vă rușinați? Că sfârșitul acelora este moartea. Iară acum slobozi fiind de păcat, și servi fiind lui Dumnezeu, aveți roada voastră spre sfințire, iară sfârșitul viață vecinică. Că plata păcatului este moartea, iară darul lui Dumnezeu viață vecinică întru Christos Iisus Domnul nostru.

Aliluia. *Viers 2.*

Întru tine, Doamne, am sperat, să nu mă rușinezi în veac; întru dreptatea ta scapă-mă și mă scoate.

Stih: Fii mie Dumnezeu scutitor, și casă de scăpare, ca să mă mântuești.

Luni

în săptămâna a V-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Romani.

C. XII. st. 4.

Fraților! Pe cum întru un trup multe mădulări avem, iară mădulările nu au toate aceeași lucrare, așa cei mulți un trup suntem în Christos, iară fiește carele unul altuia mădulare. Bucurați-vă cu cei ce se bucură, și plângeți cu cei ce plâng. Una între voi gândind, nu cele înalte gândind, ci de cele smerite purtându-vă. Nu fiți înțelepți întru voi înși-vă. Nimănui rău pentru rău răsplătind, mai înainte gândind cele bune înaintea

tuturor oamenilor. De este cu putință, întru cât este întru voi, cu toți oamenii pace având; nu vă izbândiți înși-vă voaue, iubiților, ci dați loc mâniei; că scris este: „A mea este izbânda, eu voi răsplăti, zice Domnul.“ Ci de flămânzește vrășmașul tău, dă-i lui de mâncat; de însetoșează, adapă-l; că aceasta făcând cărbuni de foc vei grămadă pe capul lui. Nu fi învins de rău, ci învinge cu binele răul.

Marti

în săptămâna a V-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Romani.

C. XIV. st. 9.

Fraților! Spre aceasta a și murit Christos și s'a sculat și a înviat, ca să domnească și preste cei vii și preste cei morți. Iară tu ce judeci pe fratele tău? Sau ce desprețuești și tu pe fratele tău? Că toți vom stă înaintea județului lui Christos. Că scris este: „Viu sunt eu, zice Domnul, că mie mi-se va plecă tot genunchiul, și toată limba se va mărturisi lui Dumnezeu.“ Pentru aceea fiește carele din noi va da de sine samă lui Dumnezeu. Deci mai mult să nu judecăm unul pe altul, ci aceasta mai vartos să judecăm, ca să nu punem împiedecare fratelui ori sminteală. Știu și cred în Domnul Iisus, că nimic nu e spurcat prin sine, fără numai celui ce i-se pare a fi ceva

spurcat, aceea aceleia este spurcat. Iară de se întristează frațele tău pentru bucate, mai mult nu umbli după dragoste. Nu pierde cu bucatele tale pe acela, pentru carele a murit Christos. Nu se hulească dar binele vostru. Că nu este împărăția lui Dumnezeu mâncare și beutură, ci dreptate și pace și bucurie întru Spiritul sfânt. Că cel ce întru acestea servește lui Christos, plăcut este lui Dumnezeu și cu vază la oameni.

Miercuri

în săptămâna a V-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. XV. st. 7.

Fraților! Primiți unii pe alții, cum și Christos v'a primit pe voi întru mărirea lui Dumnezeu. Iară eu zic, că Iisus Christos a fost servitor al tăierii împrejur pentru adevărul lui Dumnezeu, ca să întărească făgăduințele părinților, iară neamurile după milă să preamărească pe Dumnezeu, pe cum este scris: „Pentru aceasta mă voi mărturisi ție întru neamuri, Doamne, și numele tău voi cânta.” Și iară zice: „Veseliți-vă, neamuri, cu poporul lui.” Și iară: „Lăudați pe Domnul, toate neamurile, și-l înălțați pe dânsul toate popoarele.” Și iară zice Isaie: „Fi-va rădăcina lui Iesse, și cel ce se va scula, să stăpânească neamurile, întru acela

neamurile vor spera.” Iară Dumnezeu nădejdi să vă umplă pe voi de toată bucuria și pacea, când credeți, ca să prisosiți voi în nădejde întru puterea Spiritului sfânt. Iară bine știu și eu însu-mi, frații miei, de voi, că și voi plini sunteți de bună-tate, plini de toată știința, și puteți și unii pe alții să vă învățați. Iară mai cu îndrăzneală v'am scris voauă, fraților, în parte, ca și cum v'am aduce aminte voauă, prin darul, ce mi-s'a dat mie dela Dumnezeu, ca să fiu eu servitor al lui Iisus Christos întru neamuri servind cu sfințenie Evangelia lui Dumnezeu, ca să fie jertfa cea din neamuri bineprimită, sfințită întru Spiritul sfânt.

Joi

în săptămâna a V-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. XV. st. 17.

Fraților! Am laudă întru Christos Iisus întru cele ce sunt către Dumnezeu; că nu voi cuteză a zice ceva din cele ce nu a lucrat Christos prin mine spre ascultarea neamurilor, cu cuvântul și cu fapta, întru puterea semnelor și a minunilor, cu puterea Spiritului lui Dumnezeu, așa cât din Ierusalim și împrejur până la Iliric am plinit Evangelia lui Christos.

Iară așa mă laud, că binevestesc, nu unde s'a numit Christos, ca să nu zidesc pe temelie străină, ci pe cum este scris: „Vedeà-vor aceia, căroră nu li-s'a vestit despre dânsul, și cari nu au auzit, vor înțelege.“ Pentru aceea am și fost împiedecat de multe ori a veni la voi. Iară acum ne mai având loc întru părțile acestea, iară având dor a veni la voi de mulți ani, când voi merge în Ispania, voi veni la voi; că am nădejde, ca trecând să vă ved pe voi, și voi să mă duceți acolo, după ce mai întâiu în parte mă voi umplea de îndestulare de voi. Iară acum merg în Ierusalim, să servesc sfinților. Că bine au voit Macedonia și Ahaia a face oare care împărtășire la săracii sfinților, celor ce sunt în Ierusalim. Că bine au voit, și datoare le sunt lor; că de vreme ce întru cele spirituale ale lor s'au împărtășit neamurile, datoare sunt și întru cele trupesti a le servi lor. După ce voi fi sfârșit dar aceasta și voi fi pecetluit lor roada aceasta, merge-voiu pe la voi în Ispania. Iară știu, că venind la voi, întru plinirea binecuvântării Evangheliei lui Christos voi veni.

Vineri

În săptămâna a V-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. XVI. st. 1.

Fraților! Vă comand voauă pe Fivi, sora noastră, carea este servitoarea bisericii celei din Chenchree, ca să o primiți pe ea întru Domnul în chip

vrednic sfinților, și să-i ajutați ei întru tot lucrul, ori ce ar pofti dela voi. Că și ea ajutoare a fost multora și mie însu-mi. Spuneți închinăciune Priscilei și lui Achila celor împreună cu mine lucrători întru Christos Iisus, cari pentru sufletul meu și-au supus grumazii săi, căroră nu numai eu singur le mulțamesc, ci și toate bisericile neamurilor, și adunării casei lor. Spuneți închinăciune lui Epenet iubitului meu, carele este pârga Ahaiei întru Christos. Spuneți închinăciune Mariei, carea mult s'a ostenit pentru noi. Spuneți închinăciune lui Andronic și lui Iunie rudelor mele și soțiilor mele în robie, cari sunt vestiți între Apostolii, cari și mai înainte de mine au fost întru Christos. Spuneți închinăciune lui Amplie iubitului meu în Domnul. Spuneți închinăciune lui Urban celui împreună cu noi lucrător în Christos, și lui Stachie iubitului meu. Spuneți închinăciune lui Apelli celui ales întru Christos. Spuneți închinăciune celor ce sunt din ai lui Aristovul. Spuneți închinăciune lui Irodion rudei mele. Spuneți închinăciune celor ce sunt din ai lui Narcis, cari sunt în Domnul. Spuneți închinăciune Trifenii, și Trifosei, cari s'au ostenit în Domnul. Spuneți închinăciune Persidei iubitei, carea mult s'a ostenit în Domnul. Spuneți închinăciune lui Ruf alesului întru Domnul, și mamei lui și a mele. Spuneți închinăciune lui Asincrit, lui Flegont, lui Erma, lui Patrova, lui Ermi și fraților, celor ce sunt cu ei. Spuneți închinăciune lui Filolog și Iuliei, lui Nereu și surorii lui, și lui Olimpa și tuturor

sfinților, cari sunt cu ei. Închi-
nați-vă unul altuia cu sărutare
sfântă. Închină-se voauă bise-
ricile lui Christos.

Sâmbătă

în săptămâna a V-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. VIII. st. 14.

Fraților! Ori câți de Spi-
ritul lui Dumnezeu se
poartă, aceia sunt fii lui
Dumnezeu. Că nu ați
primit iară spiritul ro-
biei spre temere, ci ați luat
Spiritul primirii de fi, întru
carele strigăm: Ava, Părinte!
Însu-și Spiritul mărturisește
dimpună cu spiritul nostru,
că suntem fii lui Dumnezeu.
Iară de suntem fii, suntem dară
și moșteni; adecă moșteni ai
lui Dumnezeu, iară împreună
moșteni ai lui Christos, dacă
cumva pătimim împreună cu
dânsul, ca împreună să ne și
preamărim. Că socotesc, că nu
sunt vrednice patimile vremii
de acum spre mărirea, ce va,
să se arete întru noi. Că do-
rirea făpturii așteaptă desco-
perirea fiilor lui Dumnezeu. Că
deșertăciunii s'a supus făptura,
nu de voe, ci pentru cel ce o
a supus, cu nădejde, că însă-și
făptura încă se va slobozi din
robia stricăciunii spre slobozenia
măririi fiilor lui Dumnezeu.

Duminică

a V-a după Rusalii.

Prochimen. Viers 4.

Cât s'au mărit lucrurile tale, Doamne!
Toate întru înțelepciune le-ai făcut.

Stih: Binecuvintează, sufletul meu,
pe Domnul: Doamne Dumnezeul meu,
măritu-te-ai foarte.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. X. st. 1.

Fraților! Bunăvoința inimii
mele și rugăciunea cea
cătră Dumnezeu pentru
Israil este spre mântuire,
că le mărturisesc lor,
că râvna lui Dumnezeu au, ci
nu după știință. Că neștiind
dreptatea lui Dumnezeu, și cău-
tând, să-și pună dreptatea sa,
dreptății lui Dumnezeu nu s'au
supus. Că scopul legii este
Christos spre dreptate tot celui
ce crede. Că Moisi scrie drep-
tatea, carea este din lege: „Că
omul, carele face acelea, viu va
fi într'însele.“ Iară dreptatea,
care e din credință, așa zice:
Să nu zici întru inima ta: Cine
se va sui în cer? adecă să po-
goară pe Christos. Sau cine
se va pogori în adânc? adecă
să ridice pe Christos din morți.
Dară ce zice? Aproape este de
tine cuvântul în gura ta, și
întru inima ta, adecă cuvântul
credinței, care-l vestim. Că de
vei mărturisi cu gura ta pe
Domnul Iisus, și vei crede întru
inima ta, că Dumnezeu l-a ri-
dicat pe el din morți, te vei
mântui; că cu inima se crede
spre dreptate, iară cu gura se
mărturisește spre mântuire.

Aliluia. *Viers 4.*

Încordează, și bineșporește, și împărățește, pentru adevărul, și blândeța, și dreptatea, și te va povățui minunat dreapta ta.

Stih: Iubit-ai dreptatea, și ai urit fărădelegea; pentru aceasta te-a uns pe tine, Dumnezeule, Dumnezeul tău, cu untul de lemn al bucuriei, mai mult decât pe părtașii tăi.

Luni

în săptămâna a VI-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. XVI. st. 17.

Fraților! Rogu-vă pe voi, păziți-vă de cei ce fac împărechierile și smintelele împotriva învățaturii, carea voi v'ați învățat, și vă feriți de ei. Că unii ca aceia Domnului nostru Iisus Christos nu-i servesc, ci pântecelui său, și prin cuvinte blânde și prin binecuvântări înșală inimile celor fără de răutate. Că ascultarea voastră la toți a ajuns. Mă bucur drept aceea de voi; iară voesc, să fiți înțelepți spre ceea ce este bine, și proști spre ceea ce este rău. Iară Dumnezeuul păcii curând va zdrobi pe satana sub picioarele voastre. Darul Domnului nostru Iisus Christos cu voi. Amin. Închină-se voauă Timoteiu cel împreună cu mine lucrător și Lucie și Iason și Sosipatru rudele mele. Închinu-mă voauă și eu Terțiu, carele am scris cartea, întru

Domnul. Închină-se voauă Gaiu gazda mea și a toată adunarea. Închină-se voauă Erast dirigătorul cetății și Quart fratele. Darul Domnului nostru Iisus Christos cu voi cu toți. Amin.

Martii

în săptămâna a VI-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

I. C. I. st. 1.

Pavel, chematul Apostol al lui Iisus Christos prin vocea lui Dumnezeu, și Sosten fratele, bisericii lui Dumnezeu, carea este în Corint, celor sfințiți întru Christos Iisus, celor chemați sfinți, împreună cu toți, cei ce chiamă numele Domnului nostru Iisus Christos în tot locul, al lor și al nostru. Dar voauă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Christos. Mulțămesc Dumnezeului meu pururea de voi pentru darul lui Dumnezeu, care vi-s'a dat voauă în Christos Iisus, că întru toate v'ați îmbogățit întru dânsul, în tot cuvântul și în toată știința, după ce mărturisirea lui Christos s'a întărit întru voi, cât nu vă este lipsă de nici un dar voauă, cei ce așteptați descoperirea Domnului nostru Iisus Christos, carele vă va și întări pe voi până la sfârșit nevinovați întru ziua Domnului nostru Iisus Christos. Credincios este Dumnezeu, prin carele v'ați

chiamat spre împărtășirea Fiului său Iisus Christos Domnului nostru.

Miercuri

în săptămâna a VI-a după Rusalii.

La citirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Corinteni.

I. C. II. st. 9.

Fraților! Cele ce ochiul nu a văzut, și urechea nu a auzit, și la inima omului nu s'au suit, cari le-a gătit Dumnezeu celor ce-l iubesc pe dânsul. Iară noauă ne-a descoperit Dumnezeu prin Spiritul său; că Spiritul toate le cercă, și adâncurile lui Dumnezeu. Că cine știe din oameni cele ale omului, fără numai spiritul omului, carele este într'însul? Așa și ale lui Dumnezeu nimenia nu le știe, fără numai Spiritul lui Dumnezeu. Iară noi nu am primit spiritul lumii, ci Spiritul, carele este dela Dumnezeu, ca să știm, cele ce sunt dela Dumnezeu dăruite noauă, cari le și grăim, nu cu cuvinte învățate ale înțelepciunii omenești, ci cu cele învățate ale Spiritului sfânt, cele spirituale cu cele spirituale potrivindu-le. Iară omul cel trupesc nu primește, cele ce sunt ale Spiritului lui Dumnezeu; că nebunie sunt lui, și nu le poate înțelege, căci în chip spiritual se judecă. Iară cel spiritual le judecă toate, iară el de nimenia nu se judecă. Că cine a cunoscut gândul Domnului, care-l va învăța pe el? Iară noi gândul lui Chri-

stos îl avem. Și eu, fraților, nu v'am putut grăi voauă ca unor spirituali, ci ca unor trupești, ca unor prunci în Christos. Cu lapte v'am nutrit pe voi, iară nu cu bucate; că încă nu puteați, ci încă nici acum nu puteți; că sunteți încă trupești. Căci când este întru voi râvnă și price și împărechieri, au nu sunteți trupești și au nu după om umblați? Căci când zice cineva: Eu sunt al lui Pavel! iară altul: Eu sunt al lui Apollos! au nu sunteți trupești? Cine dară este Pavel? Și cine este Apollos, dacă nu servitori, prin cari ați crezut? Și fiește căruia pe cum Domnul i-a dat. Eu am sădit, Apollos a udat, dară Dumnezeu a dat creștere. Pentru aceea nici cel ce sădește, este ceva, nici cel ce udă, ci Dumnezeu, cel ce dă creșterea. Înse cel ce sădește și cel ce udă, unul sunt, iară fiește carele va primi plata sa după osteneala sa.

Joi

în săptămâna a VI-a după Rusalii.

La citirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Corinteni.

I. C. III. st. 18.

Fraților! Nimenia pe sine să nu se înșele: de se pare cuiva, că este înțelept între voi în veacul acesta, să se facă nebun, ca să fie înțelept. Că înțelepciunea lumii acesteia nebunie este la Dumnezeu. Că scris este: „Cel ce prinde pe cei înțelepți întru viclenia lor.“

Și iară: „Domnul cunoaște cugetele înțelepților, că sunt deșerte.” Drept aceea nimenia să nu se laude întru oameni. Că toate ale voastre sunt, ori Pavel, ori Apollos, ori Chifa, ori lumea, ori viața, ori moartea, ori aceste de acum, ori cele viitoare, toate ale voastre sunt, iară voi ai lui Christos, iară Christos al lui Dumnezeu.

Vineri

în săptămâna a VI-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

I. C. IV. st. 5.

Fraților! Mai înainte de vreme nimica să nu judecați, până ce va veni Domnul, carele va și lumina ascunsele întunerecului și va arăta sfaturile inimilor, și atunci laudă va fi fiește căruia dela Dumnezeu. Iară acestea, fraților, le-am schimbat întru mine și întru Apollos pentru voi, ca întru noi să vă învățați, ca nu mai mult decât ce e scris, să gândiți, ca să nu vă mândriți unul asupra altuia pentru altul. Că cine te deschilenește pe tine? Iară ce ai, ce nu ai primit? Iară de ai și primit, ce te fălești, ca și cum nu ai fi primit? Sunteți deja sătui? V'ați îmbogățit deja? Fără de noi ați primit împărăția? Și o, de ați fi primit împărăția, ca și noi împreună cu voi să împărătim!

Sâmbătă

în săptămâna a VI-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. IX. st. 1.

Fraților! Adevăr zic în Christos, nu mințesc, împreună mărturisindu-mi mie conștiința mea întru Spiritul sfânt, că întristare mare este mie, și neîncetată durere inimii mele. Că ași fi poftit eu însu-mi a fi anatema dela Christos pentru frații miei, rudele mele după trup, cari adecă sunt Israiliți, a căroră este primirea de fii, și mărirea și așezământurile și darea legii și închinarea și făgăduințele, ai căroră sunt părinții, și dintru cari este Christos după trup, carele este preste toate Dumnezeu binecuvântat în veci. Amin.

Dumineca

a VI-a după Rusalii.

Prochimen. Viers 5.

Tu, Doamne, ne vei păzi pe noi, și ne vei feri de neamul acesta, și în veac.

Stih: Mântuește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios, că s'au împruținat adevărurile de către fiii oamenilor.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. XII. st. 6.

Fraților! Având daruri de multe feluri după darul, care e dat noauă, ori profeție, după măsura credinței, ori slujbă, întru slujire, ori cel ce învață,

între învățătură, ori cel ce îndeamnă, într-o îndemnare, ori cel ce dăruiește, într-o neviclenie, cel ce este ispravnic, într-o purtare de grije, cel ce miluește, într-o bună voe. Dragostea să fie nefățărnice, urind voi răul, lipindu-vă de lucrul bun. Cu dragoste frătească unul pe altul iubind să fiți, unul pe altul cu cinstea întrecând, într-o sirguintă neleneși, cu spiritul arzând, Domnului servind; într-o sperare bucurându-vă, în năcaz statornici rămânând, într-o rugăciune petrecând; lipselor sfinților părtași făcându-vă, iubirea de străini urmând; binecuvântați pe cei ce vă asupresc pe voi, binecuvântați-i și nu-i blăstemați.

Aliluia. *Viers 2.*

Îndurările tale, Doamne, în veac voi lauda; în neam și în neam voi vesti adevărul tău în gura mea.

Stih: Că ai zis: În veac mila se va zidi; în ceruri se va găti adevărul tău.

L u n i

în săptămâna a VII-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

I. C. V. st. 9.

Fraților! Scrisu-v'am voaue în carte, să nu vă amestecați cu curvarii, însemeni de cum cu curvarii lumii acesteia, ori cu lacomii, ori cu răpitorii, ori cu servitorii idolilor, că altmintea ar

fi trebuit, să ieșiți din lumea aceasta. Iară acum v'am scris voaue, să nu vă amestecați, de va fi vre un frate numit au curvar, au lacom, au servitor al idolilor, au ocărîtor, au bețiv, au răpitor, cu unul ca acela nici să mâncați. Că ce-mi este mie a judeca pe cei din afară? Au nu judecați voi pe cei din lăuntru, iară pe cei din afară Dumnezeu îi va judeca? Scoateți drept aceea afară pe cel rău dintre voi înși-vă. Au doară îndrăznește cineva din voi, având vre o pără împotriva altuia, a se judeca la cei nedrepti, iară nu la cei sfinți? Au nu știți, că sfinții vor să judece lumea? Și de se va judeca lumea prin voi, au nu sunteți vrednici de judecați mai de jos? Au nu știți, că pe îngeri îi vom judeca, necum cele lumești? Că de aveți judecați lumești, pe cei nebăgați în samă în adunare să-i puneți să judece. Spre rușinarea voastră v'o zic voaue. Așa dară nu este între voi înțelept nici unul, carele să poată judeca între fratele său? Ci frate cu frate se judecă, și aceasta la necredincioși? Deci cu adevărat deja păcat este voaue, că aveți judecați între voi. Pentru ce nu suferiți mai bine strâmbătate? Pentru ce nu răbdați mai bine pagubă? Ci voi înși-vă faceți strâmbătate și aduceți pagubă, și aceasta fraților. Au nu știți, că nedreptii împărăția lui Dumnezeu nu o vor moșteni? Să nu rătăciți. Nici curvarii, nici servitorii idolilor, nici preacurvarii, nici moleșii, nici sodomiții, nici furii, nici lacomii, nici bețivii, nici ocărîtorii, nici răpitorii împărăția lui Dumnezeu nu o vor moșteni.

Și oameni de aceștia ați fost; ci v'ați spălat, ci v'ați sfințit, ci v'ați îndreptat întru numele Domnului Iisus și întru Spiritul Dumnezeuului nostru.

M a r ț i

în săptămâna a VII-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

I. C. VI. st. 20.

Fraților! Preamăriți dară pe Dumnezeu în trupul vostru și în spiritul vostru, cari sunt ale lui Dumnezeu. Iară de cari mi-ați scris, bine este omului, de muieră să nu se atingă. Iară pentru curvie fiește carele să-și aibă muieră sa, și fiește carea să-și aibă bărbatul său. Muierii bărbatul datoria să i-o dea, asemenea și muieră bărbatului. Muieră nu are stăpânia trupului său, ci bărbatul; asemenea nici bărbatul nu are stăpânia trupului său, ci muieră. Să nu opriți datoria unul altuia, fără numai din învoială până la o vreme, ca să vă îndeletniciți în post și în rugăciune, și iară să vă împreunați, ca să nu vă ispitească pe voi satana pentru neînfrânarea voastră. Iară aceasta o zic după îngăduință, iară nu după poruncă. Că voesc, ca toți oamenii să fie, pe cum sunt eu însu-mi; ci fiește carele are darul său dela Dumnezeu, unul așa, iară altul altmintrea. Iară zic celor ne-

căsătoriți și văduvelor: bine le este lor, de vor rămâneă pe cum și eu. Iară de nu se conținesc, să se căsătorească; că mai bine este, să se căsătorească, decât să arză. Iară celor căsătoriți le poruncesc nu eu, ci Domnul: muieră de bărbat să nu se despartă, iară de se va și despărți, să rămână nemăritată, ori să se împace cu bărbatul său, și bărbatul pe muieră să nu o lase. Iară celorlalți le zic eu, nu Domnul: De are vre un frate muieră necredincioasă, și aceea va voi, să viețuească cu el, să nu o lase pe ea.

Miercuri

în săptămâna a VII-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

I. C. VII. st. 12.

Fraților! De are vre un frate muieră necredincioasă, și aceea va voi, să viețuească cu el, să nu o lase pe ea; și muieră de are bărbat necredincios, și acela va voi, să viețuească cu dânsa, să nu-l lase pe el. Că se sfințește bărbatul necredincios prin muieră credincioasă, și se sfințește muieră necredincioasă prin bărbatul credincios, că într'alt chip feciorii voștri necurați ar fi, iară acum sfinți sunt. Iară de se desparte cel necredincios, despartă-se. Nu este supus robiei fratele ori sora întru unele ca acestea; spre pace ne-a

chiamat pe noi Dumnezeu. Că ce știi, muiere, oare mântui-ți vei bărbatul? Sau ce știi, bărbatule, oare mântui-ți vei muierea? Înse fiește căruia pe cum i-a împărțit Dumnezeu, și fiește carele pe cum l-a chiamat Domnul, așa să umble, și așa rânduesc în toate bisericile. Este cineva chiamat, fiind tăiat împrejur? Să nu-și câștige. Întru netăierea împrejur este cineva chiamat? Să nu se taie împrejur. Tăierea împrejur nimica este, și netăierea împrejur nimica este, ci paza poruncilor lui Dumnezeu. Fiește carele în care chiamare este chiamat, întru aceea să rămână. Rob fiind ești chiamat? Nu te grijî; ci deși poți, să fii slobod, mai mult te supune. Că cel ce este chiamat în Domnul fiind rob, slobod al Domnului este; asemenea și cel ce este chiamat fiind slobod, rob este al lui Christos. Cu preț sunteți cumpărați; nu vă faceți robi ai oamenilor. Fiește carele întru ce e chiamat, fraților, întru aceea să rămână înaintea lui Dumnezeu.

J o i

în săptămâna a VII-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

I. C. VII. st. 24.

Fraților! Fiește carele întru ce e chiamat, întru aceea să rămână înaintea lui Dumnezeu. Iară despre fecioare poruncă a Domnului nu

am, iară sfat dau ca un miluit dela Domnul, ca să fii credincios. Socotesc dară, că acest lucru este bun pentru trebuința de acum, că bine este omului a fi așa. Legatu-te-ai de muiere? Nu căută deslegare. Deslegatu-te-ai de muiere? Nu căută muiere. Iară de te-ai și însurat, nu ai păcătuit, și de s'a măritat fata, nu a păcătuit; dară năcaz în trup vor avea unii ca aceștia; iară eu vă cruț. Iară aceasta o zic, fraților: Vremea de acum scurtă este; rămâne, ca și cei ce au muieri, să fie, ca și cum nu ar avea; și cei ce plâng, ca și cum nu ar plânge, și cei ce se bucură, ca și cum nu s'ar bucura, și cei ce cumpără, ca și cum nu ar stăpâni, și cei ce se folosesc cu lumea aceasta, ca și cum nu s'ar folosi; că trece chipul lumii acesteia; iară voesc, să fiți voi fără de grije. Cel neînsurat grijește de ale Domnului, cum să placă Domnului. Iară cel însurat grijește de ale lumii, cum să placă muierei, și se împărțește. Și muierea cea nemăritată și fecioară grijește de ale Domnului, ca să fie sfântă și cu trupul și cu sufletul; iară cea măritată grijește de ale lumii, cum să placă bărbatului. Iară aceasta o zic spre folosul vostru, nu ca să vă pun voaue cursă, ci ca cu bunăcuviință și bine să vă apropiați de Domnul fără de împiedecare.

Vineri

în săptămâna a VII-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

I. C. VII. st. 35.

Fraților! Zic spre folosul vostru, nu ca să vă pun voaue cursă, ci ca cu bunăcuviință și bine să vă apropiați de Domnul fără de împiedecare. Iară de se va părea cuiva, că este necinste pentru fecioara sa, dacă îi trec tinerețele, și trebuie să fie așa, ce voește, facă; nu păcătuiește, mărite-se. Iară cel ce stă tare în inima sa și nu are lipsă, ci are putere preste voea sa, și aceasta o a judecat întru inima sa, ca să-și țină fecioara sa, bine va face. Deci dară și cel ce-și mărită fecioara sa, bine face, iară cel ce nu o mărită, mai bine face. Muieră legată este legii, în câtă vreme trăește bărbatul ei; iară dacă va fi adurmit bărbatul ei, slăbă este, după carele va vrea, să se mărite, numai întru Domnul. Iară mai fericită ar fi, de ar rămâneă așa, după sfatul meu; că mi-se pare, că și eu am Spiritul lui Dumnezeu. Iară despre cele ce s'au jertfit idolilor, știm, că toți avem știință; înse știința face măreț, iară dragostea zidește. De se pare cuiva, că știe ceva, încă nu a cunoscut, cum se cade a cunoaște; iară de iubește cineva pe Dumnezeu, acela cunoscut este de dânsul. Iară despre mâncarea celor jertfite idolilor știm, că idolul nimica nu este în lume, și cum că nu este Dumnezeu altul, fără numai

unul. Că deși sunt, cari se zic dumnezei, ori în cer, ori pe pământ, pe cum mulți dumnezei sunt, și domni mulți, noaue ne este un Dumnezeu Tatăl, dintru carele sunt toate, și noi spre dânsul, și un Domn Iisus Christos, prin carele sunt toate, și noi printr'însul. Ci nu e întru toți știința; iară unii cu conștiința idolului până acum mânâncă ca niște jertfit idolilor, și conștiința lor, fiind slabă, se spurcă.

Sâmbătă

în săptămâna a VII-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. XII. st. 1.

Fraților! Rogu-vă pe voi pentru milele lui Dumnezeu, să puneți înainte trupurile voastre jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu, slujba voastră cuvântătoare; și să nu vă asămănați veacului acestuia, ci să vă schimbați întru înnoirea minții voastre, ca să ispitiți voi, carea este voea lui Dumnezeu cea bună și plăcută și deplinită. Că zic prin darul, ce mi-s'a dat mie, tuturor celor ce sunt întru voi, să nu se socotească pe sine înțelepți mai mult decât li-se cade a se socoti, ci să socotească a se prețui pe sine drept, pe cum fiește căruia i-a împărțit Dumnezeu măsura credinței.

Dumineca

a VII-a după Rusalii.

Prochimen. Viers 6.

Mântuește, Doamne, poporul tău, și binecuvântă moștenirea ta.

Stih: Cătră tine, Doamne, voiu strigă, Dumnezeuul meu, să nu taci de cătră mine.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel cătră Romani.

C. XV. st. 1.

Fraților! Datori suntem noi cești tari, să purtăm slăbiciunile celor slabi, și nu noauă să plăcem. Ci fie carele din noi să facă spre plăcere vecinului întru bine spre zidire. Că nici Christos n'a făcut spre plăcere șie-și, ci pe cum este scris: Ocările celor ce te ocăresc pe tine, au căzut preste mine. Căci câte s'au scris mai înainte, s'au scris spre învățătura noastră, ca prin răbdare și mângăierea scripturilor să avem nădejde. Iară Dumnezeuul răbdării și al mângăierii să vă dea, una să cugetați între voi înși-vă întru Christos Iisus, ca toți dimpreună cu o gură să măriți pe Dumnezeuul și Tatăl Domnului nostru Iisus Christos. Deci dară primiți unii pe alții, cum și Christos v'a primit pe voi întru mărirea lui Dumnezeu.

Aliluia. Viers 6.

Cel ce locuește în ajutorul celui Preaînalt, întru acoperemântul Dumnezeului cerului va petrece.

Stih: Zice-va Domnului: Spriginitorul meu ești și scăparea mea, Dumnezeuul meu, și voiu spera întru dânsul.

Luni

în săptămâna a VIII-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel cătră Corinteni.

I. C. IX. st. 13.

Fraților! Nu știți, că cei ce lucrează cele sfinte, din biserică mânâncă, și cari servesc altarului, cu altarul împărtesc? Așa a rânduit și Domnul, ca cei ce vestesc Evangelia, din Evangelie să se nutrească. Iară eu de nici una din acestea nu m'am folosit; iară nu am scris acestea, ca să se facă cu mine așa; că mai bine-mi este mie a muri, decât lauda mea cineva să o facă înzădarnică. Că de vestesc, nu-mi este mie laudă; că datoria mă silește; iară amar mie este, de nu voiu vesti. Că de fac aceasta din voe, plată am; iară de ca de silă, diregătoria îmi este mie încredințată. Carea este dară plata mea? Ca binevestind, fără de plată să pun Evangelia lui Christos, ca să nu mă folosesc de puterea mea întru bunavestire.

Martî

în săptămâna a VIII-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel cătră Corinteni.

I. C. X. st. 5.

Fraților! Întru cei mai mulți dintru părinți nu a binevoit Dumnezeu; că au căzut în pustie. Iară acestea ni-s'au făcut chipurile noastre, ca să nu fim noi poftitori de rele, pe cum au poftit și aceia.

Nici să fiți servitori idolilor, ca și unii dintr'înșii, pe cum este scris: Șezut-a poporul, de a mâncat, și a beut, și s'au sculat la joc. Nici să curvim, pe cum unii dintru ei au curvit și au căzut într-o zi douăzeci și trei de mii. Nici să ispitim pe Christos, pe cum unii dintru ei au ispitit și de șerpi au pierit. Nici să cârțiți, pe cum și unii dintru ei au cârtit și s'au pierdut de pierzătorul. Iară acestea toate chipuri li-s'au întâmplat lor, iară s'au scris spre învățătura noastră, la cari au ajuns sfârșiturile veacurilor. Pentru aceea cel ce i-se pare, că stă, să se păzească, să nu cază.

Miercuri

în săptămâna a VIII-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

I. C. X. st. 12.

Fraților! Cel ce i-se pare, că stă, să se păzească, să nu cază. Ispită pe voi nu v'a ajuns, fără numai omenească; iară credincios este Dumnezeu, carele nu vă va lăsa pe voi, să vă ispitiți mai mult, de cât puteți, ci împreună cu ispita va face și sfârșitul, ca să o puteți suferi. Pentru aceea, iubiții miei, fugiți de slujba idolilor. Ca unor înțelepți grăesc, judecați voi, ceea ce grăesc eu. Păharul binecuvântării, care-l binecuvântăm, au nu este împărtășirea sângelui lui Christos?

Pânea, carea o frângem, au nu este împărtășirea trupului lui Christos? Că o pâne, un trup suntem cei mulți, că toți dintru pânea cea una ne împărtășim. Vedeți pe Israil cel după trup: au cei ce mânâncă jertfele, nu sunt părtașii altarului? Deci ce zic eu? Că doară idolul este ceva, ori ce se jertfește idolului, este ceva? Ci că cele ce jertfesc păgânii, dracilor jertfesc, și nu lui Dumnezeu; iară nu voi, ca să vă faceți voi părtași demonilor. Nu puteți bea păharul Domnului și păharul dracilor; nu puteți fi părtași mesei Domnului și ai mesei dracilor. Au întărâtă-vom pe Domnul spre mânie? Au mai tari decât el suntem?

Joi

în săptămâna a VIII-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

I. C. X. st. 28.

Fraților! De va zice voaue cineva: Aceasta este jertfită idolilor! să nu mâncați pentru acela, ce v'a spus, și pentru conștiință; că al Domnului este pământul și plinirea lui. Iară conștiința zic, nu a ta, ci a celuiialt. Că pentru ce libertatea mea se judecă de altă conștiință? Dacă mă împărtășesc cu mulțămită, ce mă hulesc de ceea, pentru carea mulțănesc? Deci ori de mâncați, ori de beți, ori alt ceva de faceți, toate spre

mărirea lui Dumnezeu să le faceți. Fără sminteală fiți și Iudeilor și Elinilor și bisericii lui Dumnezeu, pe cum și eu întru toate tuturor le plac, necăutând folosul meu, ci al celor mulți, ca să se mântuească. Următori fiți ai miei, pe cum și eu al lui Christos. Iară vă laud pe voi, fraților, că întru toate vă aduceți aminte de mine, și pe cum v'am dat voauă, cele date le țineți. Dară voesc, să știți, că a tot bărbatul cap este Christos, iară capul muierii este bărbatul, iară capul lui Christos Dumnezeu. Tot bărbatul rugându-se au profetind cu capul acoperit, rușinează-și capul său. Iară toată muiera rugându-se au profetind cu capul desvălit, rușinează-și capul său; că tot atâta este, ca și cum ar fi tunsă. Că de nu se învălește muiera, să se și tundă; iară de este grozav muierii a se tunde ori a se rade, să se învălească. Că bărbatul nu este dator, să-și acopere capul, chipul și mărirea lui Dumnezeu fiind; iară muiera mărirea bărbatului este. Că nu este bărbatul din muieră, ci muiera din bărbat.

Vineri

în săptămâna a VIII-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

I. C. XI. st. 8.

Fraților! Nu este bărbatul din muieră, ci muiera din bărbat. Că nu s'a zidit bărbatul pentru muieră, ci muiera pentru bărbat. Pentru aceea da-

toare este muiera, să aibă învălitoare pe cap pentru îngeri. Inse nici bărbatul fără de muieră, nici muiera fără de bărbat în Domnul. Că pe cum este muiera din bărbat, așa și bărbatul prin muieră, și toate dela Dumnezeu. Întru voi înși-vă judecați: Oare cu cuviință este, muiera desvălită să se roage lui Dumnezeu? Au nu și singură firea vă învață pe voi, că bărbatul de-și lasă părul, necinste este lui, iară muiera dacă-și lasă părul, mărire este ei? Că părul este dat ei pentru învălitoare. Iară de se va părea oare cui, să fie poftitor de ceartă, noi obiceiul ca acesta nu avem, nici bisericile lui Dumnezeu. Iară aceasta poruncindu-vă nu vă laud, că nu spre mai bine, ci spre mai rău vă adunați. Că întâiu când vă adunați voi în biserică, aud, că sunt între voi desbinări, și în parte cred. Că se cade, să fie și ereze între voi, ca cei lămuriți să fie arătați între voi; drept aceea când vă adunați voi împreună, nu este a mânca cina Domnului. Că fiește carele ia cina sa înainte, de o mânâncă, și unul este flămând, iară altul este beat. Au doară nu aveți căsi, să mâncați și să beți? Au doară biserica lui Dumnezeu o desprețuiți, și rușinați pe cei lipsiți? Ce vă voi zice voauă? Lăudă-vă voi pe voi? Întru aceasta nu vă laud. Că eu am primit dela Domnul, ceea ce am și dat voauă.

Sâmbătă

în săptămâna a VIII-a după Rusalii.

La citirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. XIII. st. 1.

Fraților! Tot sufletul să se supună stăpâniilor celor mai înalte. Că nu este stăpânie, fără numai dela Dumnezeu, iară stăpâniile, cari sunt, dela Dumnezeu sunt rânduite. Pentru aceea cel ce se împotrivește stăpânirii, rânduielii lui Dumnezeu i-se împotrivește, iară cari se împotivesc, judecată șie-și vor dobândi. Că stăpânitorii nu sunt frică faptelor bune, ci celor rele. Îți este deci voea, să nu-ți fie frică de stăpânie? Fă binele, și vei avea laudă dela dânsa. Că servul lui Dumnezeu îți este ție spre bine. Iară de faci, ceea ce este rău, teme-te; că nu înzădar poartă sabia; că servul lui Dumnezeu este izbânditor spre mânie celui ce face, ceea ce este rău. Pentru aceea trebuie să vă supuneți, nu numai pentru mânie, ci și pentru conștiință. Că pentru aceasta și dașdi dați; că servii lui Dumnezeu sunt întru aceasta rămânând statornici. Dați dară tuturor cele cu cari sunteți datori, celui cu dajdea dajdea, celui cu vama vama, celui cu frica frica, și celui cu cinstea cinstea. Nimănui cu nimica nu fiți datori, fără numai a vă iubi unul pe altul; că cel ce iubește pe celalalt, legea o a plinit. Pentru că aceasta: Să nu curvești, să nu ucizi, să nu furi, să nu mărturisești strâmb,

să nu poștești! și ori carea altă poruncă se cuprinde întru acest cuvânt: Să iubești pe deaproapele tău ca însu-ți pe tine. Dragostea deaproapelui rău nu lucrează; drept aceea plinirea legii dragostea este.

Dumineca

a VIII-a după Rusalii.

Prochimen. Viers 7.

Domnul tărie poporului său va da,
Domnul va binecuvânta pe poporul său
cu pace.

Stih: Aduceți Domnului, fiii lui Dumnezeu, aduceți Domnului pe fiii berbecilor.

La citirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

I. C. I. st. 10.

Fraților! Rogu-vă pe voi pentru numele Domnului nostru Iisus Christos, ca toți să grațiți una, și să nu fie întru voi împărechieri, ci să fiți de-sevârșiți întru un gând, și întru o înțelegere. Că mi-s'a făcut mie de știre de voi, frații miei, dela cei ce sunt ai lui Hlois, că priciri sunt între voi. Iară aceasta o zic, că fiește carele din voi zice: Eu sunt al lui Pavel! Iară eu al lui Apollos! Iară eu al lui Chifa! Iară eu al lui Christos! Au doară s'a împărțit Christos? Au Pavel s'a restignit pentru voi, ori întru numele lui Pavel v'ați botezat? Mulțămesc lui Dumnezeu, că nici pe unul din voi nu am botezat, fără numai pe

Crisp și pe Gaiu, ca să nu zică cineva, că în numele meu am botezat. Botezat-am și casa lui Stefanas; iară mai mult nu știu, să mai fiu botezat pe alt cineva. Că nu m'a trimis pe mine Christos, să botez, ci să vestesc Evangelia, nu întru înțelepciunea cuvântului, ca să nu se facă în-zădarnică crucea lui Christos.

Aliluia. *Viers 7.*

Bine e a se mărturisi Domnului, și a cânta numelui tău, Preaînalte.

Stih: A vesti dimineața îndurarea ta, și adevărul tău în toată noaptea.

Luni

în săptămâna a IX-a după Rusalii.

La citirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

I. C. XI. st. 31.

Fraților! De ne-am fi judecat pe noi înși-ne, nu ne-am fi osândit; iară judecându-ne, dela Domnul ne certăm, ca nu cu lumea să ne osândim. Drept aceea, frații miei, când vă adunați, să mâncați, unul pe altul să așteptați. De flămânzește cineva, acasă să mânânce, ca să nu vă adunați spre osândă. Iară cele alalte, când voi veni, le voi rândui. Iară de cele spirituale, fraților, nu voi, să fiți neștiutori. Că știți, că voi, pe când erați păgâni, vă duceați la idoli cei muți, pe cum erați trași. Pentru aceea vă spun voaue, că nimenia întru Spiritul lui

Dumnezeu grăind nu zice: Anatemă! pe Iisus, și nimenia nu poate zice: Domn! pe Iisus, fără numai în Spiritul sfânt. Și sunt osebiri de daruri, iară același Spirit, și osebiri de slujbe sunt, iară același Domn, și osebiri de lucrări sunt, iar același Dumnezeu, carele lucrează toate întru toți.

Marti

în săptămâna a IX-a după Rusalii.

La citirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

I. C. XII. st. 12.

Fraților! Pe cum trupul unul este și mădulări are multe, și toate mădulările unui trup multe fiind un trup sunt, așa și Christos. Pentru că printr'un Spirit noi toți într'un trup ne-am botezat, ori Iudeii ori Elinii, ori servii ori cei slobozi, și toți într'un Spirit ne-am adăpat. Că trupul nu este un mădular, ci multe. De ar zice piciorul: Pentru că nu sunt mână, nu sunt din trup! au doară pentru aceea nu este din trup? Și de ar zice urechea: Pentru că nu sunt ochiu, nu sunt din trup! au doară pentru aceea nu este din trup? Că de ar fi întreg trupul ochiu, unde ar fi auzul? De ar fi întreg auz, unde ar fi mirosul? Iară acum a pus Dumnezeu mădulările, pe fiește care dintr'insele în trup, pe cum a voit.

Iară de ar fi toate un mădular, uude ar fi trupul? Iară acum cu adevărat multe mădulări, iară un trup. Iară ochiul nu poate zice mâinii: Nu am lipsă de tine! ori iarăși capul picioarelor: Nu am lipsă de voi. Ci cu mult mai vârtos mădulările trupului, cari se socotesc a fi mai slabe, sunt mai de lipsă, și cari ni-se pare, că sunt mai neonorate ale trupului, acestora onoare mai multă le dăm, și cele nesocotite ale noastre mai multă onoare au, iară cele de onoare ale noastre nu au lipsă. Ci Dumnezeu a tocmit trupul, dând celui mai de rând mai multă onoare, ca să nu fie neunire în trup, ci să se grijească mădulările între sine unul de altul. Și de pătimește un mădular, pătimesc împreună toate mădulările; iară de se preamărește un mădular, se bucură împreună toate mădulările.

Miercuri

în săptămâna a IX-a după Rusalii.

La citirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

I. C. XIII. st. 4.

Fraților! Iubirea îndelung rabdă, se îndură, iubirea nu pizmuește, iubirea nu se înalță, nu se trufește, nu defaimă, nu caută ale sale, nu se mânia, nu cugetă răul, nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de

adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă. Iubirea nici odinioară nu scade, măcar profetiile de vor lipsi, măcar limbile de vor înceta, măcar știința de se va strică. Că de o parte cunoaștem, și de o parte profețim; iară când va veni, ceea ce este desăvârșit, atunci cea de o parte va înceta. Când eram prunc, ca un prunc grăiam, ca un prunc gândiam, ca un prunc cugetam; iară dacă m'am făcut bărbat, am lăpădat cele pruncești. Că acum vedem ca prin oglindă în gâcitură, iară atunci față către față. Acum cunosc din parte, iară atunci voi cunoaște, pe cum și cunoscut sunt. Iară acum rămâne credința, nădejdea, dragostea, aceste trei; iară mai mare dintre acestea este dragostea. Urmați dragostea, iară râvniți cele spirituale, iară mai vârtos ca să profețiți. Că cel ce grăește în limbă, nu grăește oamenilor, ci lui Dumnezeu; că nimenia nu-l aude, iară cu spiritul grăește taine. Iară cel ce profetește, oamenilor grăește zidire și îndemnare și mângâiere. Cel ce grăește în limbă, pe sine singur se zidește; iară cel ce profetește, biserica o zidește. Iară voesc, ca voi toți să grăiți în limbi, iară mai vârtos să profețiți; că mai mare este, cel ce profetește, decât cel ce grăește în limbi, fără numai de va tălmăci, ca să primească biserica zidire.

J o i

în săptămâna a IX-a după Rusalii.

La citirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

I. C. XIV. st. 6.

Fraților! De voi veni la voi grăind în limbi, ce vă voi folosi voauă, de nu vă voi grăi voauă au întru descoperire, au întru știință, au întru profeție, au întru învățătură? Că pe cum cele neînsuflete, cari dau glas, ori fluer, ori chitară, de nu vor da osebite în glasuri, cum se va cunoaște glasul chitarei, sau al fluerului? Că trâmbița de va da glas fără de semn, cine se va găti de războiu? Așa și voi prin limbă de nu veți da cuvânt cu bună înțelegere, cum se va cunoaște, ceea ce se va grăi? Că veți fi grăind în aer. Atâtea de multe bună oară sunt în lume felurile limbilor, și nici una dintr'insele nu este fără de înțeles. De nu voi ști dară puterea glasului, fi-voiu celui ce grăesc, străin, și cel ce-mi grăește mie, străin. Așa și voi, de vreme ce sunteți iubitori de spirite, cele ce sunt spre zidirea bisericii, să le căutați, ca să prisosiți. Pentru aceea cel ce grăește în limbi, să se roage, ca să tălmăcească. Că de mă voi ruga în limbi, spiritul meu se roagă, iară mintea mea fără de roadă este. Ce este dară? Rugă-mă voi cu spiritul, dară rugă-mă voi și cu mintea; cântă-voiu cu spiritul, cântă-voiu și cu mintea. Că de vei binecuvânta cu spiritul, cel ce plinește locul celui ce nu știe, cum va zice

Amin după mulțămirea ta, de vreme ce nu știe, ce zici? Că tu bine mulțamești, dară celalalt nu se zidește. Mulțamesc Dumnezeului meu, că mai mult de cât voi toți grăesc în limbi. Ci în adunare voesc a grăi cinci cuvinte cu mintea mea, ca și pe alții să-i învăț, de cât zece mii de cuvinte în limbi.

V i n e r i

în săptămâna a IX-a după Rusalii.

La citirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

I. C. XIV. st. 26.

Fraților! Când vă adunați, fiește care din voi cântare are, învățătură are, limbă are, descoperire are, tălmăcire are; toate spre zidire să fie. De grăește cineva în limbi, câte doi, sau cel mult câte trei, și pe rând; și unul să tălmăcească. Iară de nu este tălmăcitor, să tacă în adunare, și numai șie să-și grăească și lui Dumnezeu. Iară profeții doi sau trei să grăească, și ceialalți să cumpănească; iară de se va descoperi altuia, carele șede, cel dintâiu să tacă. Că puteți câte unul toți să profețiți, ca toți să se învețe și toți să se mângăie. Și spiritele profeților se supun profeților; că Dumnezeu nu este al împărechierii, ci al păcii, pe cum întru toate adunările sfinților. Muierile voastre în adunări să tacă; că nu li-s'a încredințat lor, să grăească, ci să fie plecate, pe cum și legea zice.

Iară de vor, să învețe ceva, acasă să-și întrebe pe bărbații săi; că rușine este, să grăească muierile în adunare. Au dela voi a ieșit cuvântul lui Dumnezeu? Ori numai la voi a ajuns? De se pare cuiva, că este profet, ori spiritual, să înțeleagă, cele ce vi-le scriu voauă, că a Domnului porunci sunt. Iară cela ce nu știe, să nu știe. Deci, fraților, nevoiți-vă a profeti, și a grăi în limbi să nu opriți, dară toate cu cuviință și după rânduială să se facă.

Sâmbătă

în săptămâna a IX-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Romani.

C. XIV. st. 6.

Fraților! Cel ce cunoaște ziua, Domnului o cunoaște; și cel ce nu cunoaște ziua, Domnului nu o cunoaște. Și cel ce mânâncă, Domnului mânâncă, că mulțamește lui Dumnezeu; și cel ce nu mânâncă, Domnului nu mânâncă, și mulțamește lui Dumnezeu. Că nimenia din noi nu-și viează lui-și, și nimenia nu-și moare lui-și. Că de viăm, Domnului viăm; iară de murim, Domnului murim. Drept aceea au de viăm, au de murim, ai Domnului suntem. Că spre aceasta a și murit Christos și s'a sculat și a înviat, ca să domnească și preste cei vii și preste cei morți.

Dumineca

a IX-a după Rusalii.

Prochimen. Viers 8.

Juruiți-vă și pliniți Domnului Dumnezeu nostru; toți cei dimprejurul lui vor aduce daruri.

Stih: Cunoscut este în Iudea Dumnezeu, în Israil mare este numele lui.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Corinteni.

I. C. III. st. 9.

Fraților! Împreună lucrătorii lui Dumnezeu suntem; arătura lui Dumnezeu, zidirea lui Dumnezeu sunteți. După darul lui Dumnezeu cel dat mie, ca un înțelept ziditor am pus temelie, iară altul zidește de-asupra. Înse fiește carele să socotească, cum va zidi, că alt temei nimenia nu poate pune, afară de cel ce este pus, carele este Iisus Christos. Iară de zidește cineva pe temeiul acesta aur, argint, pietri scumpe, lemne, fân, trestie, lucrul fiește cui arătat va fi; că ziua îl va arăta, pentru că în foc se va descoperi, și lucrul fiește cui, în ce chip este, focul îl va dovedi. Dacă lucrul căruiva, carele l-a zidit, va rămâne, plată va primi; iară dacă lucrul căruiva va arde, se va păgubi; iară el însu-și se va mântui, înse așa ca prin foc. Au nu știți, că biserica lui Dumnezeu sunteți, și Spiritul lui Dumnezeu locuște întru voi? De va strică cineva casa lui Dumnezeu, strică-l va pe acela Dumnezeu; că biserica lui Dumnezeu sfântă este, carea sunteți voi.

Aliluia. *Viers 8.*

Veniți, să ne bucurăm Domnului, să strigăm lui Dumnezeu mântuitorului nostru.

Stih: Să întimpinăm fața lui întru mărturisire, și în psalmi să strigăm lui.

Luni

în săptămâna a X-a după Rusalii.

La citirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

I. C. XV. st. 12.

Fraților! De vreme ce Christos se vestește, că s'a sculat din morți, în ce chip zic unii între voi, că învierea morților nu este? Iară de nu este învierea morților, nici Christos nu a înviat. Iară de nu a înviat Christos, înzădarnică este vestirea noastră, înzădarnică este și credința voastră. Și ne aflăm și mărturii mincinoase ale lui Dumnezeu, că am mărturisit împotriva lui Dumnezeu, că a înviat pe Christos, pe carele nu l-a înviat, dacă nu învie morții. Că de nu vor învia morții, nici Christos n'a înviat; iară dacă n'a înviat Christos, înzădarnică este credința voastră, și sunteți încă în păcatele voastre, așa dară și cei ce au adurmit întru Christos, au pierit. De nădăjduim în Christos numai în viața aceasta, suntem mai ticăloși decât toți oamenii.

Marti

în săptămâna a X-a după Rusalii.

La citirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

I. C. XV. st. 29.

Fraților! Ce vor face, cei ce se botează pentru cei morți? Dacă nici de cum nu se vor scula morții, pentru ce se și botează pentru cei morți? Pentru ce dară și noi avem primejdii în toată oara? În toate zilele mor, pentru lauda voastră, carea o am în Christos Iisus Domnul nostru. De m'am și luptat ca un om cu fiarele în Efes, ce folos îmi este? Dacă morții nu se vor scula, să mâncăm, și să bem; că mâne vom muri. Să nu vă înșelați; obiceiurile cele bune le strică vorbele cele rele. Trezviți-vă cu dreptate, și să nu greșiți; că unii au necunoștința lui Dumnezeu, spre înfruntare voauă grăesc. Ci va zice cineva: Cum se vor scula morții, și cu ce trup vor veni? Nebune, tu ce sameni, nu înviează, de nu va muri; și ce sameni, nu sameni acel trup, care va, să fie, ci numai grăunțul gol, bună oară de grâu, ori de alt ceva din celealalte. Iară Dumnezeu îi dă lui trup, pe cum a voit, și fiește căreia din sămânțe trupul ei.

Miercuri

în săptămâna a X-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

I. C. XVI. st. 4.

Fraților! De se va cuveni, să mă duc și eu, cu mine vor merge. Iară voi veni la voi, când voi trece prin Macedonia. Că prin Macedonia voi, să trec, iară la voi, de se va întâmplă, voi zăbovi, sau voi și iernă, ca să mă petreceți voi, ori încătrău voi merge. Că nu vreau, să vă văd pe voi acum în treacăt; că am nădejde, câtă-va vreme să rămân la voi, de va îngădui Domnul. Iară voi rămâne în Efes până la Rusalii. Că mi-s'a deschis mie ușe mare și spre folos, și protivnici sunt mulți. Iară dacă va veni Timoteiu, socotiți, să fie fără de frică la voi; că lucrul Domnului îl lucrează, ca și eu. Nimenia deci să nu-l desprețuească; iară să-l petreceți cu pace, ca să vie la mine. Că îl aștept pe el cu frații. Iară de fratele Apolos mult m'am rugat, ca să vie la voi cu frații; și nici de cum nu i-a fost voea, să vie acum, iară va veni, când va afla vreme.

Joi

în săptămâna a X-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

II. C. I. st. 1.

Pavel Apostolul lui Iisus Christos prin voea lui Dumnezeu, și Timoteiu fratele, bisericii lui Dumnezeu, carea este în Corint împreună cu toți sfinții, cari sunt în toată Ahaia. Dar voauă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru, și dela Domnul Iisus Christos. Bine este cuvântat Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Christos, Părintele milelor, și Dumnezeul a toată mângăierea, cel ce ne mângăie pe noi în tot năcazul nostru, ca să putem și noi mângăia pe cei ce sunt în tot năcazul, prin mângăierea, cu carea ne mângăiam noi dela Domnul, că pe cum prisosesc patimile lui Christos întru noi, așa prin Christos prisosește și mângăierea noastră. Iară ori de pătimim năcaz, pentru a voastră mângăiere și mântuire, carea se lucrează întru răbdarea acestora-și patimi, cari și noi le pătimim, ori de ne mângăiam, pentru a voastră mângăiere și mântuire, și nădejdea noastră tare este pentru voi, știind, că pe cum sunteți soți ai patimilor noastre, așa și ai mângăierii.

Vineri

în săptămâna a X-a după Rusalii.

La citirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

II. C. I. st. 12.

Fraților! Lauda noastră aceasta este, mărturia conștiinței noastre, că întru dreptatea și curăția lui Dumnezeu, și nu întru înțelepciune trupească, ci întru darul lui Dumnezeu am petrecut în lume, iară mai mult la voi. Că nu vă scriem voaue altele, fără numai cele ce cetiți și înțelegeți. Iară am nădejde, că și până în sfârșit ne veți cunoaște, pe cum ne-ați și cunoscut pe noi din parte, că lauda voastră suntem, pe cum și voi a noastră în ziua Domnului nostru Iisus Christos. Și cu această încredere am voit mai întâiu, să viu la voi, ca să aveți al doilea dar, și pe la voi să trec în Macedonia, și din Macedonia iară să viu la voi, și voi să mă petreceți în Iudea. Iară vrând aceasta au doară cu ușurința minții am lucrat? Sau cele ce sfătuiesc, trupește le sfătuiesc, ca să fie la mine; Așa, așa! și: Nu, nu? Iară credincios este Dumnezeu, că cuvântul nostru, care a fost către voi,

nu a fost: Așa! și: Nu! Că Fiul lui Dumnezeu Iisus Christos, cel propovăduit la voi prin mine și Silvan și Timoteiu, nu a fost: Așa! și: Nu! ci: Așa! într'însul a fost; căci câte sunt făgăduințele lui Dumnezeu, într'însul sunt: Așa! și printr'însul: Amin! spre mărirea lui Dumnezeu prin noi.

Sâmbătă

în săptămâna a X-a după Rusalii.

La citirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. XV. st. 30.

Fraților! Vă rog pe voi pentru Domnul nostru Iisus Christos și pentru dragostea Spiritului, ca împreună cu mine să vă nevoiți întru rugăciuni pentru mine către Dumnezeu, ca să scap de cei necredincioși în Iudea, și să fie slujba mea în Ierusalim bineprimită sfinților, ca eu cu bucurie să viu la voi cu voea lui Dumnezeu, și să mă odihnesc împreună cu voi. Iară Dumnezeul păcii cu voi cu toți. Amin.

Epistolele

sfântului Apostol Pavel

Periodul II.

Dumineca a X-a după Rusalii.

Prochimen. Viers 1.

Fie, Doamne, mila ta spre noi, în ce chip am sperat întru tine.

Stih. Bucurați-vă, dreptilor, întru Domnul, celor drepti se cuvine laudă.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Corinteni.

I. C. IV. st. 9.

Fraților! Dumnezeu pe noi Apostolii ne-a arătat cei mai de apoi, ca pe niște rânduți spre moarte, pentru că privială ne-am făcut lumii și îngerilor și oamenilor. Noi nebuni pentru Christos, iară voi înțelepți întru Christos; noi slabi, iară voi tari; voi preamăriți, iară noi necinstiți. Până în oara de acum și flămânzim și însetoșăm și suntem goli și răbdăm palmuri și pribegim, și ostenim lucrând cu mâinile noastre, ocăriți fiind binecuvântăm, asupriți fiind răbdăm, huliți mângăiam, ca niște gunoiu al lumii ne-am făcut, lăpădătura tuturor până acum.

Nu ca să vă înfrunt pe voi, scriu acestea, ci ca pe niște fi ai miei iubiți vă învăț. Că de ați avea zece mii de dascali întru Christos, dară nu mulți părinți; că întru Christos Iisus eu v'am născut pe voi prin bunăvestire. Rogu-vă dar pe voi, să-mi fiți mie următori.

Aliluia. Viers 1.

Dumnezeule, cel ce-mi dai izbândire mie, și ai supus popoară sub mine.

Stih. Cel ce mărești mântuirile împăratului, și faci milă unsului tău.

Luni

în săptămâna a XI-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Corinteni.

II. C. II. st. 3.

Fraților! Bucuria mea a voastră a tuturor este. Că din multă întristarea și strâmtorarea inimii v'am scris voaue cu multe lacrimi, nu ca să vă

întristați, ci ca să cunoașteți dragostea, carea o am din destul spre voi. Iară de a întristat cineva, nu m'a întristat pe mine, ci din parte, ca să nu vă îngreunez pe voi pe toți. Destul este unuia ca aceluia certarea aceasta, carea este de către cei mai mulți, așa cât dimpotrivă mai mult să-i dăruiți și să-l mângăiați, ca nu cumva pentru mai multa întristare să se înghiță unul ca acela. Pentru aceea vă rog pe voi, ca să vă întăriți spre acela dragostea. Că pentru aceasta am și scris, ca să cunosc cugetul vostru, oare sunteți întru toate ascultători. Iară de iertați cuiva ceva, și eu; că și eu de am dăruit ceva, căruia am dăruit, pentru voi în fața lui Christos, ca să nu fim înșelați de satana; că știm sfaturile lui. Iară venind eu în Troada spre bunăvestirea lui Christos, și ușe deschisă fiind mie în Domnul, nu am avut odihnă sufletului meu, neaflând pe Tit fratele meu, ci luându-mi ziuă bună dela ei am mers în Macedonia. Iară mulțămită lui Dumnezeu, celui ce ne face pe noi pururea biruitori întru Christos, și arată mireazma cunoștinței sale prin noi în tot locul, că a lui Christos bună mireazmă suntem lui Dumnezeu întru cei ce se mântuesc și întru cei ce pier.

M a r ț i

în săptămâna a XI-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

II. C. II. st. 14.

Fraților! Mulțămită lui Dumnezeu, celui ce ne face pe noi pururea biruitori întru Christos, și arată mireazma cunoștinței sale prin noi în tot locul, că a lui Christos bună mireazmă suntem lui Dumnezeu întru cei ce se mântuesc și întru cei ce pier, unora adecă miros din moarte spre moarte, iară altora miros din viață spre viață. Și spre acestea cine e îndestulat? Că nu suntem ca cei mulți, cari amestecă cuvântul lui Dumnezeu, ci ca dintru curăție, ci ca din Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu întru Christos grăim. Au doară începem iară pe noi înși-ne a ne lăuda? Sau doară ne trebuesc, pe cum oare căroră, cărți de laudă către voi, sau dela voi de laudă? Cartea noastră voi sunteți, scrisă în inimile noastre, carea se știe, și se cetește de toți oamenii, arătați fiind, că sunteți cartea lui Christos cea servită de noi și scrisă nu cu cerneală, ci cu Spiritul Dumnezeului celui viu, nu în table de piatră, ci în tablele cele trupești ale inimii.

Miercuri

în săptămâna a XI-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

II. C. III. st. 4.

Fraților! Încredere ca aceasta avem prin Christos către Dumnezeu. Nu că suntem harnici noi a cugeta ceva dela noi înși-ne, ca dintru noi, ci hărnicia noastră este din Dumnezeu, cel ce ne-a și destoinicit pe noi a fi servitori ai legii noauă, nu ai literei, ci ai Spiritului; că litera omoară, iară Spiritul face viu. Că dacă slujba morții ceă cu litere închipuită în pietri a fost în mărire, cât nu puteau fiii lui Israil, să caute la fața lui Moisi pentru mărirea feței lui ceă trecătoare, cum nu va fi mai vârtos slujba Spiritului în mărire? Că dacă slujba osândirii a fost mărire, cu mult mai vârtos va prisosi slujba dreptății întru mărire. Că încă nu eră mărită, ceea ce s'a mărit, întru această parte, pentru mărirea ceă covârșitoare. Că dacă ceă trecătoare este mărită, cu mult mai vârtos ceă netrecătoare este întru mărire.

Joi

în săptămâna a XI-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

II. C. IV. st. 1.

Fraților! Având această slujbă, după cum suntem miluiți, nu slăbim, ci ne-am lăpădat de cele ascunse ale rușinii, nu întru viclenie umblând, nici strămutând cuvântul lui Dumnezeu, ci cu arătarea adevărului adevărindu-ne pe noi înși-ne spre toată conștiința oamenilor înaintea lui Dumnezeu. Iară deși este acoperită bunăvestirea noastră, întru cei ce pier, este acoperită, întru cari dumnezeul veacului acestuia a orbit mințile necredincioșilor, ca să nu le lumineze lor lumina Evangheliei mării lui Christos, carele este chipul lui Dumnezeu celui nevăzut; că nu pe noi ne vestim, ci pe Christos Iisus Domnul, iară pe noi servitori vooauē prin Iisus, că Dumnezeu, carele a zis: Să lumineze dintru întunec lumina! acela a strălucit întru inimile noastre spre luminarea cunoștinței mării lui Dumnezeu în fața lui Iisus Christos. Iară avem comoara aceasta în vase de lut, ca preaînălțimea puterii să fie a lui Dumnezeu, și nu din noi, întru toate năcaz pătimind, ci nestrâmtorându-ne, lipsiți fiind, iară nu de tot desperând, asupriți, iară nu părăsiți, surpați fiind, iară nu pierind, în toată vremea omorîrea Domnului Iisus în trup purtându-o, ca și viața lui Iisus să se arete în trupul nostru. Că pururea noi cești vii spre moarte ne dăm pentru

Iisus, ca și viața lui Iisus să se arete în trupul nostru cest muritor. Pentru aceea dară moartea întru noi lucrează, iară viața în voi.

Vineri

în săptămâna a XI-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

II. C. IV. st. 13.

Fraților! Având același spirit al credinței, după cum este scris: „Crezut-am, pentru aceea am și grăit!” și noi credem, pentru aceea și grăim, știind, că cel ce a ridicat pe Domnul Iisus, și pe noi prin Iisus ne va ridica, și ne va pune împreună cu voi. Că toate sunt pentru voi, ca darul cel înmulțit prin a mai multora mulțămită să se sporească spre mărirea lui Dumnezeu. Pentru aceea nu slăbim, ci de s'ar și strică omul nostru cel din afară, dară cel din lăuntru se înnoește din zi în zi. Pentru că năcazul nostru de acum curând trecător și ușor vecinică și preste măsură mare mărirea lucrează întru noi, neprivind noi la cele ce se ved, ci la cele ce nu se ved; că cele ce se ved, sunt trecătoare, iară cele ce nu se ved, sunt vecinice.

Sâmbătă

în săptămâna a XI-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

I. C. I. st. 3.

Fraților! Dar voauă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Christos. Mulțamesc Dumnezeului meu pururea de voi pentru darul lui Dumnezeu, care vi-s'a dat voauă în Christos Iisus, că întru toate v'ați îmbogățit întru dânsul, în tot cuvântul și în toată știința, după ce mărturisirea lui Christos s'a întărit întru voi, cât nu vă este lipsă de nici un dar voauă, cei ce așteptați descoperirea Domnului nostru Iisus Christos, carele vă va și întări pe voi până la sfârșit nevinovați întru ziua Domnului nostru Iisus Christos. Credincios este Dumnezeu, prin carele v'ați chemat spre împărțășirea Fiului său Iisus Christos Domnului nostru.

Dumineca

a XI-a după Rusalii.

Prochimen. Viers 2.

Tăria mea și lauda mea e Domnul, și s'a făcut mie spre mântuire.

Stih: Certând m'a certat Domnul, și morții nu m'a dat.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

I. C. IX. st. 2.

Fraților! Sigilul apostoliei mele voi sunteți în Domnul. Apărarea mea la cei ce mă întreabă pe mine, aceasta este. Au doară nu avem putere a mânca și a bea? Au doară nu avem putere pe o soră muiere să purtăm, ca și ceilalți Apostoli și frații Domnului și Chifa? Ori doară numai eu și Varnava nu avem putere a face aceasta? Cine servește în oaste vre odată cu leafa sa? Cine sădește vie, și nu mânâncă din roada ei? Cine paște turmă, și nu mânâncă din laptele turmei? Au doară după om grăesc acestea? Au nu și legea grăește acestea? Că în legea lui Moisi este scris: „Să nu lăgi gura boului, ce trieră.” Au doară de boi îi e grije lui Dumnezeu, ori pentru noi zice toate? Că pentru noi s'a scris, că întru nădejde cel ce ară, dator este, să are, și cel ce trieră cu nădejde, din nădejdea sa trebuie să aibă parte. Dacă v'am sămănat noi voaue cele spirituale, au mare lucru este, de vom seceră noi ale voastre cele trupesti? Dacă se împărtășesc alții din puterea voastră, pentru ce nu mai bine noi? Ci nu ne-am folosit de puterea aceasta, ci toate le răbdăm, ca să nu dăm vre o împiedecare Evangheliei lui Christos.

Aliluia. Viers 2.

Auză-te Domnul în ziua năcazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacob.

Stih: Mântuește, Doamne, poporul tău, și binecuvântă moștenirea ta.

Luni

în săptămâna a XII-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

II. C. V. st. 10.

Fraților! Noi toți trebuie să ne arătăm înaintea județului lui Christos, ca să iă fiește cine cele prin trup, după cum a lucrat, ori bine, ori rău. Știind dară frica Domnului, pe oameni îi îndemnăm, iară lui Dumnezeu arătați suntem; iară sperez, că și întru conștiințele voastre arătați suntem. Că nu ne lăudăm iarăși pe voi înaintea voastră, ci prilej dându-vă voaue spre laudă pentru noi, ca să aveți către ceia ce se laudă în față, iară nu în inimă. Că ori de ne răpim cu mintea, lui Dumnezeu; ori de suntem așezați cu mintea, voaue suntem. Că dragostea lui Christos ne strânge pe noi, cari judecăm aceasta, că de a murit unul pentru toți, iată dar toți au murit; și pentru toți a murit, ca cei ce viează, să nu mai vieze șie-și, ci celui ce pentru ei a murit și a înviat.

Marti

în săptămâna a XII-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

II. C. V. st. 15.

Fraților! Christos pentru toți a murit, ca cei ce viează, să nu mai vieze șie-și, ci celui ce pentru ei a murit și a înviat. Pentru aceea noi de acum pe

nimenia nu știm după trup; și de am și știut pe Christos după trup, iară acum nu-l mai știm. Deci dară ori carele este întru Christos, făptură noauă este. Cele vechi au trecut, iată toate s'au făcut noauă. Iară toate din Dumnezeu, carele ne-a împăcat pe noi lui-și prin Iisus Christos și ne-a dat noauă slujba împăcării, pentru că Dumnezeu eră întru Christos împăcând lumea lui-și, nesocotindu-le lor păcatele lor, și punând întru noi cuvântul împăcării. Drept aceea în locul lui Christos vă rugăm, ca și cum Dumnezeu v'ar îndemna prin noi; rugămu-vă în locul lui Christos, împăcați-vă cu Dumnezeu. Că pe cel ce nu a cunoscut păcat, pentru noi păcat l-a făcut, ca noi să ne facem dreptatea lui Dumnezeu întru dânsul.

Miercuri

în săptămâna a XII-a după Rusalii.

La citirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

II. C. VI. st. 11.

Fraților! Gura noastră s'a deschis către voi, Corinteni, inima noastră s'a lărgit; nu vă strâmtoriți întru noi, ci vă strâmtoriți în inimile voastre; iară aceea-și răsplătire, ca unor fii vă grăim, lărgiți-vă și voi. Nu vă înjugați cu cei necredincioși; că ce împărtășire are

dreptatea cu fărădelegea? Sau ce împreunare are lumina cu întunerecul? Iară ce unire are Christos cu Veliar? Sau ce parte are credinciosul cu cel necredincios? Sau ce însoțire are biserica lui Dumnezeu cu idolii? Că voi sunteți biserica Dumnezeului celui viu, pe cum a zis Dumnezeu.

Joi

în săptămâna a XII-a după Rusalii.

La citirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

II. C. VII. st. 1.

Fraților! Să ne curățim pe noi de toată spurcăciunea trupului și a sufletului, săvârșind sfințenia întru frica lui Dumnezeu. Cuprindeți-ne pe noi; pe nimenia nu am nedreptățit, pe nimenia nu am stricat, pe nimenia nu am înșelat. Nu spre osândă zic; că am zis mai înainte, că în inimile noastre sunteți, ca împreună să murim și împreună să viăm. Multă-mi este îndrăznirea către voi, multă-mi e lauda pentru voi; umplutu-m'am de mângăiere, prisosesc de bucurie întru tot năcazul nostru. Că și venind noi în Macedonia nici o odihnă nu a avut trupul nostru, ci în toate am fost năcăjiți; din afară lupte, din lăuntru temeri. Ci cel ce mângăie pe cei smeriți, mângăiatu-ne-a pe noi Dumnezeu cu venirea lui Tit;

iară nu numai cu venirea lui, ci și cu mângăierea, cu carea s'a mângăiat de voi, spunându-ne noauă dorul vostru, plânsul vostru, râvna voastră spre mine, cât eu mai mult m'am bucurat. Că de v'am și întristat pe voi prin carte, nu-mi pare rău; măcar că-mi părea rău, — că ved, că acea carte, deși până la o vreme, v'a întristat, — acuma mă bucur, nu căci v'ați fost întristat, ci căci v'ați întristat spre pocăință. Că v'ați fost întristat după Dumnezeu, ca întru nimica să nu vă păgubiți de către noi. Că întristarea ceă după Dumnezeu pocăință spre mântuire fără de părere de rău lucrează.

Vineri

în săptămâna a XII-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

II. C. VII. st. 10.

Fraților! Întristarea ceă după Dumnezeu pocăință spre mântuire fără de părere de rău lucrează, iar întristarea lumii moarte lucrează. Că iată aceasta singură, căci după Dumnezeu v'ați întristat voi, câtă sirguintă a lucrat întru voi! Dar încă apărare, dar supărare, dar frică, dară dor, dară râvnă, dar izbândă! Întru toate v'ați arătat pe voi, că sunteți curați întru acest lucru. Iară de v'am și scris voauă, nu pentru cel

ce a făcut strâmbătate, nici pentru cel ce a pățit strâmbătate, ci ca să se arete grija noastră ceă pentru voi înaintea lui Dumnezeu. Pentru aceasta ne-am mângăiat de mângăierea voastră, iar mai mult ne-am bucurat de bucuria lui Tit, că s'a odihnit sufletul lui de către voi toți, că de ce m'am lăudat înaintea lui pentru voi, nu m'am rușinat, ci pe cum toate întru adevăr le-am grăit voauă, așa și lauda noastră, carea a fost către Tit, a fost adevăr, și inima lui mai de prisosit este spre voi, aducându-și el aminte de ascultarea voastră a tuturor, în ce chip cu frică și cu cutremur l-ați primit pe el. Mă bucur, că de toate am încredere întru voi.

Sâmbătă

în săptămâna a XII-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

I. C. I. st. 26.

Fraților! Vedeți chiemarea voastră, că nu sunt mulți înțelepți după trup, nu sunt mulți puternici, nu mulți de bun neam; ci cele nebune ale lumii le-a ales Dumnezeu, ca să rușineze pe cei înțelepți, și cele slabe ale lumii le-a ales Dumnezeu, ca să rușineze pe cele tari, și cele de neam de rând ale lumii, și cele ne-

băgate în samă le-a ales Dumnezeu, și cele ce nu sunt, ca să strice cele ce sunt, ca să nu se laude nici un trup înaintea lui. Iară dintru dânsul sunteți voi în Christos Iisus, carele s'a făcut noauă înțelepciune dela Dumnezeu și dreptate și sfințire și răscumpărare, că pe cum este scris: „Cel ce se laudă, întru Domnul să se laude.“ Și eu venind la voi, fraților, venit-am nu întru înălțimea cuvântului ori a înțelepciunii vestind voauă mărturisirea lui Dumnezeu. Că nu am judecat a ști ceva între voi, fără numai pe Iisus Christos, și pe acesta restignit. Și eu întru slăbiciune și în frică și în cutremur mare am fost la voi, și cuvântul meu și vestirea mea nu eră întru cuvinte îndemnătoare ale înțelepciunii omenești, ci întru arătarea Spiritului și a puterii, ca credința voastră să nu fie întru înțelepciunea oamenilor, ci în puterea lui Dumnezeu.

Dumineca

a XII-a după Rusalii.

Prochimen. Viers 1.

Cântați Dumnezeului nostru, cântați, cântați Împăratului nostru, cântați.

Stih: Toate neamurile bateți în mâni, strigați lui Dumnezeu cu viers de bucurie.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Corinteni.

I. C. XV. st. 1.

Fraților! Cunoscută fac voauă Evangelia, carea o am vestit voauă, carea o ați și primit, întru carea și stați, prin carea vă și mântuiți, de o țineți, pe cum am vestit-o voauă, numai de nu ați crezut în deșert. Că am dat voauă întru cele dintâiu, care am și luat, cumcă Christos a murit pentru păcatele noastre, și cumcă s'a înmormântat, și cumcă s'a sculat a treia zi după Scripturi, și cumcă s'a arătat lui Chifa, apoi celor doisprezece, după aceea s'a arătat la mai mulți decât cinci sute de frați de odată, din cari mai mulți sunt până acum, iar unii au și adurmit, după aceea s'a arătat lui Iacob, apoi Apostolilor tuturor, iară mai pe urmă decât toți ca unui născut fără de timp s'a arătat și mie. Că eu sunt mai micul Apostolilor, carele nu sunt vrednic a mă numi Apostol, pentru că am asuprit biserica lui Dumnezeu. Iară cu darul lui Dumnezeu sunt, ce sunt, și darul lui, carele este întru mine, nu a fost în deșert, ci mai mult decât toți aceia m'am ostenit; înse nu eu, ci darul lui Dumnezeu, carele este cu mine. Dară ori eu, ori aceia, așa predicăm, și așa ați crezut.

Aliluia. Viers 3.

Întru tine, Doamne, am sperat, să nu mă rușinezi în veac; întru dreptatea ta scapă-mă și mă scoate.

Stih: Fii mie Dumnezeu scutitor, și casă de scăpare, ca să mă mântuești.

L u n i

în săptămâna a XIII-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

II. C. VIII. st. 7.

Fraților! Pe cum prisosiți întru toate, cu credința și cu cuvântul și cu știința și cu toată nevoința și cu dragostea voastră ceă către noi, așa să prisosiți și întru acest dar. Nu ca și cum ași porunci, grăesc, ci prin nevoința altora cercând și adevărătatea dragostii voastre; că știți darul Domnului nostru Iisus Christos, că pentru voi s'a făcut sărac bogat fiind, ca voi cu sărăcia lui să vă îmbogățiți. Și sfat întru aceasta vă dau; că aceasta vă este voauă de folos, cari nu numai a face, ci și a vreă ați început din anul de mai înainte; iară acum pliniți și a face, ca pe cum v'a fost voea gata de a vreă, așa să vă fie și de a plini dintru cele ce aveți. Că de este voea gata, după cât are cineva, este primită, iară nu după cât nu are. Că nu ca să fie altora răpaus, iară voauă năcaz, ci dintru întocmire; în vremea de acum prisosința voastră să plinească lipsa acelora; ca și prisosința acelora să plinească lipsa voastră, ca să fie întocmire, pe cum este scris: „Celui cu multul nu i-a prisosit, și celui cu puținul nu i-a lipsit.“

M a r ț i

în săptămâna a XIII-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

II. C. VIII. st. 16.

Fraților! Mulțămită lui Dumnezeu, celui ce a dat această-și nevoință pentru voi în inima lui Tit, căci îndemnarea aceea adevărat că o a primit, dară fiind mai sirguitor de bună voe a călătorit la voi. Iară am trimis împreună cu el pe frațele, a căruia laudă întru bunăvestire este prin toate bisericile; iară nu numai aceasta, ci și rânduit este de biserici, să fie soție călătoriei noastre întru darul acesta, care se servește de noi spre mărirea însu-și a Domnului și spre voea voastră ceă bună, ferindu-ne de aceasta, ca să nu ne hulească pe noi cineva întru această îndestulată strânsură mare, ce se servește de noi. Că gândim bune nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor; iară am trimis împreună cu ei și pe fratele nostru, pe carele l-am ispitit întru multe de multe ori, că este nevoitor, iară acum cu mult mai nevoitor pentru încrederea ceă multă întru voi. Că ori despre Tit, soț mie-mi este, și întru voi împreună lucrător; ori frații nostri, trimiși ai bisericilor, mărirea lui Christos. Drept aceea arătarea dragostii voastre și a laudei noastre pentru voi spre dâșii să o arătați înaintea feței bisericilor. Că despre slujba ceă către sfinți îmi este de prisos, să vă scriu voauă; că știu

bunăvoința voastră, cu carea mă laud pentru voi către Macedoneni, că Ahaia s'a gătit din anul trecut, și râvna voastră a îndemnat pe cei mai mulți. Iară am trimis pe frați, ca să nu se facă deșartă lauda noastră ceă de voi în partea aceasta, ca pe cum am zis, să fiți gata, ca nu cumva de vor veni împreună cu mine Macedoneni, și vă vor afla pe voi negata, să ne rușinăm noi, — ca să nu zicem voi, — în lucrul acesta al laudei. Drept aceea am gândit a fi de lipsă, să rog pe frați, ca să meargă mai înainte la voi și să gătească binecuvântarea voastră ceă mai înainte făgăduită, ca să fie aceea gata așa ca o binecuvântare, iară nu ca o lăcomie.

Miercuri

în săptămâna a XIII-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

II. C. IX. st. 12.

Fraților! Slujba diregătoriei acesteia nu numai plinește lipsele sfinților, ci și prisosește prin multe mulțămite lui Dumnezeu, prin adevărirea slujbei acesteia preamărind pe Dumnezeu pentru ascultarea mărturisirii voastre spre Evangelia lui Christos și pentru gândul bun al împărtășirii celei către dânșii și către toți, și pentru rugăciunile lor pentru voi, ale celor ce vă iubesc pe voi pentru darul lui Dumnezeu cel de pri-

sosit întru voi. Iară mulțămită lui Dumnezeu pentru darul lui cel nespus. Iară însu-mi eu Pavel vă rog pe voi prin blândețele și liniștea lui Christos, carele de față fiind sunt între voi smerit, iară nefiind la voi îndrăznesc spre voi; iară vă rog pe voi, ca și de față fiind să nu îndrăznesc cu încrederea, cu carea sunt socotit, că îndrăznesc, împotriva unora, cari ne socotesc pe noi, că umblăm după trup. Că în trup umblând nu ne ostim trupește, — că armele ostirii noastre nu sunt trupești, ci puternice lui Dumnezeu spre stricarea întăriturilor, — surpând izvodirile și toată înălțarea, carea se ridică împotriva științei lui Dumnezeu, și robind toată mintea spre ascultarea lui Christos, și gata având a pedepsi toată neascultarea, când se va fi plinit ascultarea voastră. La cele pe față vă uitați. De se încrede cineva, că este al lui Christos, aceasta să o gândească iarăși dintru sine, că pe cum el este al lui Christos, așa și noi ai lui Christos suntem.

Joi

în săptămâna a XIII-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

II. C. X. st. 7.

Fraților! De se încrede cineva, că este al lui Christos, aceasta să o gândească iarăși dintru sine, că pe cum el este al lui Christos, așa și noi ai lui Christos suntem.

Că de mă voi și laudă ceva mai mult cu puterea noastră, carea ne-o a dat Domnul noauă spre zidirea și nu spre stricarea voastră, nu mă voi rușina. Ci ca să nu par, ca și cum v'ași spăria pe voi prin scrisori, — pentru că zic ei: Cărțile sunt grele și aspre, iară ființa de față a trupului este slabă, și cuvântul de nici un preț! — aceasta să o socotească unul ca acela, că în ce chip suntem cu cuvântul prin cărți nefiind de față, întru acest chip suntem și de față cu fapta. Că nu cutezăm, să ne amestecăm ori să ne asemănăm cu unii din cei ce se laudă pe sine înșiși, ci aceia întru sine măsurându-se pe sine și asemănându-se pe sine loru-și, nu au minte. Iară noi nu ne vom laudă până în nesfârșit, ci după măsura îndreptarului, carele ni-l a măsurat noauă măsură, ca să ajungem și până la voi. Că nu ca și cum nu am fi ajuns la voi ne întindem pe noi prea tare, — că și până la voi am ajuns întru bunăvestirea lui Christos, — nu până în nesfârșit laudându-ne întru ostenele străine, iară având nădejde, că adaugându-se credința voastră ne vom mări întru voi după îndreptarul nostru de prisosit, ca și în părțile cele mai depărtate de voi să binevestim, ca să nu ne laudăm întru îndreptar străin întru cele gata. Iară cel ce se laudă, întru Domnul să se laude; că nu cel ce se laudă pe sine, acela este ales, ci pe care-l laudă Domnul.

Vineri

în săptămâna a XIII-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Corinteni.

II. C. XI. st. 5.

Fraților! Socotesc, cumcă cu nimic nu sunt mai de jos decât apostolii cei preste măsură mari. Că deși sunt neînvățat cu cuvântul, dară nu cu știința, dară în tot lucrul am fost arătați întru toate la voi. Au doară păcat am făcut smerindu-mă pe mine, ca voi să vă înălțați, că în dar v'am binevestit voauă Evangelia lui Christos? Alte biserici am jefuit luând de cheltuială, ca să vă servesc voauă, și venind la voi și fiind lipsit, nimănui nu i-am fost spre greutate; că lipsa mea o au plinit frații, cari venise din Macedonia, și întru toate m'am păzit pe mine voauă fără de greutate și mă voi păzi. Este adevărul lui Christos întru mine, că lauda aceasta nu se va opri de mine în laturile Ahaiei. Pentru ce? Pentru că doară nu vă iubesc pe voi? Dumnezeu știe. Iară ce fac, o voi și face, ca să taiu prilejul celor ce poftesc prilej, ca întru ceea ce se laudă, să se afle ca și noi. Că de acest fel sunt apostolii cei mincinoși, lucrători înșelători, schimbându-se la chip în chipul Apostolilor lui Christos. Și nu e mirare; că însuși satana se schimbă la chip în îngerul luminii; nu este dară lucru mare, de se schimbă la chip și servitorii lui ca servitorii dreptății, a cărora sfârșit va fi după faptele lor. Iară zic, să nu mă

socotească cineva, că sunt fără de minte; iară de nu, primiți-mă măcar ca pe un fără de minte, ca puțin ceva să mă laud și eu. Ce grăesc, nu grăesc după Domnul, ci ca întru neînțelepție, în lucrul acesta al laudei. De vreme ce mulți se laudă după trup, și eu mă voi lauda. Că bucuroși suferiți pe cei neînțelepți, fiind voi înțelepți; că suferiți, de vă supune cineva robiei, de vă înghite cineva, de ia cineva, de se înalță cineva, de vă bate cineva preste obraz. După defaimă zic, ca și cum noi am fi neputincioși.

Sâmbătă

în săptămâna a XIII-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

I. C. II. st. 6.

Fraților! Înțelepciune grăim întru cei desăvârșiți, înse înțelepciune nu a veacului acestuia, nici a domnilor veacului acestuia, cari sunt pieritori, ci grăim înțelepciunea lui Dumnezeu ceă ascunsă întru taină, carea o a rânduit Dumnezeu mai înainte de veci spre mărirea noastră, carea nimenia din domnii veacului acestuia nu-o a cunoscut, că de o ar fi cunoscut, nu ar fi restignit pe Domnul mării, ci pe cum este scris: Cele ce ochiu nu a văzut, și ureche nu a auzit, și la inima omului nu s'au suit, cari le-a gătit Dumnezeu celor ce-l iubesc pe dânsul.

Duminica

a XIII-a după Rusalii.

Prochimen. Viers 4.

Cât s'au mărit lucrurile tale, Doamne!
Toate întru înțelepciune le-ai făcut.

Stih: Binecuvintează, suflete al meu,
pe Domnul: Doamne Dumnezeul meu,
măritu-te-ai foarte.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

I. C. XVI. st. 13.

Fraților! Priveghiați, stați în credință, îmbărbătați-vă, întăriți-vă, toate ale voastre întru dragoste să fie. Iară vă rog pe voi, fraților, știți casa lui Stefana, că este pârga Ahaiei și spre slujba sfinților s'au rânduit pe sine; ca și voi să vă supuneți unora ca aceștia și la tot, cel ce împreună lucră, și se ostenește. Iară mă bucur de venirea lui Stefana și a lui Fortunat și a lui Ahaic, căci lipsa voastră aceștia o au plinit. Că au făcut, să odihnească spiritul meu și al vostru. Să cunoașteți dar pe unii ca aceștia. Închină-se voauă bisericile Aziei; închină-se voauă întru Domnul mult Achila și Priscila cu adunarea ceă din casa lor; închină-se voauă frații toți. Închinați-vă unul altuia cu sărutare sfântă. Închinăciunea cu mâna mea a lui Pavel. De nu iubește cineva pe Domnul nostru Iisus Christos, să fie anatema, maranata. Darul Domnului nostru Iisus Christos cu voi. Dragostea mea cu voi cu toți întru Christos Iisus. Amin.

Aliulia. *Viers 4.*

Încordează, și binesporește, și împărătește, pentru adevărul, și blândeța, și dreptatea, și te va povățui minunat dreapta ta.

Stih: Iubit-ai dreptatea, și ai urît fărădelegea; pentru aceasta te-a uns pe tine, Dumnezeuule, Dumnezeul tău, cu untul de lemn al bucuriei, mai mult decât pe părtașii tăi.

Luni

în săptămâna a XIV-a după Rusalii.

La citirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

II. C. XII. st. 10.

Fraților! Mă bucur într-o neputință, într-o defăimare, în nevoi, într-o asuprire și strâmtorire pentru Christos; căci când slăbesc, atunci sunt tare. Făcutu-m'am fără de minte lăudându-mă; voi m'ați silit. Că eu trebuia să mă laud dela voi; că cu nimica nu am fost mai de jos decât cei preste măsură apostoli, măcar că nimica sunt. Că semnele Apostolului s'au făcut într-o voi într-o toată răbdarea, prin semne și minuni și puteri. Că ce este aceea, pentru carea să fiți mai de jos decât alte biserici, fără numai că eu nu v'am fost spre greutate? Iertați-mi mie nedreptatea aceasta. Iată a treia oară cu aceasta gata sunt a veni la voi și nu vă voi fi spre greutate; că nu caut ale voastre, ci pe voi. Că nu sunt datorii fiii, să agonisească părinților, ci părinții fiilor. Iară eu preabucuros voi cheltui și mă voi cheltui pe

mine pentru sufletele voastre, măcar că mai mult iubindu-vă pe voi mai puțin sunt iubit de voi. Ci fie, eu nu v'am îngreuiat pe voi; ci fiind isteț cu viclenie v'am prins pe voi. Au doară prin cineva din cei ce i-am trimis la voi, v'am jefuit pe voi? Rugat-am pe Tit, și împreună cu el am trimis pe fratele; au doară v'a jefuit Tit? Au nu cu un spirit am umblat? Au nu pe acele-și urme? Au iară vă pare, că ne îndreptăm înaintea voastră? Înaintea lui Dumnezeu într-o Christos grăim; iară acestea toate, iubirii mele, pentru a voastră zidire.

Marti

în săptămâna a XIV-a după Rusalii.

La citirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

II. C. XII. st. 20.

Fraților! Mă tem, ca nu cumva, dacă voi veni, să vă aflu, pe cum nu voesc, și eu să mă aflu voaue, pe cum nu voiți; ca nu cumva să fie certe, pizmă, mânie, sfezi, clevete, șoapte, sumeții, netocmiri; ca nu, dacă voi veni, iară să mă smerească Dumnezeul meu la voi, și voi plânge pe mulți din cei ce au păcătuit mai înainte și nu s'au pocăit de necurătenia și curvia și spurcăciunea, carea o au făcut. Iată a treia oară cu această viu la voi; în gura a două și a trei mărturii va stă tot cuvântul. Am zis mai înainte și zic

mai înainte, când am fost de față a doaua oară, și acum nefiind de față, scriu celor ce mai înainte au păcătuit, și tuturor celorlalți, că de voi veni iarăși, nu voi cruța.

Miercuri

în săptămâna a XIV-a după Rusalii.

La citirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

II. C. XIII. st. 3.

Fraților! De vreme ce căutați adevărarea lui Christos, celui ce grăește întru mine, carele împotriva voastră nu este neputincios, ci puternic întru voi. Că de s'a și restignit dintru neputință, dară viu este din puterea lui Dumnezeu; pentru că și noi suntem neputincioși întru el, ci vom fi vii împreună cu el din puterea lui Dumnezeu spre voi. Pe voi înși-vă vă ispitiți; au nu vă cunoașteți pe voi, că Iisus Christos este întru voi? Fără numai de sunteți doară netrebnici. Ci sperez, că veți cunoaște, că noi nu suntem netrebnici. Dară mă rog lui Dumnezeu, să nu faceți nici un rău, nu ca noi să ne arătăm adevărați, ci ca voi să faceți binele, iară noi ca niște netrebnici să fim. Că nu putem ceva împotriva adevărului, ci pentru adevăr. Că ne bucurăm, când noi suntem neputincioși, iară voi sunteți tari; pentru aceasta ne și rugăm, pentru desăvârșirea voastră. Pentru aceea acestea le scriu

nefiind de față la voi, ca fiind de față să nu lucrez mai aspru, după puterea, carea mi-o a dat mie Domnul spre zidire, iar nu spre stricare. Deci, fraților, bucurați-vă, fiți desăvârșiți, mângăiați-vă, una să gândiți, pace să aveți, și Dumnezeu dragostii și al păcii va fi cu voi. Închinați-vă unul altuia cu sărutare sfântă; închină-se voauă sfinții toți. Darul Domnului nostru Iisus Christos și iubirea lui Dumnezeu și Tatăl și împărtășirea sfântului Spirit cu voi cu toți. Amin.

Joi

în săptămâna a XIV-a după Rusalii.

La citirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Galateni.

C. I. st. 1.

Pavel Apostolul nu dela oameni, nici prin om, ci prin Iisus Christos, și prin Dumnezeu Tatăl, carele l-a înviat pe el din morți, și toți frații, cari sunt împreună cu mine, bisericilor Galatiei. Dar voauă și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Iisus Christos. Iară cele ce vă scriu voauă, iată înaintea lui Dumnezeu, că nu mint. După aceea am venit în laturile Siriei și ale Ciliciei, și eram necunoscut cu fața bisericilor Iudeei celor întru Christos, ci numai auziau, că cel ce ne asupria pe noi oare când, acum binevestește credința, carea oare când o pierdeă, și preamăria întru mine pe Dumnezeu.

Apoi după patru spre zece ani iară m'am suit în Ierusalim cu Varnava, luând și pe Tit împreună cu noi. Iară m'am suit după descoperire; și le-am spus lor Evangelia, carea o vestesc în neamuri; iară de osebi celor mai aleși, ca nu cumva să alerg în deșert, sau să fiu alergat. Ci nici Tit, carele eră cu mine, Elin fiind, nu a fost silit, să se taie împrejur; iară pentru frații cei mincinoși, cari întrase pe ascuns, cei ce întrase pe ascuns, să iscodească libertatea noastră, carea o avem în Christos Iisus, ca pe noi să ne supună robiei, căroră nici cât e o oară, nu ne-am plecat cu supunerea, ca adevărul Evangeliei să rămână la voi.

Vineri

în săptămâna a XIV-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Galateni.

C. II. st. 6.

Fraților! De către cei ce se socotiau a fi ceva, — în ce chip oare când erau, de loc nu mă privește, Dumnezeu fața omului nu o primește, — că cei ce se socotiau a fi ceva, nimic mai mult nu mi-au adaus; ci încă dimpotrivă văzând, că mie mi-s'a încredințat bunăvestirea netăierii împrejur, pe cum lui Petru a tăierii împrejur, — că cel ce a lucrat împreună cu Petru spre apostolia tăierii împrejur, lucrat-a și împreună cu mine între neamuri,

— și cunoscând darul cel dat mie, Iacob, și Chifa, și Ioan, cari se socotiau, că sunt stâlpi, mi-au dat mie și Varnavei dreapta împărtășirii, ca noi la păgâni, iară ei la tăierea împrejur; numai ca să ne aducem aminte de cei lipsiți, carea m'am și nevoit a o face.

Sâmbătă

în săptămâna a XIV-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Corinteni.

I. C. IV. st. 1.

Fraților! Așa să ne socotească pe noi omul, ca pe niște servi ai lui Christos și ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu. Aceasta deci se cearcă între ispravnici, ca să se afle cineva credincios. Iară mie foarte puțin lucru este, ca să mă judec de către voi, ori de ziua omească; ci nici însu-mi pe mine nu mă judec, pentru că nimic nu mă știu pe mine vinovat; ci nu întru aceasta m'am îndreptat, iară cel ce mă judecă pe mine, Domnul este. Drept aceea mai înainte de vreme nimica să nu judecați, până ce va veni Domnul, carele va și lumina ascunsele întunerecului și va arăta sfaturile inimilor, și atunci laudă va fi fiește căruia dela Dumnezeu.

Dumineca

a XIV-a după Rusalii.

Prochimen. Viers 5.

Tu, Doamne, ne vei păzi pe noi, și ne vei feri de neamul acesta, și în veac.

Stih: Mântuește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios, că s'au imputinat adevărurile de către fiii oamenilor.

La citirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Corinteni.

II. C. I. st. 21.

Fraților! Cel ce ne întărește pe noi împreună cu voi întru Christos, și cel ce ne-a uns pe noi, Dumnezeu este, carele ne-a și sigilat pe noi, și a dat arvuna Spiritului întru inimile noastre. Iară eu mărturie chiem pe Dumnezeu asupra sufletului meu, că cruțându-vă pe voi nu am venit până acum în Corint. Nu că doară avem stăpânie preste credința voastră, ci căci suntem împreună lucrători ai bucuriei voastre, că cu credința stați. Iară am judecat aceasta întru mine, ca să nu viu iară cu întristare la voi. Că de vă voi face eu voaue întristare, și cine este, carele să mă veselească, fără numai cel întristat prin mine? Și v'am scris voaue aceasta, ca venind să nu am întristare dela aceia, dela cari mi-se cădea, să mă bucur, având încredere întru voi toți, că bucuria mea a voastră a tuturor este. Că din multă întristarea și strâmtorarea inimii v'am scris voaue cu multe lacrimi, nu ca să vă întristați, ci ca să cunoașteți dragostea, carea o am din destul spre voi.

Aliluia. Viers 5.

Îndurările tale, Doamne, în veac voi lauda; în neam și în neam voi vesti adevărul tău în gura mea.

Stih: Că ai zis: În veac mila se va zidi; în ceruri se va găti adevărul tău.

Luni

în săptămâna a XV-a după Rusalii.

La citirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Galateni.

C. II. st. 11.

Fraților! Când a venit Petru în Antiohia, în față i-am statut improtivă, că era vrednic de înfruntare. Că mai înainte de ce au venit oare cari dela Iacob, mănca împreună cu păgânii; iară dacă au venit, se feriă și se osebiă, temându-se de cei ce erau din tăierea împrejur. Și făceau fățarnicie cu dânsul și ceilalți Iudei, cât și Varnava s'a lipit de fățarnicia lor. Ci dacă am văzut, că ei nu umblă cu dreptate după adevărul Evangheliei, am zis lui Petru înaintea tuturor: Dacă tu fiind Iudeu viețuești ca păgânii și nu ca Iudeii, pentru ce silești pe păgâni, să viețuească jidovește? Noi suntem din fire Iudei, iară nu din neamuri păcătoși. Iară știind, că omul nu se îndreptează din faptele legii, ci numai prin credința lui Christos Iisus, și noi am crezut în Iisus Christos, ca să ne îndreptăm din credința lui Christos, și nu din faptele legii, că nu se va îndreptă din faptele legii tot trupul.

M a r ț i

în săptămâna a XV-a după Rusalii.

La citirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Galateni.

C. II. st. 21.

Fraților! Nu lapăd darul
lui Dumnezeu; că de
este dreptatea prin lege,
Christos dară în deșert
a murit. O, Galateni
fără de minte, cine v'a amăgit
pe voi, să nu vă plecați ade-
vărului? căroră vă eră zugrăvit
înaintea ochilor Iisus Christos
între voi restignit? Aceasta
voesc numai, să o știu dela
voi: Din faptele legii ați primit
Spiritul, au din auzul credinței?
Așa de nebuni sunteți, că după
ce ați început cu spiritul, acum
sfârșiți în trup? Atâtea ați pă-
timit înzădar? De cumva înză-
dar. Deci dară cel ce vă dă
voauă Spiritul și lucrează întru
voi puteri, oare din faptele legii,
au din auzul credinței? Pe cum
Avraam a crezut lui Dumnezeu,
și i-s'a socotit lui spre dreptate.
Să știți dară, că cei ce sunt din
credință, aceia sunt fiii lui
Avraam.

M i e r c u r i

în săptămâna a XV-a după Rusalii.

La citirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Galateni.

C. III. st. 15.

Fraților! După om zic,
că testamentul omului
cel întărit nimenia nu-l
strică, nici îl mai adauge.
Iară lui Avraam i-s'au
zis făgăduințele, și sămânței lui.

Nu zice: Și sămânțelor, ca de
mulți, ci ca de unul: Și să-
mânței tale, carele este Christos.
Și aceasta zic: Rânduiala cea
întărită mai înainte dela Dum-
nezeu întru Christos legea, ca-
rea s'a făcut după patru sute
și trei zeci de ani, nu o lapădă,
ca să strice făgăduința. Că de
este din lege moștenirea, mai
mult nu este din făgăduință;
iară lui Avraam i-a dăruit Dum-
nezeu moștenirea prin făgă-
duință. Ce e dară legea? Pentru
călcări s'a pus, până când eră,
să vie sămânța, căreia eră fă-
găduit, rânduită prin îngerii în
mâna mijlocitorului. Iară mij-
locitorul al unuia nu este; iară
Dumnezeu unul este. Așa dară
legea este împotiva făgăduin-
țelor lui Dumnezeu? Să nu fie.
Că de ar fi fost dată legea,
carea să poată învia, cu ade-
vărat în lege ar fi dreptatea.
Ci a încuiat Scriptura toate sub
păcat, ca făgăduința din cre-
dința lui Iisus Christos să se
deă celor ce cred.

J o i

în săptămâna a XV-a după Rusalii.

La citirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Galateni.

C. III. st. 23.

Fraților! Mai înainte de
venirea credinței eram
păziți sub lege, încuiați
spre credința, carea eră,
să se descopere. Pentru
aceea legea învățător ne-a fost
spre Christos, ca din credință
să ne îndreptăm. Iară dacă a

venit credința, nu mai suntem sub învățător. Că toți sunteți fiii lui Dumnezeu prin credință în Christos Iisus. Că ori câți în Christos v'ați botezat, în Christos v'ați îmbrăcat. Nu este Iudeu, nici Elin, nu este serv, nici libăr, nu este parte bărbătească nici muierască; că voi toți unul sunteți în Christos Iisus. Iară de sunteți voi ai lui Christos, iată sunteți sămânța lui Avraam, și după făgăduință moșteni. Iară zic: În cât timp moșteanul este prunc, nimic nu se osebește de serv, deși este dispunător a toate, ci este sub tutori și economi până la timpul cel rânduit de tatăl. Așa și noi, pe când eram prunci, eram robiți sub stihiiile lumii. Iară dacă a venit plinirea timpului, Dumnezeu a trimis pe Fiul său cel născut din muieră, carele s'a făcut sub lege, ca pe cei de sub lege să-i răscumpere, ca să dobândim primirea de fii.

Vineri

în săptămâna a XV-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Galateni.

C. IV. st. 8.

Fraților! Atunci necunoscând pe Dumnezeu serviați, celor ce din fire nu sunt dumnezei; iară acum, după ce ați cunoscut pe Dumnezeu, și mai ales fiind cunoscuți de Dumne-

zeu, cum vă întoarceți iară la stihiiile cele slabe și sărace, căroră iară de nou veți, să le serviți? Zilele le păziți și lunile și vremile și anii. Temu-mă de voi, ca nu cumva înzădar să mă fiu ostenit întru voi. Fiți, pe cum sunt și eu, că și eu încă sunt ca voi, fraților, rogu-vă pe voi; întru nimic nu mi-ați făcut strâmbătate; iară știți, că prin slăbiciunea trupu-lui v'am propovăduit voaue întâia oară, și ispita mea, carea eră în trupul meu, nu o ați desprețuit, nici o ați lăpădat, ci ca pe un înger al lui Dumnezeu m'ați primit, și ca pe Christos Iisus. Carea dară eră fericirea voastră? Că vă mărturisesc voaue, că de ar fi fost cu puțință, ochii vostri scoțându-i mi-i ați fi dat mie. Deci dară au vrășmaș m'am făcut voaue, grăindu-vă adevărul? Vă râvnesc ei pe voi nu bine, ci vor, să vă osebească pe voi, ca să le urmați lor. Iară bine e a fi râvnit pururea în lucru bun, și nu numai când suntem de față la voi, feții miei, pe cari iarăși cu durere vă nasc, până ce se va închipui Christos întru voi. Și ași vreă, să fiu acum la voi și să-mi schimb glasul meu, că mă îndoesc de voi. Spuneți-mi, cei ce veți a fi sub lege, legea nu o auziți?

Sâmbătă

în săptămâna a XV-a după Rusalii.

La citirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

I. C. IV. st. 17.

Fraților! Pentru aceea am trimis la voi pe Timoteiu, cel ce este fiu al meu iubit și credincios în Domnul, carele vă va aduce voaue aminte căile mele, cele ce sunt întru Christos, pe cum învăț pretutindenea în toată biserica. Ca și cum nu ași veni eu la voi, s'au sumețit unii; ci voi veni curând la voi, de va vrea Domnul, și voi cunoaște nu cuvântul celor ce s'au sumețit, ci puterea. Că nu este în cuvânt împărăția lui Dumnezeu, ci în putere. Ce vă este voea? Cu toiag să viu la voi, au cu dragoste și cu spiritul blândetei? Cu adevărat se aude între voi cîrvie, și cîrvie ca aceea, carea nici între păgâni nu se numește, ca să aibă cineva pe muierea tătâne-său; și voi v'ați sumețit, și nu mai bine v'ați întristat, ca să se iă din mijlocul vostru, cel ce a făcut fapta aceasta? Eu dar departe fiind dela voi cu trupul, dară cu spiritul fiind de față, iată am judecat, ca și cum ași fi de față, pe cel ce a făcut aceasta așa, ca întru numele Domnului nostru Iisus Christos adunându-vă voi și spiritul meu cu puterea Domnului nostru Iisus Christos, să dați pe unul ca acela satanei spre pierirea trupului, ca sufletul să se mântuească în ziua Domnului Iisus.

Dumineca

a XV-a după Rusalii.

Prochimen. Viers 6.

Mântuește, Doamne, poporul tău, și binecuvântă moștenirea ta.

Stih: Cătră tine, Doamne, voi strigă, Dumnezeu meu, să nu taci de cătră mine.

La citirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

II. C. IV. st. 6.

Fraților! Dumnezeu, carele a zis: Să lumineze dintru întunec lumina! acela a strălucit întru inimile noastre spre luminarea cunoștinței măririi lui Dumnezeu în fața lui Iisus Christos. Iară avem comoara aceasta în vase de lut, ca preainălțimea puterii să fie a lui Dumnezeu, și nu din noi, întru toate năcaz pătimind, ci ne-strâmtorându-ne, lipsiți fiind, iară nu de tot desperând, asupriți, iară nu părăsiți, surpați fiind, iară nu pierind, în toată vremea omorîrea Domnului Iisus în trup purtându-o, ca și viața lui Iisus să se arete în trupul nostru. Că pururea noi cești vii spre moarte ne dăm pentru Iisus, ca și viața lui Iisus să se arete în trupul nostru cest muritor. Pentru aceea dară moartea întru noi lucrează, iară viața în voi. Iară având același spirit al credinței, după cum este scris: „Crezut-am, pentru aceea am și grăit!“ și noi credem, pentru aceea și grăim, știind, că cel ce a ridicat pe Domnul Iisus, și pe noi prin Iisus ne va ridica, și ne va pune împreună cu voi. Că toate

sunt pentru voi, ca darul cel înmulțit prin a mai multora mulțămintă să se sporească spre mărirea lui Dumnezeu.

Aliluia. *Viers 6.*

Cel ce locuște în ajutorul celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului va petrece.

Stih: Zice-va Domnului: Spriginitorul meu ești și scăparea mea, Dumnezeul meu, și voi spera întru dânsul.

Luni

în săptămâna a XVI-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Galateni.

C. IV. st. 28.

Fraților! Noi după Isaac fii făgăduinței suntem. Ci pe cum atunci cel ce se născuse după trup, asupra pe cel după spirit, așa și acum. Dară ce zice Scriptura? Scoate pe servitoare și pe feciorul ei; că nu va moșteni feciorul servitoarei cu feciorul celei slobode. Drept aceea, fraților, nu suntem feciorii servitoarei, ci ai celei slobode. Întru libertatea dară, spre carea Christos pe noi ne-a liberat, stați, și nu vă cuprindeți iarăși de jugul robiei. Iată eu Pavel vă zic voauă, că de vă veți tăia împrejur, Christos nimic nu vă va folosi; iară mărturisesc iarăși tot omului, carele se taie împrejur, că dator este, să facă toată legea. Deslegatu-v'ați dela Christos, cei ce veți, să vă îndreptați prin lege; din dar ați căzut. Că noi cu spiritul din credință nă-

dejdea dreptății o așteptăm. Că întru Iisus Christos nici tăierea împrejur nu folosește, nici netăierea împrejur, ci credința, carea lucrează prin dragoste. Erați alergând bine; cine v'a oprit, să vă plecați adevărului? Sfatul acesta nu e dela cel ce v'a chemat pe voi. Puțin aluat toată frământătura o dospește. Eu am încredere întru voi în Domnul, că alta nimica nu veți socoti; iară cel ce vă turbură pe voi, va purta judecată, ori carele va fi.

Marti

în săptămâna a XVI-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Galateni.

C. V. st. 11.

Fraților! Dacă propovduesc încă tăierea împrejur, pentru ce pătesc încă asupra? Iată a încetat sminteala crucii. O, de s'ar și scopi, cei ce vă răsvrătesc pe voi. Că voi la libertate v'ați chemat, fraților: numai să nu dați libertatea spre prilej trupului, ci prin dragoste serviți unul altuia. Că toată legea într'un cuvânt se plinește, adică: „Să iubești pe deaproapele tău ca însu-ți pe tine.” Iară de vă mușcați între voi și vă mâncați, căutați, să nu vă mistuiți unul pe altul. Iară vă zic: Cu spiritul să umblați, și pofta trupului să nu o pliniți. Că trupul poștește asupra spiritului, iară spiritul asupra trupului; că acestea se împrotivesc una alteia, ca nu, ori câte voiți, acelea să le faceți.

Iară de vă purtați de spiritul, nu sunteți sub lege. Iară faptele trupului arătate sunt, cari sunt preacurvia, curvia, necurația, fapta de rușine, slujba idolilor, farmecătoria, vrășmășiile, sfezile, râvnirea, mâniile, gâlcevele, împărechierile, erezele, pizmele, uciderile, bețiile, ospețele cele desfrânate, și cari sunt asemenea acestora; cari vi-le spun voauă, pe cum vi-le-am spus și mai înainte, că cei ce fac unele ca acestea, împărăția lui Dumnezeu nu o vor moșteni.

Miercuri

în săptămâna a XVI-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Galateni.

C. VI. st. 2.

Fraților! Purtați sarcina unul altuia, și așa veți plini legea lui Christos. Că de se socotește cineva, că este ceva, nimica fiind, pe sine se înșală. Iară fapta sa fiește cine să și-o ispitească, și atunci numai asupra sa va avea laudă, iar nu asupra altuia. Că fiește cine sarcina sa o va purta. Și să împărtășească, cel ce se învață cuvântul cu cel ce învață întru toate bunătățile. Nu vă amăgireți: Dumnezeu nu se batjocorește. Că ce va sămăna omul, aceea va și secera; că cel ce samăna în trupul său, din trup va secera stricăciune, iară cel ce samăna întru spiritul, din spiritul va secera viață vecinică.

Iară a face binele să nu ne lenevim; că la vremea sa vom secera neostenind. Deci dară până când avem vreme, să facem lucrul bun către toți, iar mai vârtos către cei de o credință.

Joi

în săptămâna a XVI-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Efeseni.

C. I. st. 1.

Pavel Apostolul lui Iisus Christos prin voea lui Dumnezeu, sfinților, celor ce sunt în Efes, și credincioșilor întru Christos Iisus. Dar voauă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Christos. Bine e cuvântat Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Christos, cel ce ne-a binecuvântat pe noi cu toată binecuvântarea spirituală întru cele cerești în Christos; pe cum ne-a ales pe noi întru dânsul mai înainte de alcătuirea lumii, ca să fim noi sfinți și nepetați înaintea lui întru dragoste; cel ce mai înainte ne-a rânduit pe noi spre primirea de fii prin Iisus Christos întru sine, după bunăplăcerea voii sale, spre lauda măririi darului său, cu carele ne-a făcut bineplăcuți pe noi întru cel iubit; întru carele avem răscumpărarea prin sângele lui, iertarea păcatelor, după bogăția darului lui, carele l-a preain-

multit întru noi întru toată înțelepciunea și priceperea, arătându-ne noaue taina voii sale după bunăplăcerea sa.

Vineri

în săptămâna a XVI-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Efeseni.

C. I. st. 7.

Fraților! Avem răscumpărarea prin sângele lui Christos, iertarea păcatelor, după bogăția darului lui, carele l-a prea-

înmultit întru noi întru toată înțelepciunea și priceperea, arătându-ne noaue taina voii sale după bunăplăcerea sa, carea mai înainte o a pus întru el; spre rânduiala plinirii vremilor, ca toate iară să le adune sub un cap întru Christos, și cele din ceruri și cele de pe pământ, întru dânsul, întru carele am și fost făcuți moștenitori, mai înainte fiind rânduți după rânduiala celui ce toate le face după sfatul voii sale, ca să fim noi spre lauda măririi lui, cari mai înainte am nădăjduit întru Christos. Întru carele și voi, dacă ați auzit cuvântul adevărului, bunăvestirea mântuirii voastre, întru carele dacă ați și crezut, v'ați sigilat cu Spiritul făgăduinței cel sfânt, carele este arvuna moștenirii noastre, spre răscumpărarea dobânzii, spre lauda măririi lui. Drept aceea și eu, auzind credința voastră întru Domnul

Iisus, și dragostea ceă către toți sfinții, nu încetez a mulțami pentru voi, pomenire făcând de voi întru rugăciunile mele, ca Dumnezeuul Domnului nostru Iisus Christos, Tatăl măririi, să vă dea voaue Spiritul înțelepciunii și al descoperirii, spre cunoștința lui.

Sâmbătă

în săptămâna a XVI-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

I. C. X. st. 23.

Fraților! Toate îmi sunt slobode, ci nu toate-mi folosesc. Toate-mi sunt slobode, ci nu toate zidesc. Nimenia să nu caute al său, ci fiește cine al altuia. Tot, ce se vinde în măcelărie, să mâncați, neîntrebând nimica pentru conștiință. Că al Domnului este pământul și plinirea lui. De vă chiamă pe voi cineva din cei necredincioși, și voiți, să mergeți, tot, ce vor pune voaue înainte, să mâncați, neîntrebând nimica pentru conștiință. Iară de va zice voaue cineva: Aceasta este jertfită idolilor! să nu mâncați pentru acela, ce v'a spus, și pentru conștiință.

Dumineca

a XVI-a după Rusalii.

Prochimen. Viers 7.

Domnul tărie poporului său va dà,
Domnul va binecuvânta pe poporul său
cu pace.

Stih: Aduceți Domnului, fiii lui Dum-
nezeu, aduceți Domnului pe fiii berbecilor.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

II. C. VI. st. 1.

Fraților! Împreună lucrând
vă îndemnăm, ca să nu
fiți luat voi darul lui
Dumnezeu în deșert;
— că zice: „În vreme
primită te-am ascultat, și în
ziua mântuirii ți-am ajutat ție!”
Iată acum e vreme bine primită,
iată acum e ziua mântuirii, —
întru nimica nedând nici o smin-
teală, ca slujba să nu se de-
faime, ci întru toate punându-ne
pe noi înainte ca servii lui
Dumnezeu, întru multă răbdare,
în năcazuri, în lipse, în strâm-
toriri, întru bătaii, în temnițe,
în răscoale, în ostenele, în pri-
veghieri, în posturi, întru cu-
răție, în știință, întru îndelungă
răbdare, în bunătate, întru Spi-
ritul sfânt, în dragoste nefăță-
rită, întru cuvântul adevărului,
în puterea lui Dumnezeu; prin
armele dreptății cele în dreapta
și cele în stânga, prin mărire
și ocară, prin grăire de rău și
laudă; ca niște înșelători și
adevărați, ca niște necunoscuți
și cunoscuți, ca niște muritori, și
iată suntem vii, ca niște pe-
depsiți și nu omorâți, ca niște
întristați, iară pururea bucurân-

du-ne, ca niște cerșitori, iară
pe mulți îmbogățind, ca nimica
având, și toate avându-le.

Aliluia. Viers 7.

Bine este a se mărtusi Domnului, și
a cânta numelui tău, Preaînalte.

Stih: A vesti dimineața îndurarea ta,
și adevărul tău în toată noaptea.

Luni

în săptămâna a XVII-a după
Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Efeseni.

C. I. st. 22.

Fraților! Toate le-a supus
Dumnezeu sub picioa-
rele Fiului său, și pe
el l-a dat cap bisericii
mai pe sus de toate,
carea este trupul lui, și pli-
nirea celui ce plinește toate
întru toate. Și pe voi, cari
erați morți cu greșelele și cu
păcatele, întru cari oare când
ați umblat după veacul lumii
acesteia, după domnul stăpâniei
aerului, al spiritului, carele acum
lucrează întru fiii neascultării,
întru cari și noi toți am petre-
cut oare când în poștele tru-
pului nostru, făcând voile
trupului, și ale cugetelor, și
eram din fire fiii mâniei, ca și
ceialalți.

M a r ț i

în săptămâna a XVII-a după
Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Efeseni.

C. II. st. 19.

Fraților! De acum nu mai sunteți străini și nemernici, ci împreună cetățeni cu sfinții, și casnici ai lui Dumnezeu, zidiți fiind pe temelia Apostolilor și profetilor, fiind piatra cea din unghiu însuși Iisus Christos, întru carele toată zidirea, ce se alcătuește, crește întru biserică sfântă în Domnul; întru carele și voi împreună veți zidiți, spre locaș al lui Dumnezeu întru Spiritul. Pentru aceasta eu Pavel, legatul lui Christos Iisus pentru voi neamurile, — de cumva ați auzit isprăvnicia darului lui Dumnezeu celui dat mie spre voi, că după descoperire mi-a arătat mie taina, — pe cum am scris mai înainte pe scurt, după care lucru, dacă-l cetiți, puteți cunoaște înțelesul meu în taina lui Christos; — carea întru alte neamuri nu s'a cunoscut de fiii oamenilor, pe cum s'a descoperit acum sfinților lui Apostoli și profeti întru Spiritul; ca să fie neamurile împreună moșteni și împreună un trup, și împreună părtași făgăduinței lui întru Christos, prin Evangelia, căreia m'am făcut servitor, după darul milii lui Dumnezeu, care mi-s'a dat mie, după lucrarea puterii lui.

M i e r c u r i

în săptămâna a XVII-a după
Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Efeseni.

C. III. st. 8.

Fraților! Mie, celui mai mic decât toți sfinții, mi-s'a dat darul acesta, de a binevesti întru neamuri bogăția lui Christos cea neurmată, și a lumina pe toți, carea este rânduiala tainei celei din veci ascunse întru Dumnezeu, carele a zidit toate prin Iisus Christos; ca să se facă cunoscut acum căpeteniilor și domniilor întru cele mai pe sus de ceruri prin biserică înțelepciunea lui Dumnezeu cea de multe feluri, după hotărîrea cea mai înainte de veci, carea o a săvârșit în Christos Iisus Domnul nostru; întru carele avem îndrăzneala și apropierea întru încredere prin credința lui. Pentru aceea vă rog, să nu slăbiți întru năcazurile mele pentru voi, carea doară este mărirea voastră. Pentru aceasta plec genunchele mele către Tatăl Domnului nostru Iisus Christos, dintru carele tot neamul în cer și pe pământ se numește, ca să vă dea voauă, după bogăția mării sale, ca cu putere să vă întăriți prin Spiritul lui întru omul cel din lăuntru; ca să locuească Christos prin credință întru inimile voastre, fiind voi înrădăcinați și întemeiați întru dragoste, ca să puteți cunoaște împreună cu toți sfinții, ce este lățimea și lungimea și adâncul și înălțimea; și să știți dragostea lui Christos cea mai pe sus de știință, ca să vă umpleți spre toată plinirea lui Dumnezeu.

Iară celui ce poate face toate mai de prisos, decât cele ce cerem ori gândim, după puterea, carea lucrează în noi, acelaia fie mărire întru adunare întru Christos Iisus, întru toate neamurile veacului vecilor. Amin.

J o i

în săptămâna a XVII-a după Rusalii.

La citirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Efeseni.

C. IV. st. 14.

Fraților! Să nu mai fim prunci, învăluindu-ne și purtându-ne de tot vântul învățăturii întru amăgitura oamenilor, întru viclenie spre meșteșugirea rătăcirii; ci grăind adevărul întru dragoste, să creștem întru el prin toate, carele este capul, Christos; din carele întreg trupul alcătuindu-se și închiându-se prin toată legătura slujbei, după lucrarea întru măsură a fiește cărei părți, face creșterea trupului, spre zidirea sa întru dragoste. Aceasta drept aceea o zic și mărturisesc întru Domnul, că voi să nu mai umblați, pe cum și celealalte neamuri umblă întru deșertăciunea minții sale.

V i n e r i

în săptămâna a XVII-a după Rusalii.

La citirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Efeseni.

C. IV. st. 17.

Fraților! Aceasta o zic și mărturisesc întru Domnul, că voi să nu mai umblați, pe cum și celealalte neamuri umblă întru deșertăciunea minții sale, întunecați fiind cu cugetul, înstrăinați de viața lui Dumnezeu pentru necunoștința, carea este întru ei pentru împietrirea inimii lor; cari nesimțitori făcându-se s'au dat pe sine desfrâului, spre lucrarea a toată necurăția întru lăcomie. Iară voi nu așa ați cunoscut pe Christos; de cumva l-ați auzit pe el, și întru dânsul v'ați învățat, pe cum este adevăr întru Iisus; ca să lăpădați voi, după viața cea de mai înainte, pe omul cel vechiu, carele se strică după poftele înșelăciunii; și să vă înoinți cu spiritul minții voastre, și să vă îmbrăcați în omul cel nou, carele după Dumnezeu s'a zidit întru dreptatea și sfințenia adevărului. Pentru aceea lăpădând minciuna, grațiți adevăr.

S â m b ă t ă

în săptămâna a XVII-a după Rusalii.

La citirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Corinteni.

I. C. XIV. st. 20.

Fraților! Nu fiți prunci cu mintea, ci cu răutatea fiți pruncuți, iară cu mintea fiți desăvârșiți. În lege scris este: „Că într'alte limbi, și cu buzele

altora voiui grăi poporului acestuia, și nici așa nu mă vor asculta pe mine, zice Domnul." Limbile drept aceea întru semn sunt nu credincioșilor, ci celor necredincioși, iară profeția nu necredincioșilor, ci celor ce cred. Deci de s'ar adună obștea toată împreună, și toți ar grăi în limbi, și ar intra din cei neînvățați ori din cei necredincioși, au nu ar zice, că sunteți nebuni? Iară de ar profeți toți, și ar intra vre un necredincios ori neînvățat, se muștră de toți, și se judecă de toți; și așa cele ascunse ale inimii lui arătate se fac, și așa căzând pe față se va închina lui Dumnezeu zicând, că adevărat Dumnezeu întru voi este.

Dumineca

a XVII-a după Rusalii.

Prochimen. Viers 8.

Juruiți-vă și pliniți Domnului Dumnezeului nostru.

Stih: Cunoscut este în Iudea Dumnezeu, în Israil mare este numele lui.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Corinteni.

II. C. VI. st. 16.

Fraților! Voi sunteți biserica Dumnezeului celui viu, pe cum a zis Dumnezeu: „Că voiui locui întru ei, și voiui umbla, și le voiui fi lor Dumnezeu, și aceia vor fi mie popor. Pentru aceea ieșiți din mijlocul lor și vă osebiți, zice Domnul, și de ne-

curat să nu vă atingeți; și eu vă voiui primi pe voi, și voiui fi voaue tată, și voi veți fi mie fii și fete, zice Domnul atotputernicul." Deci având aceste făgăduințe, iubiților, să ne curățim pe noi de toată spurcăciunea trupului și a sufletului, săvârșind sfințenia întru frica lui Dumnezeu.

Aliulia. Viers 8.

Veniți, să ne bucurăm Domnului, să strigăm lui Dumnezeu mântuitorului nostru.

Stih: Să întimpinăm fața lui întru mărturisire, și în psalmi să strigăm lui.

Luni

în săptămâna a XVIII-a după Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Efeseni.

C. IV. st. 25.

Fraților! Lăpădând minciuna, grațiți adevăr fiește carele cu vecinul său; că unul altuia suntem mădulări. Măniați-vă, și să nu greșiți; soarele să nu apună preste mânia voastră; nici să dați loc diavolului. Cel ce fură, să nu mai fure, ci mai vârtos să se ostenească, lucrând binele cu mâinile, ca să aibă, să dea celui lipsit. Nici un cuvânt urât să nu iese din gura voastră; ci numai care este bun spre zidirea lipsei, ca să dea dar celor ce aud. Și să nu întristați pe Spiritul cel sfânt al lui Dumnezeu, întru carele v'ați sigilat spre ziua răscumpărării.

Toată amărăciunea, și mânia, și iuțimea, și strigarea, și hula să se lapede dela voi împreună cu toată răutatea; iară fiți unul cătră altul buni, milostivi, iertând unul altuia, pe cum și Dumnezeu v'a iertat voauă întru Christos.

M a r ț i

în săptămâna a XVIII-a după
Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel cătră Efeseni.

C. V. st. 20.

Fraților! Mulțamiți pururea pentru toate, întru numele Domnului nostru Iisus Christos lui Dumnezeu și Tatălui, plecându-vă unul altuia întru frica lui Dumnezeu. Muieri, plecați-vă bărbaților voștri, ca Domnului; pentru că bărbatul este cap muierii, pe cum Christos cap bisericii; și el este mântuitorul trupului. Ci pe cum biserica se pleacă lui Christos, așa și muierile să se plece bărbaților săi întru toate. Bărbaților, iubiți-vă muierile voastre, pe cum și Christos a iubit biserica, și pe sine s'a dat pentru dânsa.

M i e r c u r i

în săptămâna a XVIII-a după
Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel cătră Efeseni.

C. V. st. 25.

Fraților! Voi, bărbaților, iubiți-vă muierile voastre, pe cum și Christos a iubit biserica, și pe sine s'a dat pentru dânsa, ca să o sfințească, curățindu-o cu spălarea de apă prin cuvânt, ca să o pună pe ea și-eși biserica mărită, neavând pată, nici sbârcitură, sau alt ceva de acest fel, ci să fie sfântă și nepetată. Așa sunt datori bărbații, să-și iubească muierile sale, ca și trupurile sale. Cel ce-și iubește muierea sa, pe sine se iubește. Că nimenia nici odată nu și-a urât trupul său, ci-l nutrește și-l încălzește pe el, ca și Christos biserica; că suntem măduările trupului lui, din carnea lui și din oasele lui. „Pentru aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mamă-sa și se va lipi de muierea sa, și vor fi amândoi un trup.” Taina aceasta mare este; iară eu zic de Christos și de biserică. Deci dară și voi unul fiește carele așa să-și iubească muierea sa ca și pe sine; iară muierea să se teamă de bărbat.

Joi

în săptămâna a XVIII-a după
Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Efeseni.

C. I. st. 33.

Fraților! Unul fiește ca-
rele așa să-și iubească
muirea sa ca și pe
sine; iară muirea să se
teamă de bărbat. Fii,
ascultați pe părinții vostri întru
Domnul; că aceasta este cu
dreptate. „Cinstește pe tatăl
tău și pe mamă-ta,” — carea
este porunca cea dintâiu întru
făgăduință, — „ca să-ți fie ție
bine, și să fii cu zile multe pe
pământ.” Și voi părinți, nu
întărâtați pe fiii vostri spre
mânie, ci-i creșteți pe ei întru
învățătura și certarea Domnului.
Servi, ascultați pe stăpânii vo-
stri cei după trup cu frică și
cu cutremur întru dreptatea
inimii voastre, ca și pe Chri-
stos; nu numai înaintea ochilor
servindu-le, ca cei ce vor, să
placă oamenilor, ci ca servii lui
Christos, făcând voea lui Dum-
nezeu din suflet, cu bunăvoință
servindu-le ca Domnului, iară
nu ca oamenilor, știind, că fiește
cine ori ce bine va face, acela-l
va lua dela Domnul, ori serv,
ori slobod. Și voi, stăpâni-
lor, iar acestea să le faceți
cu dânsii, slăbindu-le certarea,
știind, că Domnul și al vostru
și al lor este în ceruri, și ale-
gere de fețe nu este la dânsul.

Vineri

în săptămâna a XVIII-a după
Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Efeseni.

C. VI. st. 18.

Fraților! Stați cu toată
rugăciunea și cererea
rugându-vă în toată vre-
mea întru Spiritul, și
spre aceasta priveghiând
întru toată răbdarea și ruga
pentru toți sfinții, și pentru
mine, ca să mi-se dea cuvânt
întru deschiderea gurii mele,
cu îndrăzneală a arăta taina
Evangeliei, pentru carea fac
solie în legături, ca întru ea cu
îndrăzneală să grăesc, pe cum
mi-se cade a grăi. Iară ca să
știți și voi cele de mine, ce fac,
toate vi-le va spune voauă Tihic
iubitul frate și credinciosul serv
întru Domnul; pe carele numai
pentru aceasta l-am trimis la
voi, ca să știți cele de noi, și
să mângăie inimile voastre. Pace
fraților, și dragoste cu credință
dela Dumnezeu Tatăl, și Dom-
nul Iisus Christos. Darul cu
toți, cari iubesc pe Domnul no-
stru Iisus Christos întru nestrică-
ciune. Amin.

Sâmbătă

în săptămâna a XVIII-a după
Rusalii.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

I. C. XI. st. 39.

Fraților! Nu tot trupul
este același trup; ci
altul este trupul oame-
nilor, și altul trupul
dobitoacelor, și altul al
peștilor, și altul al paserilor.

Apostolii

sfintei și marii Săptămâni.

Dumineca Floriilor.

La Liturgie.

Prochimen. Viers 3.

Bine e cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih: Mărturisiți-vă Domnului, că e bun, că în veac e îndurarea lui.

La citirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Filipeni.

C. IV. st. 4.

Fraților! Bucurați-vă pururea întru Domnul; iară zic, bucurați-vă. Blândețele voastre să fie știute tuturor oamenilor. Domnul aproape este. De nimica să nu vă grijiți, ci întru toate prin rugă și rugăciune cu mulțămintă cererile voastre să fie cunoscute la Dumnezeu; și pacea lui Dumnezeu, carea covârșește toată mintea, va păzi inimile voastre și cugetele voastre în Christos Iisus. De altmintea, frații miei, câte sunt adevărate, câte sunt de cinste, câte sunt drepte, câte sunt curate, câte sunt iubite, câte sunt de bun nume, ori ce virtute și ori ce laudă, acestea să le gândiți. Cele ce ați și învățat, și ați luat, și ați auzit, și ați văzut întru mine, acestea să le faceți; și Dumnezeuul păcii va fi cu voi.

Aliluia. *Viers 3.*

Cântați Domnului cântare noauă: că minunate a făcut Domnul.

Stih: Văzut-au toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.

Cuminecariul.

Bine e cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului! Dumnezeu e Domnul, și s'a arătat noauă.

În sfânta și marea Joi.

Prochimen. Viers 7.

Boiarii s'au adunat întru una asupra Domnului, și asupra unsului lui.

Stih: Pentru ce s'au întărâtat neamurile, și popoarele au cugetat deșerte?

La citirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Corinteni.

I. C. XI. st. 23.

Fraților! Eu am primit dela Domnul, ceea ce am și dat voauă, că Domnul Iisus în noaptea, în carea s'a vândut, a luat pâne, și mulțămind a frânt și a zis: Luați, mâncați, acesta este trupul meu, carele se frânge pentru voi; aceasta să o faceți întru amintirea mea. Asemenea și păharul după cină zicând: Acest păhar legea cea noauă este întru sângele meu; aceasta

să o faceți, de câte ori veți bea, întru amintirea mea. Că de câte ori mâncați pâinea aceasta și beți paharul acesta, moartea Domnului o vestiți, până când va veni. Drept aceea ori cine va mânca pâinea aceasta ori va bea paharul Domnului cu nevrednicie, vinovat va fi trupului și sângelui Domnului. Deci să se ispitească omul pe sine, și așa din pâine să mânânce și din pahar să bea; că cel ce mânâncă și bea cu nevrednicie, judecată lui-și mânâncă și bea nesocotind trupul Domnului. Pentru aceasta între voi mulți sunt neputincioși și bolnavi și dorm mulți. Că de ne-am fi judecat pe noi înși-ne, nu ne-am fi osândit; iară judecându-ne, dela Domnul ne certăm, ca nu cu lumea să ne osândim.

Aliluia. *Viers 6.*

Fericit e, cel ce se uită spre săracul și mișelul, în ziua rea îl va mântui pe el Domnul.

Stih: Cel ce mânâncă pâinile mele, a mărit asupra mea lovire cu călcâiul; iară tu, Doamne, miluește-mă, și mă scoală, și le voi răsplăti lor.

În sfânta și marea Vineri.

La oara I-ă.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Galateni.

C. VI. st. 14.

Fraților! Mie să nu-mi fie a mă lăuda, fără numai în crucea Domnului nostru Iisus Christos, prin carea mie lumea mi-s'a răstignit, și eu lumii. Că în Christos Iisus nici tăierea împrejur nu poate nimica, nici netă-

ierea împrejur, ci făptura cea nouă. Și câți vor vieții cu îndreptarul acesta, pace preste ei, și milă, și preste Israilul lui Dumnezeu. Iară mai mult mie nimenia să nu-mi facă supărare, că eu ranele Domnului Iisus în trupul meu le port. Darul Domnului nostru Iisus Christos cu spiritul vostru, fraților. Amin.

La oara a III-a.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Romani.

C. V. st. 6.

Fraților! Christos, fiind noi încă neputincioși, în vremea sa pentru cei fără-delege a murit. Că abia va muri cineva pentru cel drept; că pentru cel bun poate, să îndrăznească cineva a muri. Dară Dumnezeu își arată dragostea sa spre noi, că încă fiind noi păcătoși, Christos pentru noi a murit. Cu atât mai mult dară acum îndreptați fiind întru sângele lui ne vom mântui printr'însul de mânie. Că de vreme ce fiind noi vrășmași, ne-am împăcat cu Dumnezeu prin moartea Fiului lui, cu mult mai vărtos fiind împăcați ne vom mântui întru viața lui.

La oara a VI-a.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Evrei.

C. II. st. 11.

Fraților! Cel ce sfințește și cei ce se sfințesc, din unul sunt toți; pentru care pricină nu se rușinează a-i numi frați, zicând: „Spune-voiu numele tău fraților miei, în mijlocul adunării te voi lăuda.” Și iarăși:

„Eu voi fi nădăjduind întru dânsul.“ Și iarăși: „Iată eu și pruncii, pe cari mi-i a dat Dumnezeu.“ Deci dacă pruncii s'au făcut părtași trupului și sângelui, și acela asemenea s'a împărtășit aceluia-și, ca prin moarte să surpe pe cel ce are domnia morții, adică pe diavolul, și să scape pe câți cu frica morții în toată viața erau supuși robiei. Că nu a luat cândva pe îngeri, ci a luat sămânța lui Avraam. De unde dator eră întru toate a se asemăna fraților, ca să fie arhiereu îndurător și credincios întru cele ce sunt cătră Dumnezeu, ca să curățească păcatele poporului; că întru ceea ce a pățimit însu-și fiind ispitit, poate și celor ce se ispitesc, să le ajute.

La oara a IX-a.

La citirea epistolei sfântului Apostol
Pavel cătră Evrei.

C. X. st. 19.

Fraților! Având îndrăzneală a intra întru cele sfinte prin sângele lui Iisus Christos, pe cale nouă și vie, carea ne-o a început noauă prin catapeteasmă, adică prin trupul său, și preot mare preste casa lui Dumnezeu, să ne apropiăm cu inimă curată întru plinirea credinței, fiind curățiți în inimi de conștiința cea rea; și spălați în trup cu apă curată, să ținem mărturisirea nădejdi neclătite, — că credincios este, cel ce a făgăduit —; și să ne socotim unul pe altul de îndemnare la dragoste și la fapte bune; ne-părăsind adunarea noastră, cum au unii obicei, ci îndemnând unul pe altul; și cu atâta mai

mult, cu cât vedeți apropiându-se ziua. Că păcătuiind noi de bună voie, după ce am luat cunoștința adevărului, nu mai rămâne jertfă pentru păcate; ci o așteptare oare carea înfricoșată a județului, și iuțimea focului, carele va să mistuească pe cei protivnici. Călcând cineva legea lui Moisi, fără de milă moare prin două ori trei mărturii; socotiți, cu cât mai mult se va face vrednic de mai mare muncă, cel ce a călcat pe Fiul lui Dumnezeu, și a socotit a fi spurcat sângele legii, cu carele s'a sfințit, și a ocărît pe Spiritul darului? Că știm pe cel ce a zis: „A mea este izbânda, eu voi răsplăti, zice Domnul.“ Și iarăși: „Domnul va judecă pe poporul său.“ Înfricoșat lucru este a cădea în mâinile Dumnezeului celui viu.

La Înserat.

Prochimen. Viers 8.

Pusu-m'au în groapa cea mai de de-subt, întru cele întunecate și în umbra morții.

Stih: Doamne Dumnezeu mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea ta.

La citirea epistolei sfântului Apostol
Pavel cătră Corinteni.

I. C. I. st. 18.

Fraților! Cuvântul crucii celor pieritori nebunie este, iară noauă celor ce ne mântuim, puterea lui Dumnezeu este. Că scris este: „Pierde-voiu înțelepciunea înțelepților, și știința celor știutori o voiu lăpădă.“ Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este cercetătorul veacului acestuia? Au doară nu

a făcut Dumnezeu nebună înțelepciunea lumii acesteia? Că de vreme ce întru înțelepciunea lui Dumnezeu lumea prin înțelepciune nu a cunoscut pe Dumnezeu, bine a voit Dumnezeu prin nebunia vestirii să mântuească pe cei credincioși. Pentru că și Iudeii semne cer, și Elinii înțelepciune caută, iară noi vestim pe Christos cel restignit, Iudeilor adecă sminteală, iară Elinilor nebunie, iară celor chie-mați, Iudeilor și Elinilor, pe Christos puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu; pentru că ce e nebun a lui Dumnezeu, mai înțelept este decât oamenii, și ce e slab a lui Dumnezeu, mai tare este decât oamenii. Că vedeți chemarea voastră, fraților, că nu sunt mulți înțelepți după trup, nu sunt mulți puternici, nu mulți de bun neam; ci cele nebune ale lumii le-a ales Dumnezeu, ca să rușineze pe cei înțelepți, și cele slabe ale lumii le-a ales Dumnezeu, ca să rușineze pe cele tari, și cele de neam de rând ale lumii, și cele nebăgate în samă le-a ales Dumnezeu, și cele ce nu sunt, ca să strice cele ce sunt, ca să nu se laude nici un trup înaintea lui. Iară dintru dânsul sunteți voi în Christos Iisus, carele s'a făcut noauă înțelepciune dela Dumnezeu și dreptate și sfințire și răscumpărare, că pe cum este scris: „Cel ce se laudă, întru Domnul să se laude.” Și eu venind la voi, fraților, venit-am nu întru înălțimea cuvântului ori a înțelepciunii vestind voauă mărturisirea lui Dumnezeu. Că nu am judecat a ști ceva între voi, fără numai pe Iisus Christos, și pe acesta restignit.

Aliluia. *Viers 8.*

Mântuește-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu.

Stih: La defăimare s'a așteptat sufletul meu și la ticăloșie; și am așteptat pe cel ce s'ar întrista cu mine, și nu eră, și pe cei ce m'ar mângăia, și n'am aflat.

În sfânta și marea Sâmbătă.

La Mânecat.

Prochimen. Viers 8.

Scoală-te, Doamne Dumnezeul meu, înalțe-se mâna ta, nu-ți uită de săracii tăi până în capet.

Stih: Mărturisi-mă voiui ție, Doamne, cu toată inima mea, spune-voiui toate minunile tale.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Corinteni.

I. C. V. st. 6.

Fraților! Puțin aluat toată frământătura o dospește. Curățiți dară aluatul cel vechiu, ca să fiți frământătură noauă, pe cum sunteți fără de aluat; că Paștile noastre pentru noi s'a junghiat Christos. Drept aceea să prăznuim nu întru aluatul cel vechiu, nici în aluatul răutății și al fărădelegii, ci întru azimele curățeniei și ale adevărului. Christos ne-a răscumpărat pe noi din blăstemul legii, făcându-se pentru noi blăstem; că scris este: „Blăstemat este tot, cel ce spânzură pe lemn,” ca să fie întru neamuri binecuvântarea lui Avraam întru Iisus Christos, ca să primim făgăduința Spiritului prin credință.

La Liturgie.

Prochimen. Viers 5.

Tot pământul să se închine ție, să cânte numelui tău, Preaînalte.

Stih: Strigați Domnului tot pământul! Cântați numelui lui.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Romani.

C. VI. st. 3.

Fraților! Ori câți în Christos ne-am botezat, întru moartea lui ne-am botezat. În mormântatune-am deci cu el împreună prin botez spre moarte; ca pe cum s'a sculat Christos din morți prin mărirea Tatălui, așa și noi întru învierea vieții să umblăm. Că de suntem alțuiți întru asămănarea morții lui, așa și întru a învierii lui vom fi, aceasta știindu-o, că omul nostru cel vechiu împreună s'a restignit, ca să se strice trupul păcatului, să nu mai servim păcatului. Că cela ce a murit, s'a îndreptat de păcat; iară de am murit cu Christos, credem, că vom și via cu dânsul, știind, că Christos, carele s'a sculat din morți, nu mai moare. Moartea preste dânsul nu mai domnește;

că ceea ce a murit, păcatului odată a murit; iară ceea ce viează, lui Dumnezeu viează. Așa și voi socotiți-vă pe voi a fi morți păcatului, iară viind lui Dumnezeu întru Christos Iisus Domnul nostru.

Și în loc de Aliluia îndată Stihul acesta. Viers 7.

Scoală-te, Dumnezeule, judecă pământul, că tu vei moșteni întru toate neamurile.

În vreme ce se cântă aceasta în amândoaună stranele, cetețul sice Stihurile următoare:

Stih: Dumnezeu a stătut întru adunarea dumnezeilor, și în mijloc va judecă pe dumnezei.

Stih: Până când judecați nedreptate, și fețele păcătoșilor le luați?

Stih: Judecați orfanului și săracului, pe cel smerit și pe cel sărac îl îndreptați.

Stih: Scoateți pe cel sărac și pe cel mișel, din mâna păcătosului scăpați-l pe dânsul.

Stih: N'au cunoscut, nici au priceput, întru întunerec umblă, clătească-se toate temelile pământului.

Stih: Eu am zis: Dumnezei sunteți, și fiii celui preaînalt toți! Dară voi ca niște oameni muriți, și ca unul din boiari cădeți.

Și iară: Scoală-te, Dumnezeule, judecă pământul, că tu vei moșteni întru toate neamurile.

Cuminecariul.

Sculatu-s'a Domnul ca din somn, și inviând ne-a mântuit pe noi.

niei noastre, ca să fie în chipul trupului măririi lui, după puterea, cu carea poate el să-și supună toate. Deci, frații miei iubiți și doriți, bucuria și cununa mea, așa să stați întru Domnul, iubiților. Pe Evodia o îndemn, și pe Sintihi o îndemn, una să gândească întru Domnul. Ba te rog și pe tine, soațe iubite, ajută-le lor, celor ce s'au nevoit împreună cu mine întru bunăvestire și cu Climent și cu ceilalți împreună lucrători ai miei, a carora nume sunt în cartea vieții.

Aliluia. Viers 6.

Că a ales Domnul Sionul, osebitu-l a pe el întru locaș lui-și.

Stih: Dumnezeu, cu urechile noastre am auzit, părinții nostri ne-au spus noauă, lucruri, cari le-ai lucrat în zilele lor, în zilele celea de demult.

25. *Amintirea sfintei marii Martire Ecaterina și a sfântului Martir Mercuriu.*

Prochimen. Viers 4.

Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi, Dumnezeul lui Israil.

Stih: Întru adunări binecuvântați pe Dumnezeu, pe Domnul voi cei din izvoarele lui Israil.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Galateni.

C. III. st. 23.

Fraților! Mai înainte de venirea creștineții eram păziți sub lege. — *Caută Țoi în săptămâna a XV-a după Rusalii pag. 88.*

Aliluia. Viers 4.

Așteptând am așteptat pe Domnul, și a căutat spre mine.

Stih: Și a pus pe piatră picioarele mele, și a îndreptat pașii miei.

26. *Amintirea cuviosului Părintelui nostru Alipiu Stălpnicul.*

Apostolul caută-l la Dumineca a XV-a după Rusalii pag. 90.

27. *Amintirea sfântului marelui Martir Iacob Persul.*

Apostolul caută-l la 26 Octobrie pag. 193.

28. *Amintirea sfântului cuviosului Martir Stefan cel nou, și a sfântului Martir Irinarh.*

Apostolul caută-l la 15 Decembrie.

29. *Amintirea sfinților Martiri Paramon și Filumen.*

Apostolul caută-l Sâmbătă în săptămâna a V-a după Rusalii pag. 53.

30. *Amintirea sfântului și măritului Apostol Andrei cel întâiu chemat.*

Prochimen. Viers 4.

În tot pământul a ieșit vestirea lui, și la marginile lumii cuvintele lui.

Stih: Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu, și facerea mânilor lui o vestește tăria.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Corinteni.

I. C. IV st. 9.

Fraților! Dumnezeu pe noi Apostolii ne-a arătat. — *Caută la Dumineca a X-a după Rusalii pag. 72.*

Aliluia. Viers 1.

Mărturisî-vor cerurile minunile tale, Doamne, și adevărul tău întru adunarea sfinților.

Stih: Dumnezeu, cel ce se preamărește în sfatul sfinților, mare și înfricoșat este preste toți cei dimprejurul lui.

Luna lui Decembrie.

1. *Amintirea sfântului Profet Naum.*

Apostolul caută-l Sâmbătă în săptămâna a XVII-a după Rusalii pag. 96.

2. *Amintirea sfântului Profet Avacum.*

Apostolul caută-l Miercuri în săptămâna a IV-a după Rusalii pag. 47.

3. *Amintirea sfântului Profet Sofonie.*

Apostolul caută-l Marți în săptămâna a IV-a după Rusalii pag. 47.

4. *Amintirea sfintei mării Martire Varvara, și a sfântului Ioan Damascinul.*

Prochimen. Viers 4.

Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi, Dumnezeul lui Israil.

Stih: Întru adunări binecuvântați pe Dumnezeu, pe Domnul voi cei din izvoarele lui Israil.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Galateni.

C. III. st. 23.

Fraților! Mai înainte de venirea credinței eram păziți sub lege. — *Caută Joi în săptămâna a XV-a după Rusalii pag. 88.*

Aliluia. Viers 1.

Așteptând am așteptat pe Domnul, și a căutat spre mine.

Stih: Și a pus pe piatră picioarele mele, și a îndreptat pașii miei.

5. *Amintirea cuviosului și purtătorului de Dumnezeu Părintelui nostru Sava cel sfințit.*

Prochimen. Viers 7.

Lăudă-se vor cuvioșii întru glorie, și se vor bucura întru așternuturile sale.

Stih: Cântați Domnului cântare noauă, lauda lui în adunarea cuvioșilor.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Galateni.

C. V. st. 22.

Fraților! Rodul spiritului este iubirea. — *Caută Sâmbătă în săptămâna a XXVII-a după Rusalii pag. 130.*

Aliluia. Viers 1.

Fericit bărbatul, carele se teme de Domnul, întru mandatele lui va voi foarte.

Stih: Dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

6. *Amintirea celui între Sfinți Părintelui nostru Nicolau Arhiepiscopul dela Mira Licie, făcătorul de minuni.*

Prochimen. Viers 7.

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosului lui.

Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru taote, celea ce ne-a dat noauă?

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Evrei.

C. XIII. st. 17.

Fraților! Ascultați de porunci voastre, și vă plecați lor; că ei priveghează pentru sufletele voastre, ca cei ce au, să dea samă; ca cu bucurie să o facă aceasta, iară nu suspinând; că aceasta nu vă este voauă de folos. Rugați-vă pentru noi; că avem încredere, că bună conștiință avem, întru toate bine voind a petrece. Și mai mult vă rog, să o faceți aceasta, ca fără de zăbavă să mă întorc la voi. Iară Dumnezeu păcii, carele a scos din morți pe Păstorul oilor cel mare întru sângele legii celei vecinice, pe Domnul nostru Iisus, să vă facă pe voi desăvârșiți întru tot lucrul bun, ca să faceți voea lui, făcând el întru voi, ce e plăcut înaintea sa, prin Iisus Christos; căruia este mărirea în veacul vecilor. Amin.

Aliluia. Viers 1.

Preoții tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptate, și cuvioșii tăi se vor bucura.

Stih: Că a ales Domnul Sionul, oșbitu-l a pe el întru locaș lui-și.

7. *Amintirea celui între Sfinți Părintelui nostru Ambrosiu Episcopul Mediolanului.*

Prochimen. Viers 7.

Lăudă-se vor cuvioșii întru glorie, și se vor bucura întru așternuturile sale.

Stih: Cântați Domnului cântare noauă, lauda lui în adunarea cuvioșilor.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Tesaloniceni.

II. C. II. st. 13.

Fraților! Noi datori suntem pururea
a mulțămii lui Dumnezeu pentru voi. —
*Caută Țoi în săptămâna a XXV-a
după Rusalii pag. 122.*

8. Amintirea cuviosului Părintelui
nostru Patapiu.

*Apostolul caută-l Țoi în săptămâna
a XXV-a după Rusalii pag. 122.*

9. Conceperea sfintei Ane, când a
conceput pe Preasfânta Vergură.

*Apostolul caută-l la 23 Septembrie
pag. 186.*

10. Amintirea sfinților Martiri
Mina Caliceladeanul, Ermogen și Eu-
graf.

*Apostolul caută-l la Dumineca a
XXVII-a după Rusalii pag. 131.*

11. Amintirea cuviosului Părin-
telui nostru Daniil Stâlpcul.

*Apostolul caută-l Sâmbătă în săptă-
mâna a XXVII-a după Rusalii pag. 130.*

Dumineca sfinților Strămoși.

*Întru a 11-a și a lunii de față,
când cade pe Duminecă, sau în cea
dintâiu Duminecă, ce urmează, facem
amintirea sfinților Strămoși după trup
ai Domnului nostru Iisus Christos, și
cetim Apostolul, pe cum urmează.*

Prochimen. Viers 8.

Bine ești cuvântat, Doamne Dumne-
zeul Părinților nostri, și lăudat, și prea-
mărit e numele tău în veci.

Stih: Că drept ești întru toate, câte
ai făcut noauă; și toate lucrurile tale sunt
adevărate, și drepte căile tale, și toate ju-
decățile tale adevărate.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Coloseni.

C. III. st. 4.

Fraților! Când se va arăta Christos
viața noastră. — *Caută-la Dumineca a
XXIX-a după Rusalii pag. 137.*

Aliluia. Viers 8.

Moisi și Aaron întru preoții lui, și
Samuil întru cei ce chiamă numele lui.

Stih: Strigat-au dreptii, și Domnul i-a
ascultat pe ei, și din toate năcazurile lor
i-a mântuit.

12. Amintirea celui între Sfinți
Părintelui nostru Spiridon Episcopul
Trimituntei din Cipru, făcătorul de
minuni.

Prochimen. Viers 7.

Lăudă-se vor cuvioșii întru glorie, și
se vor bucura întru așternuturile sale.

Stih: Cântați Domnului cântare noauă,
lauda lui în adunarea cuvioșilor.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Efeseni.

C. V. st. 9.

Fraților! Ca fiii luminii umblați. —
*Caută Luni în săptămâna I-ă după
Rusalii pag. 34.*

Aliluia. Viers 1.

Preoții tăi, Doamne, se vor îmbrăca
cu dreptate, și cuvioșii tăi se vor bucura.

Stih: Că a ales Domnul Sionul, ose-
bitu-l a pe el întru locaș lui-și.

13. Amintirea sfântului Martir
Eustratiu și a celor împreună cu dânsul.

*Apostolul caută-l la Dumineca a
XXVII-a după Rusalii pag. 131.*

14. Amintirea sfinților Martiri
Tirs, Leuciu, Calinic, Filimon, Apoloniu
și Arian.

*Apostolul caută-l la Dumineca a
XXVII-a după Rusalii pag. 131.*

15. Amintirea sfântului sfințitului
Martir Eleuteriu.

Prochimen. Viers 7.

Scumpă este înaintea Domnului moartea
cuviosului lui.

Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru
toate, celea ce ne-a dat noauă?

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Timoteiu.

II. C. I. st. 8.

Fiule Timotee! Nu te rușină de mărturisirea. — *Caută la 15 Octobrie pag. 191.*

Aliluia. *Viers 1.*

Preoții tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptate, și cuvioșii tăi se vor bucura.

Stih: Că a ales Domnul Sionul, osebitu-l a pe el într-un locaș lui-și.

17. Amintirea sfântului Profet Daniil, și a sfinților trei Tineri Ananie, Azarie și Misail.

Apostolul caută-l la Dumineca tuturor Sfinților pag. 38.

20. Amintirea sfântului sfințitului Martir Ignatiu purtătorul de Dumnezeu.

Prochimen. Viers 7.

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosului lui.

Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru toate, celea ce ne-a dat nouă?

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Evrei.

C. X. st. 32.

Fraților! Aduceți-vă aminte de zilele cele de mai înainte. — *Caută Sâmbătă în săptămâna a III-a a Păresimelor pag. 170.*

Aliluia. *Viers 1.*

Preoții tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptate, și cuvioșii tăi se vor bucura.

Stih: Că a ales Domnul Sionul, osebitu-l a pe el într-un locaș lui-și.

22. Amintirea sfintei marii Martire Anastasia mântuitoarea de otrăvă.

Apostolul caută-l Joi în săptămâna a XV-a după Rusalii pag. 88.

Sâmbătă

înainte de Nașterea lui
Christos.

Prochimen și Aliluia ale zilei.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Galateni.

C. III. st. 8.

Fraților! Vezând mai înainte Scriptura. — *Caută Sâmbătă în săptămâna a XXVI-a după Rusalii pag. 126.*

Duminecă

înainte de Nașterea lui
Christos.

Prochimen. Viers 4.

Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeul Părinților nostri, și lăudat, și preamărit e numele tău în veci.

Stih: Că drept ești într-un toate, câte ai făcut nouă; și toate lucrurile tale sunt adevărate, și drepte căile tale, și toate judecățile tale adevărate.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Evrei.

C. XI. st. 9.

Fraților! Cu credința a mers Avraam ca venetic în pământul făgăduinței ca într-un pământ străin, în corturi locuind cu Isaac și cu Iacob cei împreună moștenitori ai aceleia-și făgăduințe; că aștepta cetatea, carea are temelie, a căreia ziditor și făcător este Dumnezeu. Și încă ce voi mai zice? Că nu-mi mai ajunge vremea a spune de Ge-deon, de Varac și de Samson, și de Ieftae, și de David și de Samuil, și de profeți; cari prin credință biruit-au împărății, lucrat-au dreptate, dobândit-au făgăduințele, astupat-au gurile leilor, stins-au puterea focului, scăpat-au de ascuțitul sabiei, întăritu-s-au din slăbiciune, făcutu-s-au tari în războiu, întors-au oștile străinilor în fugă; luat-au muierile din înviere pe morții săi; iară unii au fost muncii, neprimind scăparea, ca să dobândească înviere mai bună. Iară

alții prin batjocură și prin bătaie au primit ispită, încă și în legături și în temniță; uciși au fost cu pietri, tăiați au fost cu firez, ispitiți au fost, cu ucidere de sabie au murit; umblat-au în cojoace, în piei de capre; fiind lipsiți, năcăjiți, supărați de rău, de cari nu era lumea vrednică; rătăcind în pustii și în munți și în peșteri și în crepăturile pământului. Și aceștia toți, făcându-se martiri prin credință, nu au primit făgăduința, Dumnezeu mai înainte văzând pentru noi ceva mai bun, ca ei să nu iă fără de noi desăvârșirea.

Aliluia. *Viers 4.*

Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit, părinții nostri ne-au spus noauă, lucruri, cari le-ai lucrat în zilele lor, în zilele cele de demult.

Stih: Strigat-au dreptii, și Domnul i-a ascultat pe ei, și din toate năcazurile lor i-a mântuit.

24. *Ajunul Nașterii lui Christos.*

LA OARA I-ă.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Evrei.

C. I. st. 1.

În multe feluri și în multe chipuri dacă a grăit. — *Caută Sămbătă în săptămâna I-ă a Păresimelor pag. 168.*

LA OARA a III-a.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Galateni.

C. III. st. 23.

Fraților! Mai înainte de venirea credinței eram păziți sub lege. — *Caută Joi în săptămâna a XV-a după Rusalii pag. 88.*

LA OARA a VI-a.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Evrei.

C. I. st. 10.

Întru început tu, Doamne. — *Caută la Duminică a II-a a Păresimelor pag. 170.*

LA OARA a IX-a.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Evrei.

C. II. st. 11.

Fraților! Cel ce sfințește. — *Caută în sfânta și marea Vineri la Oara a VI-a pag. 175*

La Înserat.

Prochimen. Viers 4.

Domnul a zis către mine: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut.

Stih: Cere dela mine, și-ți voi da ție neamurile moștenirea ta, și biruința ta marginile pământului.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Evrei.

C. I. st. 1.

În multe feluri și în multe chipuri. — *Caută Sămbătă în săptămâna I-ă a Păresimelor pag. 168.*

Aliluia. *Viers 8.*

Zis-a Domnul Domnului meu: Șezi de-a dreapta mea, până ce voi pune pe inimicii tăi așternut picioarelor tale.

Stih: Toiagul puterii va trimite ție Domnul din Sion, și vei împărăți în mijlocul vrășmașilor tăi.

25. *Nașterea cea după trup a Domnului și Dumneseului și Mântuitorului nostru Iisus Christos.*

Prochimen. Viers 8.

Tot pământul să se închine ție și să cânte ție, să cânte numelui tău, Preaînalte.

Stih: Strigați Domnului tot pământul! Cântați numelui lui, dați mărire laudei lui.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Galateni.

C. IV. st. 4.

Fraților! Dacă a venit plinirea timpului, Dumnezeu a trimis pe Fiul său cel născut din muiere, carele s'a făcut sub lege, ca pe cei de sub lege să-i răscumpere, ca să dobândim primirea de fii.

Iară căci sunteți fi, a trimis pe Spiritul Fiului său în inimile voastre, carele strigă: Avva Părinte! Pentru aceea iată nu mai ești rob, ci fiu; iară de ești fiu, și moștean ești al lui Dumnezeu prin Iisus Christos.

Aliluia. *Viers 1.*

Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu, și facerea mânilor lui o vestește tăria.

Stih: Ziua zilei spune cuvânt, și noaptea nopții vestește știință.

Cuminecariul.

Răscumpărare a trimis Domnul popoului său, poruncit-a în veac așezământul de lege al său.

26. *Adunarea Presfintei Dispunătoarei noastre Născătoare de Dumnezeu.*

Prochimen. Viers 3.

A Mărește sufletul meu pe Domnul, și s'a bucurat spiritul meu de Dumnezeu mântuitorul meu.

Stih: Că a căutat spre umilința servitoarei sale; că iată de acum mă vor ferici toate generațiunile.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Evrei.

C. II. st. 11.

Fraților! Cel ce sfințește. — *Caută în sfânta și marea Vineri la Oara a VI-a pag. 175.*

Aliluia. *Viers 8.*

Scoală-te, Doamne, întru odihna ta, tu, și sicriul sfințeniei tale.

Stih: Ascultă, fecioară, și vezi, și pleacă urechea ta, și uită poporul tău, și casa părintelui tău.

27. *Amintirea sfântului întâiului Martir și Arhidiacon Stefan.*

Prochimen. Viers 4.

În tot pământul a ieșit vestirea lui, și la marginile lumii cuvintele lui.

Stih: Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu, și facerea mânilor lui o vestește tăria.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. VI. st. 8.

În zilele acelea Stefan plin de credință și de putere. — *Caută Luni în săptămâna a III-a după Paști pag. 10.*

Aliluia. *Viers 2.*

Mărturisî-vor cerurile minunile tale, Doamne, și adevărul tău întru adunarea sfinților.

Stih: Dumnezeu, cel ce se preamărește în sfatul sfinților, mare și înfricoșat este preste toți cei dimprejurul lui.

29. *Amintirea sfinților 14.000 prunci din Vitleem, pe cari i-a omorât Irod pentru Christos.*

Prochimen. Viers 4.

Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi, Dumnezeu lui Israil.

Stih: Întru adunări binecuvântați pe Dumnezeu, pe Domnul voi cei din izvoarele lui Israil.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Evrei.

C. II. st. 11.

Fraților! Cel ce se sfințește. — *Caută în sfânta și marea Vineri la Oara a VI-a pag. 175.*

Sâmbătă

după Nașterea lui Christos.

Prochimen. Viers 4.

Aminti-voi numele tău, în toată generațiunea și generațiunea.

Stih: Ascultă, fecioară, și vezi, și pleacă urechea ta, și uită poporul tău, și casa părintelui tău.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Timoteiu.

I. C. VI. st. 11.

Fiule Timotee! Urmează dreptatea, evlavie. — *Caută Sâmbătă în săptămâna a XXXIV-a după Rusalii pag. 158.*

Aliluia. *Viers 8.*

Scoală-te, Doamne, întru odihna ta, tu, și sicriul sfințeniei tale.

Stih: Juratu-s'a Domnul lui David adevăr, și nu se va lăpăda de el: Din fructul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău.

Duminică
după Nașterea lui Christos.

Prochimen. Viers 4.

Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi, Dumnezeul lui Israil.

Stih: Întru adunări binecuvântați pe Dumnezeu, pe Domnul voi cei din izvoarele lui Israil.

La citirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Galateni.

C. I. st. 11.

Fraților! Vă spun voaue, că Evangelia ceă vestită. — *Caută la Duminică a XX-a după Rusalii pag. 107.*

Aliluia. Viers 2.

Adu-ți aminte, Doamne, de David și de toate blândetele lui.

Stih: Juratu-s'a Domnul lui David adevăr, și nu se va lăpăda de el: Din fructul pânteeelui tău voi pune pe scaunul tău.

Sâmbătă
înainte de Botezul Domnului
Christos.

Prochimen și Aliluia ale zilei.

La citirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Timoteiu.

I. C. III. st. 13.

Fiule Timotee! Cei ce au servit bine, treaptă bună loru-și dobândesc, și multă îndrăznire întru credința, carea este întru Christos Iisus. Acestea ți-le scriu ție având nădejde, că voi veni la tine fără de zăbavă; iară de mă voi zăbovi, ca să știi, cum trebuie să petreci în casa lui Dumnezeu, carea este biserica Dumnezeului celui viu, stâlp, și întărire a adevărului. Și cu adevărat mare este taina evlaviei: Dumnezeu s'a arătat în trup, îndreptatu-s'a în Spirit, arătat-s'a îngerilor, s'a vestit întru

neamuri, crezut a fost în lume, înălțatu-s'a întru mărire. Iară Spiritul luminat grăește, că în vremile cele de apoi se vor depărta unii dela credință, uitându-se la spirite înșelătoare, și la învățături drăcești, ale celor ce întru fățarnicie grăesc minciuni, fiind înfierăți întru a sa conștiință, cari vor opri, să nu se însoare, să se ferească de bucatele, cari Dumnezeu le-a făcut de mâncare cu mulțamită celor credincioși, și celor ce cunosc adevărul. Că toată făptura lui Dumnezeu este bună, și nimica nu e de lăpădat, carea se iă cu mulțamită; că se sfințește prin cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciune.

Duminică
înainte de Botezul Domnului
Christos.

Prochimen. Viers 6.

Mântuește, Doamne, pe poporul tău, și binecuvântă moștenirea ta.

Stih: Cătră tine, Doamne, voi strigă, Dumnezeul meu, să nu taci de cătră mine.

La citirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Timoteiu.

II. C. IV. st. 5.

Fiule Timotee! Fii treaz întru toate, pătimește, fă lucrul unui Evangelist, slujba ta fă o deplin. Că eu iată mă jertfesc, și vremea pornirii mele s'a apropiat. Lupta ceă bună m'am luptat, curgerea o am plinit, credința o am păzit; de acum îmi este pusă înainte cununa dreptății, carea mi-o va da mie Domnul în ziua aceea, dreptul judecător; iară nu numai mie, ci și tuturor, celor ce au iubit arătarea lui.

Aliluia. *Viers 4.*

Dumnezeule, îndură-te spre noi și ne binecuvântă.

Stih: Luminează fața ta preste noi și te îndură spre noi.

NOTĂ.

Dacă vor cădea două Dumineci între Nașterea lui Christos și între Botez, se cetește în Dumineca cea dintâiu Apostolul Duminicii după Nașterea lui Christos, iară în ceealaltă cel al Duminicii înainte de Botezul Domnului Christos.

Luna lui Ianuarius.

1. *Tăierea împrejur cea după trup a Domnului nostru Iisus Christos, și amintirea celui între Sfinți Părintelui nostru Vasiliu cel Mare.*

Prochimen. Viers 1.

Gura mea va grăi înțelepciune, și cugetul inimii mele pricepere.

Stih: Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți, cei ce locuiți în lume.

La cetirea epistolei sfântului Apostol

Pavel către Coloseni.

C. II. st. 8.

Fraților! Vedeti, să nu vă robească pe voi cineva, cu filozofia și cu înșelăciunea deșartă, după învățătura oamenilor, după stihiiile lumii, iară nu după Christos. Că întru dânsul locuiește toată plinirea dumnezeirii trupeste. Și sunteți întru dânsul plini, carele este capul a toată căpetenia și puterea; întru carele sunteți și tăiați împrejur, cu tăiere împrejur nefăcută de mână, întru desbrăcarea trupului păcatelor carni, întru tăierea împrejur a lui Christos, îngro-

pați fiind împreună cu el prin botez, întru carele v'ați și sculat împreună prin credința lucrării lui Dumnezeu, carele l-a sculat pe el din morți.

Aliluia. *Viers 8.*

Cela ce paști pe Israil, iă aminte, cela ce povățuești ca pe o oaie pe Iosif.

Stih: Gura dreptului va deprinde înțelepciune, și limba lui va grăi judecată.

2. *Amintirea celui între Sfinți Părintelui nostru Silvestru Papa dela Roma.*

Prochimen. Viers 7.

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosului lui.

Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru toate, celea ce ne-a dat noauă?

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Evrei.

C. V. st. 4.

Fraților! Nimenia nu-și iă lui-și onoarea, ci cel chemat de Dumnezeu, ca și Aaron. Așa și Christos nu s'a preamărit însu-și pe sine a fi arhiereu, ci cel ce a grăit către dânsul: „Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut.” Pe cum zice și în alt loc: „Tu ești preot în veac după rânduiala lui Melhisedec.” Carele în zilele trupului său cereri și rugăciuni către cel ce putea, să-l mântuească pe dânsul din moarte, cu strigare tare și cu lacrimi aducând și auzit fiind pentru buna cucernicie, măcar că era Fiu, dar a învățat ascultarea din celea ce a pățimit; și săvârșindu-se s'a făcut tuturor celor ce-l ascultă pe el, pricină de mântuire vecinică; numit fiind de Dumnezeu Arhiereu după rânduiala lui Melhisedec.

Aliluia. *Viers 5.*

Lumină a răsărit dreptului, și celor
drepti cu inima veselie.

4. *Adunarea celor șaptezeci sfinți
Apostoli.*

Caută la 6 Octobrie pag. 190.

5. *Ajunul sfintei Arătări.*

La urmarea Oarelor.

LA OARA I-ă.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. XIII. st. 25.

În zilele acelea, dacă și-a plinit Ioan
călătorie. — *Caută la 29 August.*

LA OARA a III-a.

La cetirea din Faptele Apostolilor.

C. XIX. st. 1.

În zilele acelea fost-a, când eră Apollos
în Corint. — *Caută Vineri în săptămă-
măna a VI-a după Paști pag. 26.*

LA OARA a VI-a.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Romani.

C. VI. st. 3.

Fraților! Ori câți în Christos ne-am
botezat. — *Caută în sfânta și marea
Sâmbătă la Liturgie pag. 178.*

LA OARA a IX-a.

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Tit.

C. II. st. 11.

Fiule Tite! Arătat-u-s'a darul lui Dum-
nezeu. — *Caută la Arătarea Domnului
pag. 208.*

La Înserat.

Prochimen. Viers 3.

Domnul e luminarea mea, și mântui-
torul meu: de cine mă voiu teme?

Stih: Domnul e scutitorul vieții mele:
de cine mă voiu înfricoșa?

La cetirea epistolei sfântului Apostol
Pavel către Corinteni.

I. C. IX. st. 19.

Fraților! Slobod fiind de
toate, tuturor m'am făcut
rob, ca pe mai mulți să
dobândesc. Și m'am
făcut Iudeilor ca un Iu-
deu, ca pe Iudei să-i dobândesc;
celor de sub lege ca un supus
legii, nefiind eu sub lege, ca pe
cei de sub lege să-i dobândesc.
Celor fără de lege ca un fără
de lege, nefiind eu fără de legea
lui Dumnezeu, ci întru legea lui
Christos, ca să dobândesc pe cei
fără de lege; făcutu-m'am celor
neputincioși ca un neputincios,
ca pe cei neputincioși să-i do-
bândesc. Tuturor toate m'am
făcut, ca ori cum pe vre unii să
mântuesc. Iară aceasta o fac
pentru Evanghelie, ca să mă fac
împreună părtăș ei. Au nu știți,
că cei ce aleargă în locul cel
de privială, toți adecă aleargă,
iară unul primește darul? Așa
să alergați, ca să primiți. Și tot,
cel ce se luptă, de toate se con-
tenește; și aceia adecă, ca să
primească cunună stricăcioasă,
iară noi nestricăcioasă. Eu drept
aceea așa alerg, nu ca și cum
nu ași ști, așa dau luptă,
nu ca și când ași fi bătând
aerul, ci-mi muncesc trupul meu
și-l supun robiei, ca nu cumva
altora vestind însu-mi să mă
fac netrebnic.

Aliluia. *Viers 8.*

Izbucnit-a inima mea cuvânt bun, grăesc
eu lucrurile mele împăratului.

Stih: Împodobit cu frumseață mai
mult decât fiii oamenilor; vărsatu-s'a dar
în buzele tale; pentru aceasta te-a bine-
cuvântat pe tine Dumnezeu în veac.

La sfințirea apei.

Prochimen. Viers 3.

Domnul e luminarea mea, și mântuitorul meu: de cine mă voiu teme?

Stih: Domnul e scutitorul vieții mele: de cine mă voiu înfricoșa?

La citirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Corinteni.

I. C. X. st. 1.

Fraților! Nu voi, să nu știți, că părinții noștri toți sub nuor au fost, toți prin mare au trecut, și toți întru Moisi s'au botezat în nuor și în mare, și toți o mâncare spirituală au mâncat, și toți o beaură spirituală au beut. Că beau din piatra spirituală, carea urmă, iară piatra era Christos.

Aliluia. Viers 2.

Izbucnit-a inima mea cuvânt bun, grăesc eu lucrurile mele împăratului.

Stih: Împodobit cu frumuseată mai mult decât fiii oamenilor; vărsatu-s'a dar în buzele tale; pentru aceasta te-a binecuvântat pe tine Dumnezeu în veac.

6. *Arătarea cea sfântă și dumnezească a Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Christos.*

Prochimen. Viers 4.

Bine e cuvântat, cel ce vine întru numele Domnului! Dumnezeu e Domnul, și s'a arătat noauă.

Stih: Mărturisiți-vă Domnului, că e bun, că în veac e îndurarea lui.

La citirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Tit.

C. II. st. 11.

Fiule Tite! Arătat-s'a darul lui Dumnezeu cel mântuitor tuturor oamenilor, carele ne învață pe noi, ca lăpădând fărădelegea și poftele lumești, cu trezvie și cu dreptate și cu evlavie

să viețuim în veacul de acum, așteptând fericita nădejde și arătarea măririi marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Christos; carele s'a dat pe sine pentru noi, ca să ne răscumpere de toată fărădelegea și să-și curățească lui-și popor ales, răvniitor de fapte bune. Iară când s'a arătat bunătatea și iubirea de oameni a Mântuitorului nostru Dumnezeu, nu din faptele celea întru dreptate, cari le-am făcut noi, ci după a lui milă ne-a mântuit pe noi, prin barea nașterii de a doaua, și a învierii Spiritului sfânt, pe carele l-a turnat preste noi de prisosit, prin Iisus Christos Mântuitorul nostru; ca îndreptându-ne prin darul lui, după nădejde moșteni să fim ai vieții de veci.

Aliluia. Viers 1.

Aduceți Domnului, fiii lui Dumnezeu, aduceți Domnului pe fiii berbecilor.

Stih: Glasul Domnului preste ape, Dumnezeuul măririi a tunat, Domnul preste ape multe.

Cuminecariul.

Arătat-s'a darul lui Dumnezeu, mântuitor tuturor oamenilor.

7. *Serbarea sfântului măritului Profet Înaintemergător și Boteșător Ioan.*

Prochimen. Viers 7.

Veseli-se va cel drept întru Domnul, și va spera întru dânsul.

Stih: Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea, când mă rog către tine.

La citirea din Faptele Apostolilor.

C. XIX. st. 1.

În zilele acelea fost-a, când era Apolos în Corint. — *Caută Vineri în săptămâna a VI-a după Paști pag. 26.*

Aliluia. Viers 4.

Dreptul ca finicul va înflori, ca cedrul cel din Livan se va înmulți.

Stih: Răsădit fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru va înflori.

9. *Amintirea sfântului Martir Polieuct.*

Prochimen. Viers 4.

Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi, Dumnezeul lui Israil.

Stih: Întru adunări binecuvântați pe Dumnezeu, pe Domnul voi cei din izvoarele lui Israil.

Apostolul caută-l la 26 Octobrie pag. 193.

Aliluia. Viers 1.

Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit, părinții nostri ne-au spus noauă, lucruri, cari le-ai lucrat în zilele lor, în zilele celea de demult.

Stih: Strigat-au dreptii, și Domnul i-a ascultat pe ei, și din toate năcazurile lor i-a mântuit.

10. *Amintirea celui între Sfinți Părintelui nostru Gregoriu Episcopul Nissei.*

Apostolul caută-l la Dumineca după Botezul Domnului.

11. *Amintirea cuviosului Părintelui nostru Teodosiu Cinoviarhul.*

Prochimen. Viers 7.

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosului lui.

Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru toate, celea ce ne-a dat noauă?

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Evrei.

C. XIII. st. 7.

Fraților! Aduceți-vă aminte de mai marii vostri. — *Caută la 3 Sept. pag. 181.*

Aliluia. Viers 6.

Fericit bărbatul, carele se teme de Domnul, întru mandatele lui va voi foarte.

Stih: Dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

Sâmbătă
după Botezul Domnului Christos.

Prochimen. Viers 6.

Veseliți-vă întru Domnul și vă bucurați, dreptilor, și vă lăudați toți cei drepti la inimă.

Stih: Fericiti, cărora s'au iertat fără-delegile, și cărora s'au acoperit păcatele.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Efeseni.

C. VI. st. 10.

Fraților! Întăriți-vă întru Domnul, și întru puterea tăriei lui. — *Caută la Dumineca a XXVII-a după Rusalii pag. 131.*

Aliluia. Viers 6.

Fericiți sunt, pe cari i ai ales și i-ai primit, Doamne; locui-vor în curțile tale.

Stih: Și amintirea lor în generațiune și generațiune.

Duminecă
după Botezul Domnului Christos.

Prochimen. Viers 1.

Fie, Doamne, mila ta spre noi, în ce chip am sperat întru tine.

Stih: Bucurați-vă, dreptilor, întru Domnul, celor drepti se cuvine laudă.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Efeseni.

C. IV. st. 7.

Fraților! Fiește cui din noi s'a dat darul după măsura darului lui Christos. Pentru aceea zice: „Suindu-se la înălțime robit-a robime, și a dat daruri oamenilor.” Iară aceea: „Suitu-s'a!” ce este, fără numai că s'a și pogorît întâiu la părțile celea mai de jos ale pământului? Cel ce s'a pogorît, acela este, carele s'a și suit mai pe sus de toate cerurile, ca să umple toate. Și el a dat pe unii Apostoli, pe alții profeți, pe alții Evangeliști, pe alții păstori și dascali, spre săvârșirea sfinților la lucrul slujbei, spre zidirea trupului lui Christos, până ce vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, întru bărbat desăvârșit, la măsura vrâstei plinirii lui Christos.

Aliluia. Viers 5.

Îndurările tale, Doamne, în veac voi cânta; în neam și în neam voi vesti adevărul tău în gura mea.

Stih: Că ai zis: În veac mila se va zidi; în ceruri se va găti adevărul tău.

14. *Amintirea cuvioșilor Părinților nostri uciși în Sina și în Rait.*

Apostolul caută-l Sâmbătă în săptămâna a III-a Păresimelor pag. 170.

15. *Amintirea cuvioșilor Părinților nostri Pavel Tiveul și Ioan Colibașul.*

Apostolul caută-l Sâmbătă în săptămâna a XXVII-a după Rusalii pag. 130.

16. *Închinarea onoratei Catene a sfântului și întru tot lăudatului Apostol Petru.*

Apostolul caută-l Sâmbătă în săptămâna a IV-a după Paști pag. 18.

17. *Amintirea cuviosului și purtătorului de Dumnezeu Părintelui nostru Antoniu cel mare.*

Prochimen. Viers 7.

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosului lui.

Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru toate, celea ce ne-a dat noauă?

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Evrei.

C. XIII. st. 17.

Fraților! Ascultați de povățuitorii vostri. — *Caută la 6 Decembre pag. 200.*

Aliluia. Viers 6.

Fericit bărbatul, carele se teme de Domnul, întru mandatele lui va voi foarte.

Stih: Dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

18. *Amintirea celor între Sfinți Părinților nostri și Arhiepiscopi ai Alesandriei Atanasii și Ciril.*

Prochimen. Viers 4.

Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeu Părinților nostri, și lădat, și preamărit e numele tău în veci.

Stih: Că drept ești întru toate, câte ai făcut noauă; și toate lucrurile tale sunt adevărate, și drepte căile tale, și judecățile tale adevărate.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Evrei.

C. XIII. st. 7.

Fraților! Aduceți-vă aminte de mai marii vostri. — *Caută la 3 Septembrie pag. 181.*

Aliluia. Viers 4.

Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit, părinții nostri ne-au spus noauă, lucruri, cari le-ai lucrat în zilele lor, în zilele celea de demult.

Stih: Strigat-au dreptii, și Domnul i-a ascultat pe ei, și din toate năcazurile lor i-a mântuit.

19. *Amintirea cuviosului Părintelui nostru Macariu Egipteanul.*

Apostolul caută-l Sâmbătă în săptămâna a XXVII-a după Rusalii pag. 130.

20. *Amintirea cuviosului și purtătorului de Dumnezeu Părintelui nostru Eutimiu cel mare.*

Prochimen. Viers 7.

Lăudă-se vor cuvioșii întru glorie, și se vor bucura întru așternuturile sale.

Stih: Cântați Domnului cântare noauă, lauda lui în adunarea cuvioșilor.

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Corinteni.

II. C. IV. st. 6.

Fraților! Dumnezeu, carele a zis: Să lumineze dintru întunec lumina. — *Caută la Dumineca a XV-a după Rusalii pag. 90.*

Aliluia. Viers 2.

Fericit bărbatul, carele se teme de Domnul.

Stih: Întru mandatele lui va voi foarte.

21. *Amintirea cuviosului Părintelui nostru Maxim Mărturisitorul.*

Prochimen. Viers 7.

Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosului lui.

Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru toate, celea ce ne-a dat noauă?

La cetirea epistolei sfântului Apostol Pavel către Fiiipeni.

C. I. st. 12.

Fraților! Voea-mi este, să știți voi, celea ce sunt de mine. — *Caută Miercuri în săptămâna a XIX-a după Rusalii pag. 102.*

MARCU.

MATEI.

Apostolul

sau

Faptele și Epistolele sf. Apostoli.

Tipărit în zilele Înălțatului Împărat al Austriei și Rege Apostolic al Ungariei

Francisc Iosif I.

Cu binecuvântarea Escelenței Sale

Dr. Viotor Mihályi de Apșa

Arhiepiscop și Mitropolit de Alba-Iulia și Făgăraș.

Blaj, 1911.

Cu tiparul Seminarului teologic arhiepiscopesc

EV. IOAN.

EV. LVCA.